

Tarsus Amerikan Koleji Mezunları **Cumhuriyet'in 99. Yılı'nı Coşkuyla Kutladı**

TAC Kariyer Günü'nün Ardından

DERNEKTEN HABERLER - MUTLU HABERLER - SON CUMALAR - SPOR - KAYBETTİKLERİMİZ

www.bizletter.org doğdu

/bombalaki

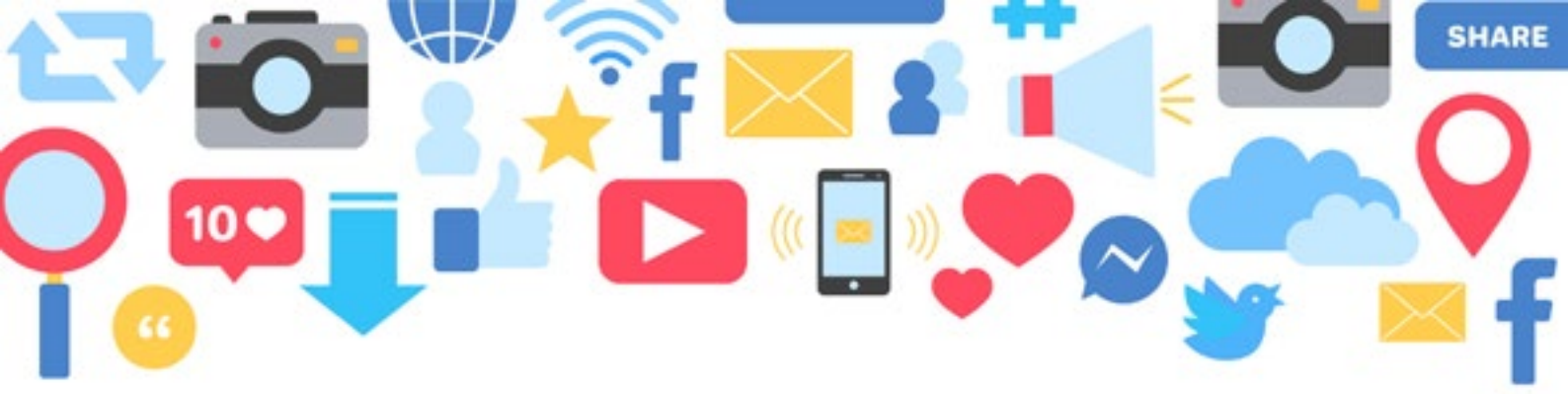

/tacalumni

/tarsusamerikan

TAC'nin 135.Yılı

A L U M N I
BizLetter
A L M A M A T E R

/bombalaki

/tarsusamerikan

/tacalumni

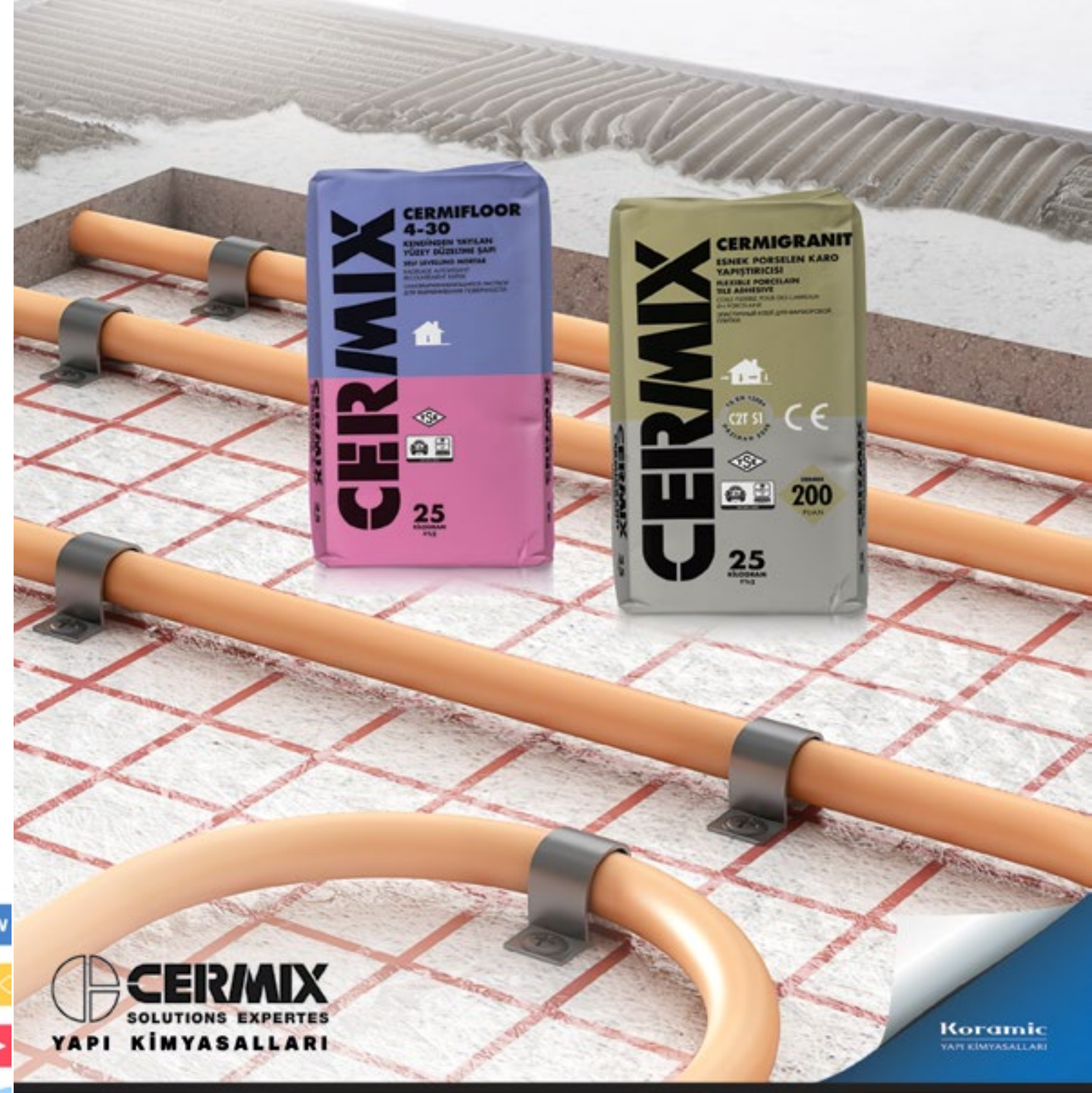
/bombalaki

TAC Sosyal Medyada
Her Zaman Birlikte

YERDEN ISITMA SİSTEMLERİNİN “MÜKEMMEL İKİLİSİ”

30 mm kalınlığa kadar mükemmel performans sergileyen büzülme ve çatlama yapmayan, kendiliğinden yayılan **CERMIFLOOR 4-30** ve yüksek performanslı, kayma yapmayan, elastik porselen karo yapıştırıcısı **CERMIGRANIT**, yerden ısıtma sistemlerinde mükemmel uyum ile en doğru tercih olacaktır.

CERMIX
SOLUTIONS EXPERTES
YAPI KİMYASALLARI

Koramic
YAPI KİMYASALLARI

Doğan Gözde ÖZGÖDEK TAC '86
EDİTÖRDEN 6

Mehmet Özel TAC '90
BAŞKANDAN 8

www.bizletter.org doğdu 10

Dönem Temsilcileri 12
Meclisimizin 2022-3 toplantısı

Tarsus Amerikan Koleji
Mezunları Cumhuriyet'in
99. Yılı'nı Coşkuyla Kutladı 14

Yılın En Uzun Gecesinde
TAC Basın Tarihi'nde Bir
Yolculuğa Çıktık 16

Mutlu Haberler 18

ŞUBELERDEN 46

TAC Kariyer
Günü'nün Ardından
38

BULUŞMALAR 56

Röportaj, Can Erturan TAC '99
Başarılı koşunun sırrı iyi
hazırlanmak 60

Erdoğan Hoca '63
TAC'de Yılbaşı ve
Son Cuma Kutlamaları 68

Osman Çetin '96
FÜZYON 70

Chomar, Bootes, Fifty Fifty
ve Bülent Baba... 76

Atatürk'ün Tarsus'a
Gelişinin 100. Yılı 84

Röportaj, Ece Aytan
Tarsus Amerikan'ın Gücüyle
"Narayana'nın Pusulası" Serüveni 86

SON CUMALAR 92

TAC MEMORIES 98

SPOR 102

KAYBETTİKLERİMİZ 114

TAC Mezunlar Derneği Merkez Yönetim Kurulu

Başkan

Mehmet Özel '90

Başkan Yardımcısı

Umut Yalnız '88

Sayman

Aydın Ramazan Dinçer '83

Genel Sekreter

Aylin Türkmen Uluç '98

BizLetter

Yayın ve Redaksiyon Ekibi

Erdoğan Kaynak '63

Nihat Taner '68

Doğan Gözde Özgödek '86

Keriman Sarper '89

Defne Ongun Müminoglu '89

Berra Gürsoy '23

Betül Öcal

Nuran Baykal

Tasarım

Recep Güngör

Baskı

Alev Dikici Matbaası

0 322 453 13 13

T: 0 324 241 82 24

M: 0 530 333 83 99

Telefax: 0 324 613 23 10

Caminur Mahallesi 0805 Sokak No: 9

33440 Tarsus-Mersin

www.tac-alumni.org

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği tarafından 3 ayda bir yayımlanır.

Doğan Gözde ÖZGÖDEK TAC '86

TAC, “Mezun olunmayan okul”

Sevgili Mezunlarımız,

2023 güzel geçsin inşallah. Büyük Önder Atatürk'ün kurucusu olduğu Türkiye Cumhuriyeti 100. yaşına ulaştı. Nice yüzyıllar diliyoruz. Çok yaşasın ülkemiz ve cumhuriyetimiz.

Öte yandan 2023 biz TAC'liler için ayrıca bir özel yıl. 1888 yılında kurulan TAC'mizin, güzel okulumuzun 135. yılı aynı zamanda. Kutlu olsun. Bizletter gönüllüleri olarak biz de camiamıza yakışır sayılar oluşturmak

için çalışıyoruz. Bu sayımızda da çok geniş bir mezuniyet aralığında bulunan TAC'lilerin katkıları var. Bir bakıyorsunuz, “TAC'nin Basın Tarihinde bir Yolculuk” etkinliğinde Engin Ünsal '55 abimiz 70 yıl önce çıkardıkları edebiyat dergisi “Rüzgar'ı” anlatıyor; bir bakıyorsunuz TAC Ece Aytan '25 yazdığı kitap hakkında, TAC'li anne-babasının dönem arkadaşı Gaye '94 ablası ile yaptığı bir röportajla karşınızda oluyor. Bir başka bölümde sevgili mezunumuz Ömer Karahan '79 ise unutulmaz bir dostluğun, kardeşliğin öyküsünü paylaşıyor. Ergül

Bakay '63 abimiz ise artık dergimizin uzun sayılardır düzenli yazarı olarak, yine harika bir yazı ile karşımızda. Spordan sosyal yaşama, TAC kariyer gününden, şube etkinliklerimize kadar pek çok yönüyle camiamızı yansıtmaya, mezunlarımızla el ele devam ediyoruz. Ve daha nice yazılar, fotoğraflar, paylaşımları mezun tarafından yaratılan dergimiz ile camiamıza sunuyoruz. Kalemlerinize, klavyelerinize can veren ellerinize sağlık.

TAC, “Mezun olunmayan okul”. Bunu zaman zaman mezunlarımızdan duyarız. Bu içten bir şekilde ve doğal olarak söylenen, asla ezbere değil, hissedilerek dile getirilen bir gerçeklik. Mezun olunamayan okulun öğrencilikten, mezunluğa taşıdığı tüm TAC'liler için, Bizletter da kendi üzerine düşenleri yapmaya devam edecek.

Bir dahaki sayımızda sağlıklı buluşmak dileğiyle. Sevgi ve saygılarımla...

BizLetter sizlerden gelecek fotoğraf ve haberleri bekliyor.

betulablatac@gmail.com

nuranbaykal@gmail.com

tarsusamerikankoleji@gmail.com

Mehmet Özel TAC '90
BAŞKAN

YAŞASIN CUMHURİYET! YAŞASIN TAC!

Değerli TAC Ailem,

TAC Mezunlar Derneği açısından verimli ve güzel sonuçlara vesile olan bir seneyi daha geride bırakıyor ve yeni bir yıla merhaba diyoruz.

Derneğimiz 2022 yılını, her sene olduğu gibi birçok projeyi tamamlayarak ve yenilerini faaliyete koyarak dopdolu geçirdi. Yılın sonunda duyurusunu yaptığımız ve çok ilgi gören Mezun Cep Aplikasyonu-TAC Mezun ise, 2022 yılının 2023 yılına yılbaşı armağanı oldu. Kısa sürede 800 üzerinde kullanıcıya

ulaşıldı. Hedef 3000 üzerinde kullanıcı mezunumuza ulaşmak. Derneğimiz ve camiamız ile sürekli bağlantıda kalmak için hemen telefonlarınıza yükleyiniz...

Cumhuriyetimizin 100. ve okulumuzun 135. yılı olan 2023 yılında, derneğimizin kuruluş amacı doğrultusunda, Atatürkçü düşüncüyü ve Atatürk ilkelerini kendilerine çizdikleri yolları aydınlatan bir ışık olarak gören gençler yetiştirmek üzere ihtiyacı olan başarılı öğrencilere ve mezunumuza verilen burs sayısını arttırmaya çalışacağız.

TAC Mezunlar Derneği tüm faaliyetlerini mezunlarımızın aidat ve bağışları

sayesinde gerçekleştirmektedir. Tuğla projesi gibi burs katkıları ile de, lise ve üniversite olmak üzere bursiyerlerimize katkıda bulunmaktadır.

Farklı şekillerde Derneğimize katkıda bulunan tüm mezunlarımıza teşekkür eder minnetlerimizi sunarız.

Elbette 2023'te hedefimiz tüm dönemlerde aidat ödenme oranını çok yüksek oranlara çıkarmak, tuğla projemizin yenisine başlamak ve bursiyer sayımızı arttırmak olacaktır.

Derneğimizin tüm birimleri, dönem temsilcileri bu hedefler için özveri ile çalışmakta. Bu hedeflere ulaşmak için ve gözbebeğimiz okulumuza ve öğrencilerimize katkımızı arttırmak için yeni dönemde de sizlerin desteklerinizi bekliyoruz. Her zaman dile getirdiğimiz 'okulunun mezunu, mezunun derneği' mottosunu bu sene de destekleriniz ile hissettik.

Bu önemli yıl etkinlikleri kapsamında, Atamıza saygı ve minnetimizi sunmak için Anıtkabir'e gidiyoruz. 25 Şubat günü Atamızın huzuruna resmi tören ile çıkıp, kendisine sevgimizi ve ona olan bağlılığımızı Anıtkabir anı defterine kazıyacağız. Gelin hep birlikte Atamızın huzuruna çıkalım...

2023 yılı çalışma programımızda bulunan yeni projelerimizin duyurularını da yeni yılda sizlere yapacağız. Her ayın başında yayınladığımız aylık bültenimizde, bir önceki ay dernek faaliyetlerini ve gelecek ay yapılacak faaliyetler ile ilgili sizleri bilgilendiriyoruz. (Bu faaliyetlere aplikasyonun takvim bölümünden yıllık olarak da görebilir, kendi takviminize

senkronize edebilirsiniz.) Dernek faaliyetlerine katılımlarınız bizleri çok mutlu edecektir.

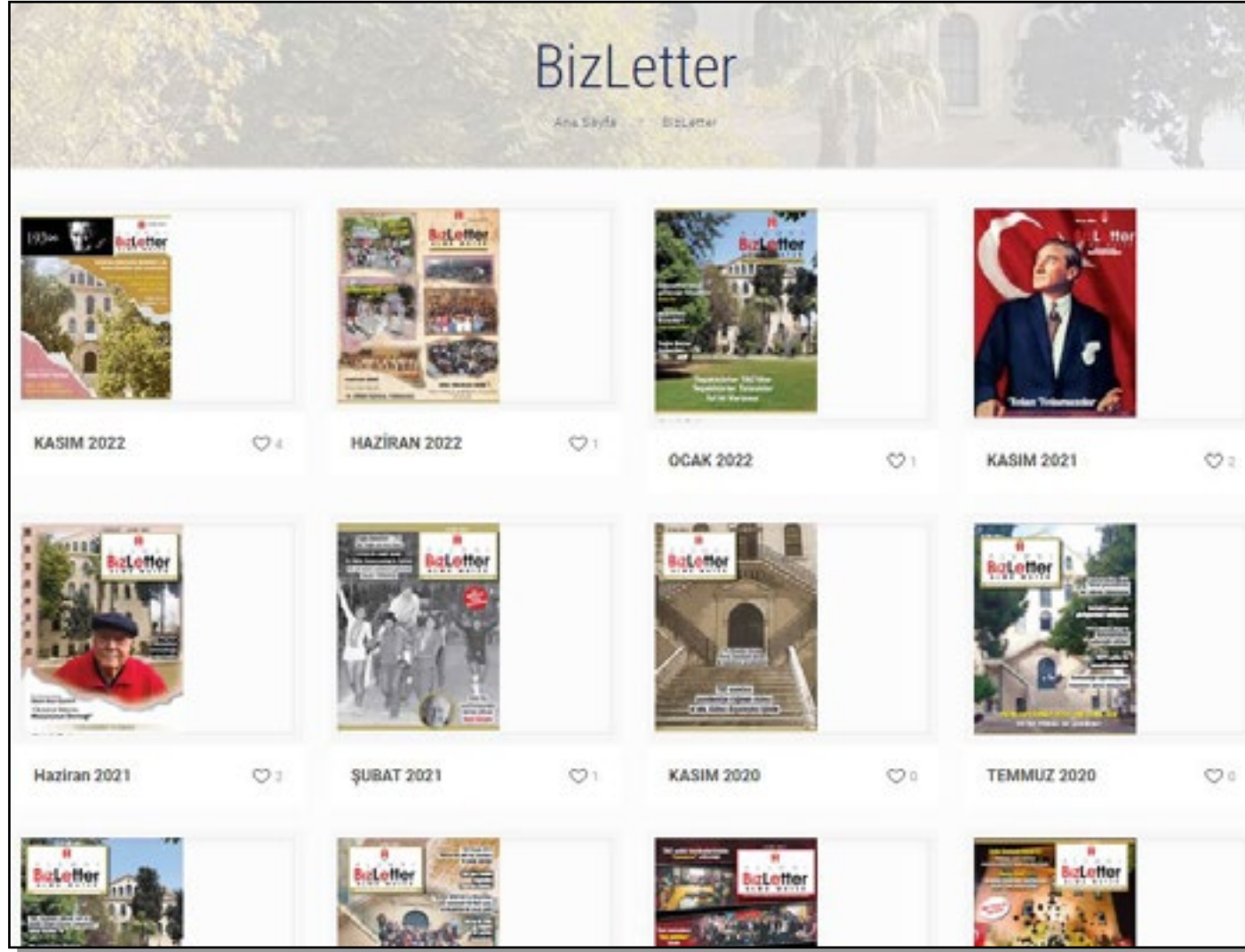
Bildiğiniz üzere derneğimiz genel merkez, şubeler ve temsilciliklerden oluşuyor. Şubelerimizde ve genel merkezde 2 yılda bir seçimli genel kurul toplantılarımızı yapıyoruz. Ocak ayı içerisinde şubelerimizi, Nisan ayında da genel merkez genel kurulu yapıyor ve bundan sonra iki yıl boyunca TAC Mezunlar Derneğine ve TAC ye gönülden hizmet edecek mezunlarımız yeni yönetimlerde görev alıyor.

Bu sene de işte o yıllardan bir tanesi. Tüm şubelerimizde genel kurullarımız yapıldı. İstanbul şubemiz Ahmet Turan Bülbül '03, Ankara şubemiz Hale Kundak Soylu '86 ve Adana Şubemiz de Bedia Gücüm '94 başkanlığında yeni yönetimleri ile devam edecekler. Tüm eski yönetim kurulu üyelerimize verdikleri başarılı hizmetlerden dolayı teşekkür ediyorum. Yeni seçilen yönetim kurulu üyelerimize de, en az bir önceki yönetim kurulu kadar özverili çalışacaklarına inanıyor ve kendilerine başarılar diliyorum.

2022 yılının sonunda bir görev değişikliği de Vakfımızda yaşandı. '75 mezunumuz Sait Tosyalı Abimiz, '67 mezunumuz Mehmet Yaltır Abimizden SEV mütevelli başkanlığı görevini devralmıştır. Mehmet Yaltır Abimize destekleri ve çalışmalarından dolayı teşekkür ederiz. Sait Tosyalı Abimizi de tebrik eder, yeni görevinde kendisine başarılar ve kolaylıklar dileriz.

YAŞASIN CUMHURİYET! YAŞASIN TAC!

www.bizletter.org doğdu

Sevgili Mezunlarımız,

www.bizletter.org doğdu.

TAC Mezunlar Derneğimizin yayın organı Bizletter, artık dijital olarak kendi mecrasından sizlerle birlikte olacak. Bizletter dergimizin 160 sayfalık dopdolu içeriği, siz değerli mezunlarımızla birlikte, TAC'mizin yönetici, öğretmen ve öğrencilerinin de katkısı ile camiamızın enerjik ve renkli yaşamını duyurmaya devam edecek.

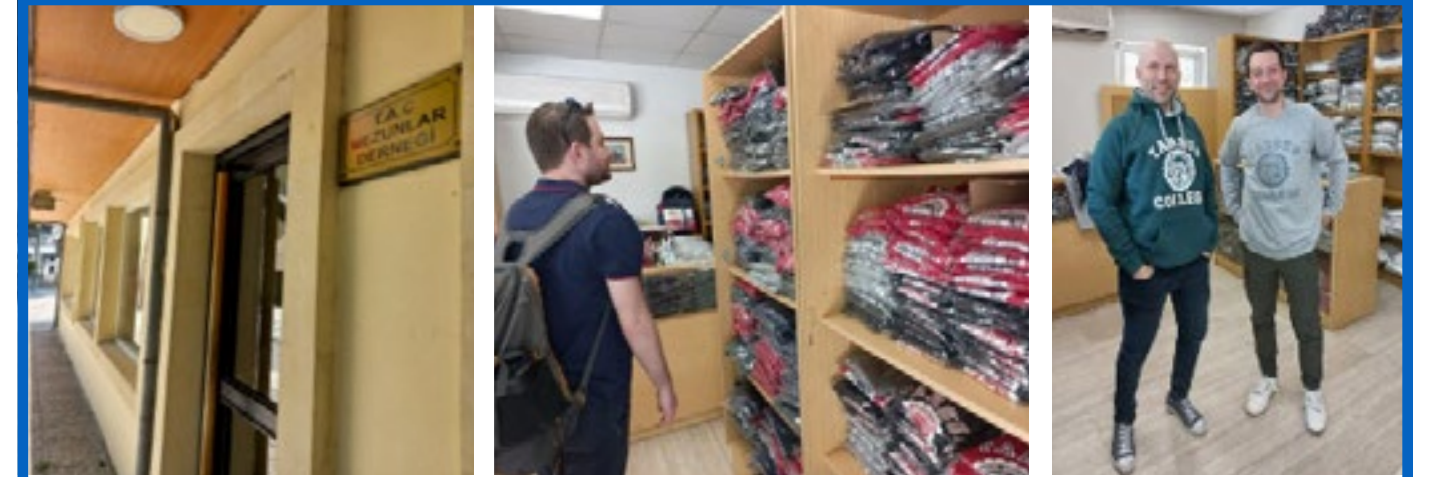
Basılı Bizletter bugüne kadar yılda 3 sayı

ile sizlerle birlikte olurken, Dijital Bizletter ile daha sık aralıklarla camiamızla birlikte olmaya başlayacağız.

2023 yılından itibaren de www.bizletter.org ve dijital dergimiz teknoloji olanaklarını geliştirerek, sizlere hizmet vermeye devam edecek.

Bugüne kadarki destek ve katkılarınızın bundan sonra da sürmesi dileğiyle dergimizi ekranlardan sizlerle buluşturuyoruz.

Sevgi ve Saygılarımızla

GIFT SHOP TAC KAMPÜSTE ve AMAZON'DA

TAC Gift Center www.amazon.com.tr üzerinden hizmet vermeye başladı.
Her türlü sorunuz için tarsusamerikankoleji@gmail.com adresinden bizlere ulaşabilirsiniz.
Tel: 0 324 241 81 63

DÖNEM TEMSİLCİLERİ MECLİSİMİZİN 2022-3 TOPLANTISI

TAC Mezunlar Derneği'nin 2022-3 sayılı Dönem Temsilcileri Meclisi toplantısı 5 Kasım 2022 günü, ilk kez yüz yüze olmak üzere Stickler Haydar Göfer Oditoryumu'nda gerçekleştirildi. Ayrıca, toplantıya yüzyüze katılamayan üyelerimiz için zoom üzerinden de toplantı canlı olarak yayınlandı. Bu şekilde ilk hibrid toplantımız da gerçekleşti.

2022 Dernek faaliyetlerinin aktarıldığı, Tuğla Bursu ve diğer burslar konusunda temsilcilerimizin bilgilendirildiği toplantıda

Dernek sunumu Başkan Mehmet ÖZEL '90 tarafından gerçekleştirilirken, katılan temsilcilerimizin de görüş ve önerileri ele alındı. Etkinliklerle dolu dolu geçen bir 2022 yılını hep birlikte değerlendirdik. Toplantı sonrası okulda, Adana şubemizin katkıları ile gerçekleştirilen Cumhuriyet Resepsiyonu'na da katılan temsilcilerimiz ve Dernek yönetimi, güzel bir günü geride bırakmış oldu.

Toplantıya katılan tüm dönem temsilcilerimize çok teşekkür ederiz.

Mezunlar Derneğimizden BOMba "Yeni Yıl Hediyesi" 🌟❤️

TAC Mezunlar Derneği Mobil Uygulaması "TAC Mezun"

Artık birbirimize cepten de yakınız. 📱

Aşağıdaki linklerden telefonunuza indirip e-mailiniz ile kayıt olabilir ve TAC Mezunlar Dünyasına cepten de dahil olabilirsiniz. (onay için biraz beklenebilir)

Yeni BOM çekme mecramız. 📄

TAC Mezun mobil uygulaması ile

- BİZletter
 - Spor Kulübü
 - Gift Center
 - Mezun haberleri
 - Etkinlikler
 - Projelerimiz
 - Mezun Arama (onay veren)
- gibi camiamızla ilgili daha birçok konuya ulaşabilirsiniz.

IOS için

<https://apps.apple.com/tr/app/tac-mezun/id1641075481>

ANDROID için

https://play.google.com/store/apps/details?id=com.tac_mezun.frontend

"TAC Mezun" uygulamasının gerçekleşmesini sağlayan mezunlarımız Ercan Acımuş '90, İlder Baykam '00 ve Cem Baykam'a '99 tüm emekleri ve yardımları için çok teşekkür ederiz.

Tarsus Amerikan Koleji Mezunları Cumhuriyet'in 99. Yılını Coşkuyla Kutladı

Değerli Mezunlarımız,

Cumhuriyetimizin 99. yılı kutlamaları 5 Kasım Cumartesi akşamı okulumuzun bahçesinde String Quartet dinletisinin ardından Ali Bey binası bahçesinde nostaljik

müzikler eşliğinde devam etti.

Bayram havasında geçen geceye emek ve destek veren mezunlarımıza, bizleri etkinliklerde yalnız bırakmayan okul yönetimi ve öğretmenlerimize teşekkür ederiz.

Yılın en uzun gecesinde TAC Basın Tarihi'nde bir yolculuğa çıktık

TAC Mezunlar Derneği pek çok hizmeti ve görevi yerine getirmek için senelerdir düzenli ve sürekli olarak çalışmaktadır. Burs programları, mezun dayanışma çalışmaları, Homecoming etkinliği, Bizletter ve sosyal

medya, geçen yılın son günlerinde mezunlarımızın hizmetine sunulan “TAC MEZUN” cep uygulaması ve daha niceleri...

Derneğin bir başka işlevi de camianın kurumsal hafızasını canlı ve ayakta

tutmaktır. Bu kapsamda gerek fiziki gerekse de www.tacmemories.org adresli web sitemizde mezunlarımız, öğretmenlerimiz ve çalışanlarımıza, genel olarak gözümüzün nuru TAC'mize dair pek çok değerli anıyı derleyip, toplarız.

İki yıldır, yılın en uzun gecesi olan 21 Aralık gecesinde, dijital ortamda TAC'nin tarihine ilişkin söyleşi akşamları düzenliyoruz. 2021 yılında TAC Drama Club ve 2022 yılında da TAC'nin Basın Tarihi söyleşileri güncel örnekler. Neler mi vardı TAC Basın Tarihi'nde?

ALMA MATER, BİZ, RÜZGAR, COLLEGE TIMES, FORUM, KOLEJİMİZ, TAL NEWS, NEWSLETTER vb.

Henüz 18 yaşına belki ulaşmamış gençlerin ya da çocukların, bazen öğretmenlerin desteği ile bazen doğrudan kendilerinin yarattığı TAC dergi ve gazeteleri. Bazısı basılı dergi ve gazeteler olarak yayınlanmış, bazen de duvar gazetesi olarak bir camedandan seslenmiş TAC'ye ve öğrencilerine.

Bu dergi ve gazeteler bugün yayınlanmıyor. Ancak elimizde, Mezunlar Derneğimizin anı evinde hem elimizde bulunan nüshaları var hem de www.tacmemories.org adresinde görselleri bulunuyor. Halen bu dergilerin sayfalarını çevirdiğinizde bir okul olarak TAC'nin ve o okulun öğrencilerinin nasıl acar gazeteciler, yorumcular, edebi yazılar ve şiirler yazan edebiyat meraklıları olduğunu, düşünce ve eleştiri özgürlüğü ile değerlendirme kapasitelerinin nasıl da

gelişmiş olduğunu görmek mümkün.

İşte 21 Aralık akşamı değerli mezunlarımızı dinledik. Önce Dernek Başkanımız Mehmet Özel'in açılış konuşması gerçekleşti. Sonra Engin Ünsal abimiz 70 sene önce çıkardıkları Rüzgar Edebiyat dergisini anlatırken, o günleri yaşıyordu. Mustafa Danışman ve Nur Altınörs abilerimiz 60'lı yıllardan bahsettiler. Nur Abi, çok keyifli bir sunum da paylaştı. Sadece TAC değil, Talas'ın da basın öykülerini dinledik. Forum ve daha niceleri. A.Hamdi Demirel abimiz, 70'li yıllarda Biz gazetesinin kendi dönemlerini anlattı. Biz gazetesi kurucusu rahmetli Ahmet Mülayim abimizi andık birlikte. 80'lerde Murat Molu abimiz Biz gazetesinin 80'li yıllarına götürdü bizleri. Son olarak 2000'lerden Gökcan İlbay kendi anılarını anlattı. Hazırladığı ve Talas'la ilgili kısa bir belgeseli de izleme imkanımız oldu. Sonra Zeki Albulak, Mehmet Gür abilerimiz de katkı verdi.

Tabii toplantıda sadece mezunlarımız söz almadı. 60'lı ve 70'li yıllarda TAC'mize öğretmen ve yönetici olarak değerli hizmetleri geçmiş Öcal Altınay hocamız da çok kıymetli anılar paylaştı öğrencileri ile.

Her sohbetimizde olduğu gibi, bu toplantının da kaydı yapıldı. Bu kayıt, gerek TAC Mezunlar Derneği YouTube kanalında gerekse de www.tacmemories.org sayfamızda “Tac Basın Tarihinden “ salonunda yayınlanmakta.

Güzel günlerde TAC'mizin tarihinden, geleceğe adımlar atmak ümidiyle sevgi ve saygılarımızla

TAC '72 mezunumuz Cihat Lokmanoglu, Mersin Deniz Ticaret Odası Yönetim Kurulu başkanlığı görevine yeniden seçilmiştir. Mezunumuzu tebrik eder, yeni dönemde sağlıklı, başarılı ve mutlu günler dileriz.

TAC '76 mezunumuz Ayhan Kızıltan yeniden Mersin Ticaret ve Sanayi Odası başkanlığına seçilmiştir.

1984 mezunumuz Ruhi Koçak, Tarsus Ticaret ve Sanayi Odası başkanlığına yeniden seçildi.

Bu göreve üçüncü kez seçilen mezunumuzu tebrik eder, çalışmalarında başarılar dileriz.

Türkiye-Avustralya-Yeni Zelanda Dostluk ve Tanıtım Derneği dostluk ve barış ödülünü 1989 senesi mezunumuz Çocuk Kitapları Yazarı **Defne Ongun Müminoğlu** aldı.

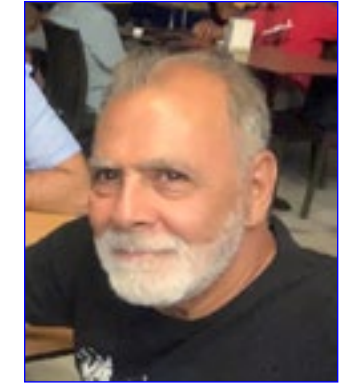
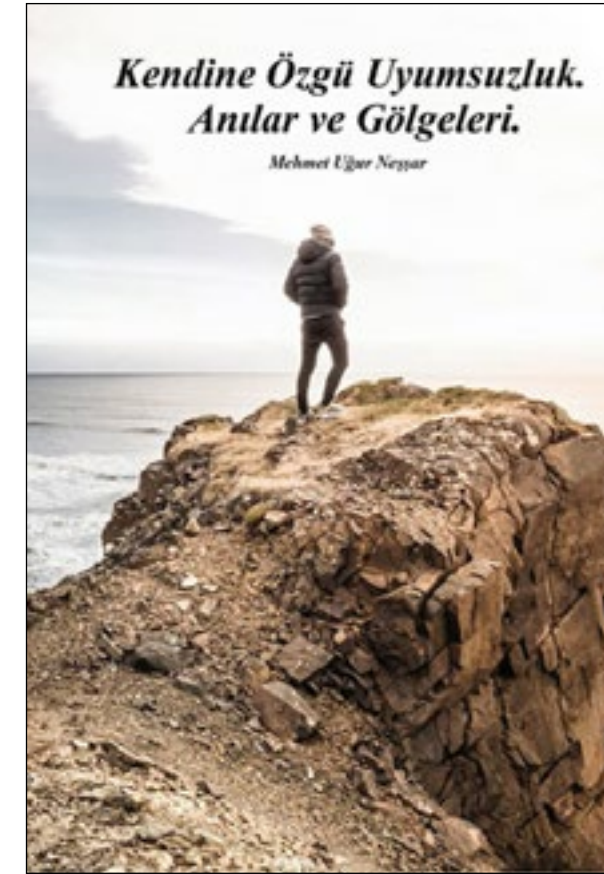
Dernek 2015 senesinde Çanakkale Savaşları'nın 100. yıldönümünde savaşların anısına kuruldu. Amaçları savaşın ve şehitlerin anısını, cesaret, dayanışma, fedakârlık, yardımlaşma gibi kavramlarla yaşatmak, toplumlar için çok önemli olan barış ve eğitime destek vermek.

Ödülü mezunumuza sunan dernek başkanı ve eski diplomatlarımızdan Niyazi Adalı, bu ödülün barış ve eğitim alanında emek veren kişilere takdim edildiğini, Defne Ongun Müminoğlu'nun da kitapları ve bu kitaplar çerçevesinde yaptığı çalışmaların topluma katkısı nedeniyle bu ödüle hak kazandığını ifade etti.

2000 mezunumuz Pelin Akan'ın ilk kitabı "İtalyanca Türkçe Atasözleri ve Deyimler Sözlüğü'nden sonra "İtalyanca'da Düzensiz Fiiller ve Kullanım Şekilleri" isimli ikinci kitabı yayınlandı.

İletişim;
Instagram: pelinsta8
Linkedin: Pelin Akan

Mezunumuzu tebrik eder,
sağlıklı ve mutlu günler dileriz.

1969 mezunumuz Mehmet Neşşar'dan kitap.

"Kendine Özgü Uyumsuzluk Anıları ve Gölgeleeri" adlı kitabını yayınladı.

<https://ritimsanatyayinlari.com/urun/mehmet-ugur-nessar-kendine-ozgu-uyumsuzluk-anilar-ve-golgeleri/>

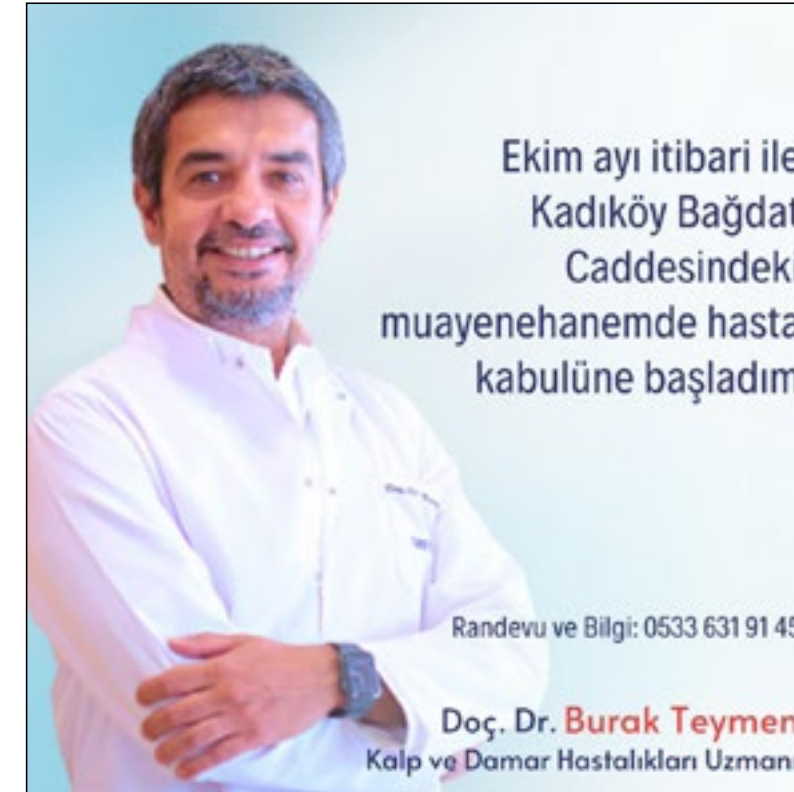
60 yıl öncesinin TAC'siyle ilgili çok sayıda anı da barındıran kitabı için mezunumuzu tebrik eder, teşekkür ederiz.

1989 mezunumuz Claudia Jocelyne Kokaz Muslu, VOA'da "Permanent Resident – Green Card" ile ilgili başvuruları ve sürecini anlatmak için konuk oldu.

Uzun yıllardır Boston'da göçmenlik avukatlığı yapan mezunumuzu tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

İlgili linkler;
<https://lnkd.in/efdUKR5D>
www.muslulaw.com

1993 mezunumuz Kardiyolog Burak Teymen, Kadıköy Bağdat Caddesi'nde yeni açtığı muayenehanesinde hizmetlerine devam edecektir.

Adres: Caddebostan mahallesi Bağdat caddesi no:273 kat:2 daire:3 Kadıköy İstanbul

İletişim: 0533 631 91 45
Instagram:@doc.dr.burakteymen

Mezunumuzu tebrik eder, çalışmalarında başarılar dileriz.

1984 mezunumuz**Murat Erdemtok**, Prof.

Dr. Turan Çetin, Tüp Bebek Merkezi'nde Kadın Hastalıkları ve Doğum Uzmanı olarak yeni görevine başlamıştır.

Adres;

100. Yıl Mh, 85017. Sk.

No: 9/A,

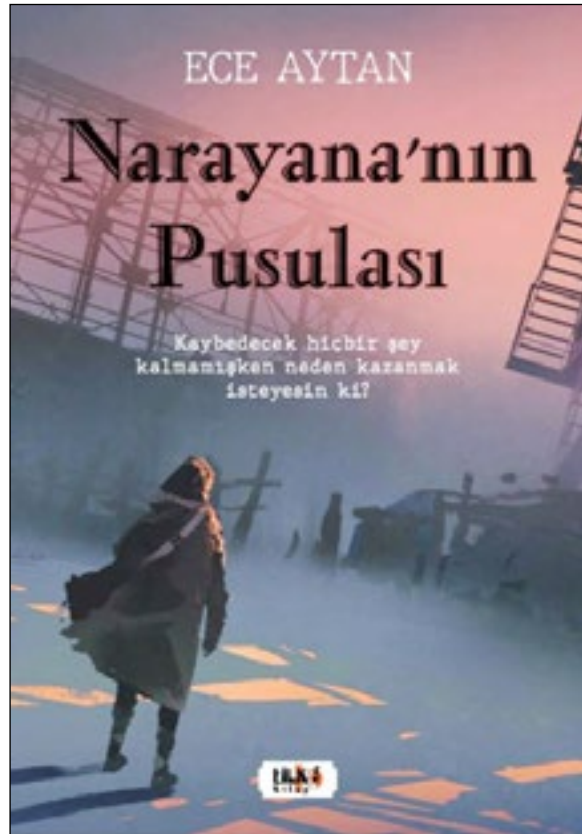
01360 Çukurova/Adana

Mezunumuzu tebrik eder,
başarılar dileriz.

2011 mezunumuz Beren**Yıldırım Sertbaş**, uluslararası

biyoteknoloji firması "Amgen" de
ürün müdürü olmuştur.

Mezunumuzu tebrik eder,
başarılarının devamını dileriz.

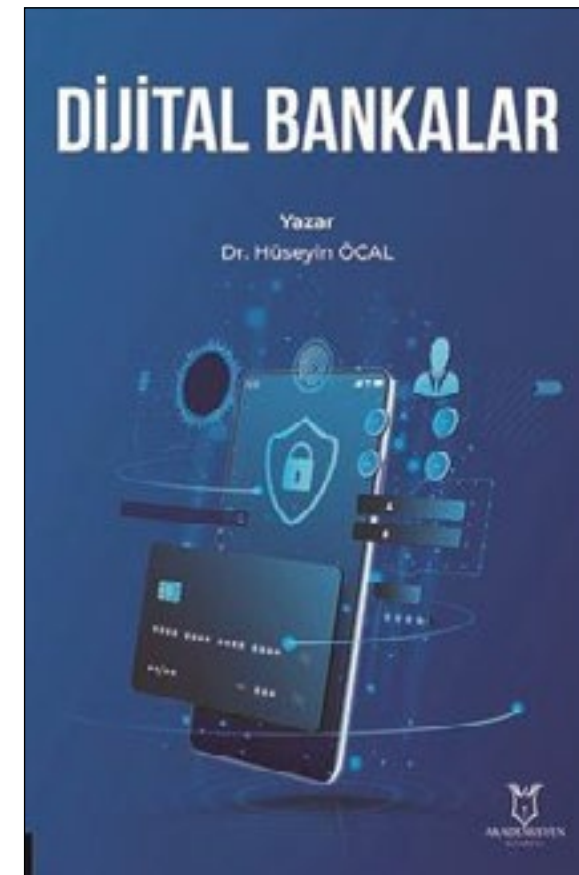
TAC '94 mezunlarımız Pelin ve Hakan Aytan'ın kızları TAC 10. sınıf öğrencisi Ece Aytan'ın ilk romanı "Narayana'nın Pusulası" basıldı.

Bilim kurgu / fantastik türde bir roman.
Şimdilik sadece kendi yayın evinde
internetten alınabiliyor.

Harika bir kitap okumak istiyorsanız
aşağıdaki linkten ulaşabilirsiniz.

<https://www.tilkikitap.com/kitap-basilanlar/kitap-baski-dincer-sagir-aktarilan-olarak-algilananin-edimsel-elestirisi-sanat-felsefesi-muzik-ve-trajedi-uzerine-2709.html>

Ece'yi tebrik eder, başarılarının devamını
dileriz.

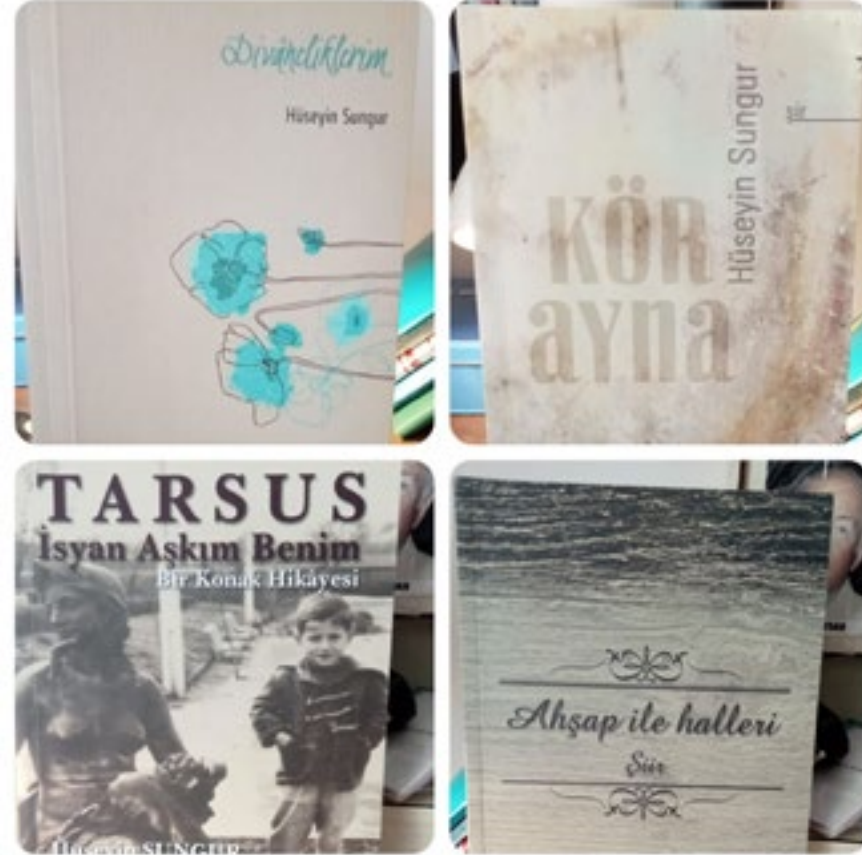
TAC '83 mezunumuz Hüseyin Öcal'ın "Dijital Bankalar" isimli yeni kitabı basıldı.

Türkiye'de henüz uygulaması bulunmayan saf internet bankacılığı iş modelini tanıtmak ve bu bankaların güçlü ve gelişmeye açık alanlarını irdeleyen bir kitap yazan mezunumuzu tebrik eder, sağlıklı ve mutlu günler dileriz.

1995 mezunumuz
Dr. Burak Sarı Aselsan'da
 Millileştirme ve Tedarikçi Geliştirme
 Direktörlüğü görevine atanmıştır.
 Mezunumuzu tebrik eder,
 başarılar dileriz.

2009 mezunumuz
Ayşegül Yıldırım, dünyanın
 önde gelen teknoloji
 konferanslarından biri
 olan Web Summit 2022
 Lisbon'da, Huawei paneline
 konuşmacı olarak katılmıştır.
 Mezunumuzu tebrik eder,
 başarılar dileriz.

1974 döneminden
Hüseyin Sungur'un
 "Ahşap ile Halleri", "Tarsus
 İsyan Aşkım Benim", "Kör
 Ayna" kitaplarından sonra
 "Divaneliklerim" isimli şiir
 kitabı yayınlandı.

Mezunumuzu tebrik
 eder, sağlıklı ve mutlu
 günler dileriz.

2015 mezunumuz Polen
Kenziman, Demirören
 Medya'da UI/UX tasarım uzmanı
 olarak yeni görevine başlamıştır.

Mezunumuzu tebrik eder,
 başarılar dileriz.

2015 mezunumuz Alara Altuntas, Bilkent Üniversitesi İşletme Fakültesi'nden mezun olduktan sonra Aon, Human Capital Solutions, Dubai ofisinde 3 sene danışman olarak çalıştı ve 2022 Ekim ayında Willis Towers Watson şirketinde Lead Associate - Executive Compensation & Board Advisory alanında, Londra ofisinde yeni işine başlamıştır.

Mezunumuzu tebrik eder, başarılar dileriz.

1987 mezunlarımızdan UNC Charlotte'ta profesörlük yapan Prof. Dr. Ertunga Cem Özelkan'ın

hobi olarak direktörlüğünü yaptığı Turkish Rhythm Korosu Türkiye'nin gururu Nobel ödüllü Sayın Prof. Dr. Aziz Sancar'ın Chapel Hill, Kuzey Karolayna'da kurduğu Sancar Türk Kültür ve Halk Evi'nde ATA-NC (American Turkish Association of North Carolina) ile organize edilen 29 Ekim Cumhuriyet Balosu'nda sahne aldı.

Yüce önder Atatürk'ün sevdiği parçalar ve marşlar dışında hareketli parçalarla geceye renk kattılar. Gecenin geri kalan programında Zeybek ve Tango dans gösterileri de oldu.

Bu anlamlı geceye Prof. Dr. Aziz Sancar rahatsızlığı nedeniyle katılamazken

eşi Emeritus Prof. Dr. Gwen Sancar misafirperverlik etti. Chapel Hill Valisi Ms. Pam Hemminger ve Eski Türkiye müsteşarlarından Mr. W. Robert Pearson, Sancar Vakfı ve ATA-NC yönetim kurulları ve bölgede yaşayan Türkler de katılarak geceye ilgi gösterdiler.

Mezunumuzu tebrik eder, sağlıklı ve mutlu günler dileriz.

1988 mezunlarımızdan Tuğrul Karaduman, Venezuela'da sosyal bir proje ilerletiyor.

Özellikle son yıllarda 7 milyon insanını göç veren ülkede "Herkesin politikadan bağımsız taşın altına ellerini koyma zamanı geldi" vurgusu yapan bu proje için mezunumuzu tebrik ederiz.

İlgilenenler için;

<https://www.instagram.com/reel/CkYinOlu7RQ/?igshid=YmMyMTA2M2Y%3D>

1998 mezunumuz Mert Uğurses, Londra'da düzenlenen 19. International Business Awards töreninde Pakfırın adına Bronze Stevie ödülü aldı.

Mezunumuzu tebrik eder, sağlıklı ve mutlu günler dileriz.

2013 mezunumuz Tilbe Nur Minisker, Almanya'nın Osnabruck şehrinde Osnabruck Universitat a Neuropsychology/Cognitive Science Master eğitimine başladı. Sabancı Üniversitesi psikoloji bölümünü bitiren mezunumuz, Prof. Dr. Kemal Arkan'ın psikiyatri kliniğinde ve eşzamanlı Üsküdar Üniversitesi'nde araştırma görevlisi olarak çalıştı. Son 4 yıldır, 93 mezunumuz Barış Muslu'nun yanında klinik psikolog olarak görev alan mezunumuza yeni çalışmalarında başarılar dileriz.

İletişim ve yayınları için; <https://www.linkedin.com/in/tilbe-nur-minisker-126348134/>

2018 mezunumuz Eren Doğru, London King's College'daki İşletme eğitimi sonrasında İş Bankası Londra şubesinde Retail banking representative göreviyle çalışmaya başlamıştır. Mezunumuzu tebrik eder, yeni işinde başarılar dileriz.

1974 mezunumuz Prof Dr. Mehmet Zihni Sungur'un Uğur Batı ile birlikte yazdıkları yeni kitabı "Hayat İlerlemek Kadar Geride Bırakabilmektir" yayınlandı. Kitaba ulaşmak için link; <https://t24.im/dfs> Mezunumuzu tebrik eder, sağlıklı ve mutlu günler dileriz.

1999 mezunumuz Prof. Dr. Merter Yalçinkaya, Bahçeşehir Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekan Yardımcısı olarak atanmıştır. Mezunumuzu tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

2018 mezunumuz Selin Seçen, Bahçeşehir Üniversitesi'nde İletişim ve Tasarım bölümünü onur derecesiyle bitirdi. Okurken eşzamanlı olarak Junior Designer olarak çalışan mezunumuz görevini tamamladıktan sonra, Adana'ya transfer oldu ve Invictum Digital Agency'de Designer olarak çalışmaya başlamıştır. Hem ajansta hem de freelance olarak çalışabilen mezunumuzu tebrik eder, yolunun açık olmasını dileriz.

Selin'18 e ulaşmak için;
selin.secen@hotmail.com

2009 mezunumuz Gökcan İlbaş'ın kısa filmi "Selfie", davet aldığı İtalya'nın Rimini kentinde gerçekleşecek Amarcort Film Festivali'nde finale kalmıştır. Selfie'nin ilk gösterimi 23 Kasım 2022 tarihinde, saat 15.00'te Museo Della Citta'da olacaktır. Ünlü yönetmen Federico Fellini'nin anısına, doğduğu kent Rimini'de yapılan Amarcort Film Festivali'nin ödül töreni Teatro degli Atti'de 27 Kasım'da olacaktır. İtalya'da yaşayan, özellikle Milano, Bologna, Roma, Pisa ve Florence gibi şehirlerde yaşayan mezunlarımızı davet eden Gökcan'09 a başarılar dileriz.

"Selfie"
23 Kasım 2022 - 15:00
Museo Della Citta - City Museum
+39 0541 793851
https://maps.app.goo.gl/qpsLBzkTpKc2JQ3A9?g_st=iw

1995 mezunumuz Prof. Dr. Hakan Turan Çift, Acıbadem Kadıköy (Dr. Şinasi Can) hastanesinde Ortopedi ve Travmatoloji bölümünde yeni görevine başlamıştır.

Mezunumuzu tebrik eder, sağlıklı ve mutlu günler dileriz.

2005 mezunumuz Kaan Yarman'ın ilk kitabı "Kalori Alacaksan Buna Değecek" çıktı.

Milliyet gazetesinde haftalık, Instagram hesabından da devamlı tarifler veren mezunumuzu tebrik eder, başarılar dileriz.

Kitapla ilgili bilgi;

<https://www.ayrintiyayinlari.com.tr/kitap/kalori-alacaksan-buna-degecek/1883>

Instagram;

https://instagram.com/tam_kararinda?igshid=YmMyMTA2M2Y=

1983 mezunumuz

Prof. Dr. Medih Çeliktaş,

Adana Algomed Hastanesi'nde Radyoloji Uzmanı olarak göreve başlamıştır.

Mezunumuzu tebrik eder, sağlıklı ve mutlu günler dileriz.

2018 mezunumuz Melis Andreea

Demirel, Hollanda'da kurduğu girişimi Melis Andreea Creative Media (MA+CM) ile sosyal medya dünyasına adım attı. Social Media Content Creating, Social Media Strategy, Social Media Management, Content Shooting ve Product Shooting hizmetleri veren mezunumuz; The Set Collection, Pulitzer, Anantara, FourSeasons ve Hard Rock Café gibi şirketlerle şu ana kadar çalışmıştır. TAC sonrası üniversite eğitimini University of Amsterdam Media&Culture Lisans ve aynı üniversitede New Media and Digital Culture Yüksek Lisansı bitiren mezunumuza yeni girişiminde başarılar dileriz.

Mezunumuza ulaşmak için;
[Instagram;@melis.andreea](https://www.instagram.com/melis.andreea)

2010 mezunumuz Saja Daas,
Amazon Türkiye'de yeni görevinde.

Eğitimini Hollanda Maastricht Üniversitesi'nde; International Business Lisans ve Startegy&Innovation Yüksek Lisansı yapan mezunumuz 2019 yılından itibaren ülkemizde iş hayatına devam etmekteydi.

Kasım 2022 itibariyle Amazon Türkiye'de MVR Catalog Lead olarak görevine başlayan mezunumuzu tebrik eder, başarılar dileriz.

2007 mezunumuz Barış Baş,

kendisi de bir pist yarışçısı olarak Adana'da profesyonel bir yarış pisti ve akademisi kurdu.

[@paddockclubtr](https://www.instagram.com/paddockclubtr) kurucusu ve kulüp başkanı olan mezunumuz, Karting şampiyonasına bu sezon 3 pilotla katılacak ve gelecekte bu sayıyı bölgeden yeni yeteneklerle artırmayı umuyor.

Uluslararası ve ulusal yarış müsabakalarını kente getirmek adına çalışmalar yürüten mezunumuz aynı zamanda ülkemizde bir ilk olan liselerarası motor sporları kulüpleri kurma projesini yürütüyor.

İlgilenen tüm mezunlarımızı davet eden mezunumuzu tebrik eder ve girişiminde başarılar dileriz.

2019 mezunumuz Kutay Kokulu

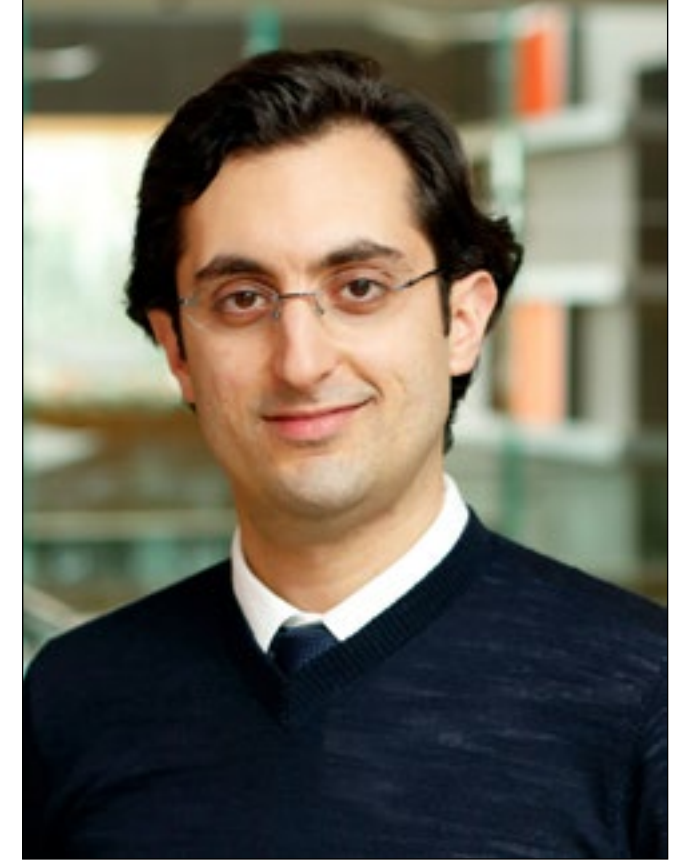
üniversite ile eş zamanlı, İngiliz Ticaret Odasında görev almaya başladı. Mezunlarımıza “İngiliz Ticaret Odasına başvuran firmalara potansiyel müşteri araştırma ve mümkün olursa müşterilerle tanıştırma hizmeti” verdiklerini belirterek, bu hizmetten faydalanmak isteyen mezunlarımıza yardımcı olmak istediğini belirtti.

İngiliz Ticaret Odası web:
<https://www.bcct.org.tr/>

Kutay Kokulu'19
Tel: 530 152 30 91
Mezunumuzu tebrik eder,
başarılarının devamını dileriz.

2001 mezunumuz Doç.

Dr. Çağlar Yılgör, Omurga cerrahisine getirmiş olduğu yenilikçi ve öncü yaklaşımları ve geliştirilen GAP Skoru ile kişiye özel analiz ve tedavi yöntemlerinin planlanmasındaki üstün nitelikli çalışmalarını nedeniyle 2022 yılı TÜBİTAK Teşvik Ödülü'ne layık görülmüştür. Ödül töreni 28 Aralık tarihinde Cumhurbaşkanlığı tarafından gerçekleştirilecektir. Mezunumuzu tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

1975 mezunumuz

Sait Tosyalı, 1967 mezunumuz Mehmet Yaltır'dan SEV müteveli heyeti başkanlığı görevini devralmıştır.

Mehmet Yaltır'a destekleri ve çalışmalarından dolayı teşekkür ederiz.

Sait Tosyalı'yı da tebrik eder, yeni görevinde kendisine kolaylıklar dileriz.

Saygı ve Sevgilerimizle

1988 mezunumuz Batu Akyürek'ten güzel bir haber.

30 yıldan fazladır Boston'da yaşayan mezunumuz Batu Akyürek, ABD'nin büyük emeklilik fonlarından olan Fidelity Investments şirketine Senior Vice President - Head of Strategic Advisors Technology pozisyonuna terfi etmiştir.

Mezunumuzu tebrik eder, yeni görevinde başarılar dileriz.

2022 Altın Lider Ödüllerinde Üç TAC'li CEO

2022 yılı Altın Lider ödüllerinde 50 en beğenilen CEO kategorisinde 3 mezunumuz ödül almıştır.

1979 mezunumuz
Dr. Can Hisarlı –
Haver Farma

1989 mezunumuz
Cem Küçükcan -
Danone

1996 mezunumuz
Sinem Sandıkçı
Gökçen – L'oreal

Mezunlarımızı tebrik eder, başarılar dileriz.

2015 mezunumuz Yusuf Gölbaşı Kahramanmaraş'ta eczanesini açmıştır. NEFES eczanesi ile sağlık sektörüne giren mezunumuzu tebrik eder, başarılar dileriz. Nefes Eczanesi; Yürükselim Mah. Gazi Mustafa Kuşçu Cad. 75023.sokak Onikişubat/Kahramanmaraş

2009 mezunumuz Başak Bıyık Boari,
Koç Üniversitesi İşletme bölümünden ve Milano'da Instituto Marangoni'de master eğitimini tamamlayan mezunumuz sırasıyla Yoox net-a-porter ve Alibaba Grup'ta çalıştı. Geçtiğimiz günlerde de takı, mücevherat ve moda girişimi "Maison Soula"yı kurdu. Aşağıdaki sosyal medya adreslerinden Maison Soula'ya ulaşabilirsiniz.

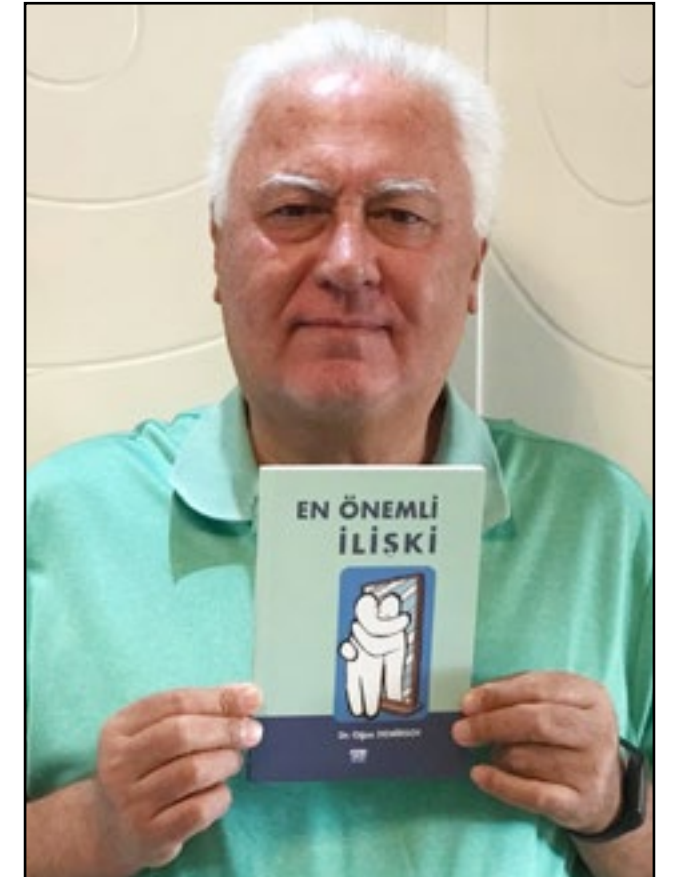
www.maisonsoula.com
<https://www.instagram.com/maisonsoula/>
[@maisonsoula](https://www.linkedin.com/company/maison-soula/)
<https://www.linkedin.com/company/maison-soula/>

Mezunumuzu girişiminden dolayı tebrik eder, başarılar dileriz.

TAC'74 mezunumuz
Oğuz Demirsoy'un "En Önemli İlişki" isimli yeni kitabı çıkmıştır. İletişim;
Facebook: Oğuz Demirsoy ve Mucize İçinizde
YouTube: Oğuz Demirsoy, videolar
mersinizhaber.com: köşe yazıları
E-mail: oguzdemirsoy@gmail.com
Tel: 533 731 85 65

Mezunumuzu tebrik eder, sağlıklı ve mutlu günler dileriz.

Kariyer Günü
videomuz mezun
röportajlarının yanı
sıra oynadığımız
yarışmalara da yer
veriyor.
İzlemek için
karokodu okutun

TAC Kariyer Günü'nün Ardından

HAZIRLIKLARI aylar öncesinden başlayan TAC Kariyer Günü bu sene de birbirinden farklı mesleklerden 22 mezunun katılımıyla büyük bir coşkuyla gerçekleşti. Okulumuz ile Mezunlar Derneğimizin işbirliğinin güzel bir örneği olan TAC Kariyer Günü her yıl gelişerek sürüyor.

Farklı dönemlerden katılan konuk mezunlarımızın TAC'li kardeşlerinin kariyerlerine giden yolda ışık olmak için geldikleri okullarında heyecanlarını paylaşmak bizleri çok mutlu etti.

1972 Rıza Cengiz Atalay, 1976 Prof. Dr. Levent Soylu, 1979 Dr. Can Hisarlı, 1988 Prof. Dr. Cenk Haytaç, 1988 Bahadır Erkan, 1992 Ahmet Murat Kavrar, 1992 Doç. Dr. Ayşe Dolunay Sarıca, 1992 Prof. Dr. Emre Bozkırlı, 1998 Murat Saraçoğlu,

1999 İbrahim Cem Baykam, 2000 Can Gürbüz Setenci, 2001 Av. Mehmet Uyar, 2001 Turgut Yeğenağa, 2002 Ahmet Rasim Barutçu, 2003 Cafer Sadık Gençdoğan, 2004 Remzi Berk Tümen, 2005 Murat Sökün, 2008 Uzm. Dr. Özlem Pınar Sun, 2008 Gümrah Kerimoğlu Alayoğlu, 2009 Gökcan İltöre İlbay, 2012 Dr. Özge Şahan, 2013 Berke Canatar.

Kariyer Günü'ne katılan tüm mezunlarımıza tekrar teşekkür etmek isteriz.

Umarız siz de bizler gibi çok keyifli ve gurur dolu bir gün geçirmiş, okula dönmenin o eşsiz duygusunu tatmaktan mutlu olmuşsunuzdur.

Seneye yine bu güzel günü yaşamak dileğiyle.

Can G. SETENCİ '00

HAYATIN koşturmacasına böylesine bir mola vermek, yıllardır uğrayamadığım evime geri gelmek, eski odamı küçük kardeşlerimin kullandığını görmek ve onlara geleceklerini şekillendirmede ufak da olsa bir destek verebilmek gerçekten çok keyifliydi. Umarım önlerindeki uzun yolu planlamalarına yardımcı olabilmişimdir.

Her sene alanında başarılı farklı mezunların katılımcı olduğu, yıllardır devam eden ve geleneksel hale gelen

bu etkinlik camiamızın kalitesini ortaya koyarken genç kardeşlerimizin de özgüvenini artırıyor, geleceğe dair umutla bakmalarını sağlıyor.

Gençlerin bu kadar bilinçli ve kararlı olmaları beni ayrıca mutlu etti. Umuyorum ve biliyorum ki hepsi bizlerden daha başarılı olacaklar.

Organizasyonda emeği olan herkese, TAC'ye olan borcumu ödeme ve eve dönme fırsatı sağladıkları için sonsuz teşekkürler.

Tekrar görüşmek üzere

Prof. Dr. Emre Bozkırlı TAC '92.

20 ARALIK 2022 tarihinde okulumuzda gerçekleştirilen Kariyer Günü'ne davet edilmekten duyduğum onur ve memnuniyeti belirterek sözlerime başlamak isterim. İkinci kez katılma şansını yakaladığım bu aktivitede yer almak, genç kardeşlerime kariyer yolculuklarında hekimlik sanatı ile ilgili bilgi ve tecrübelerimi aktarmak benim için hep çok keyifli ve heyecanlı oluyor. Ülkemiz ve tüm dünya olarak sıkıntılı süreçlerden geçtiğimiz bu dönemde; yaptığımız söyleşilere katılan gençlerin

sıcaklığı, ilgisi, konulara değişik bakış açıları ve saygısı benim geleceğimiz konusunda çok daha umutlu olmamı sağladı. Bizleri abi ve kardeşlerimizle özlediğimiz evimizde bir araya getiren ve faydalı bir etkinlikte buluşturan, başta Mezunlar Derneğimiz olmak üzere, Tarsus Amerikan Lisesi yöneticilerine, rehberlik bölümüne ve emeği geçen herkese sonsuz teşekkürlerimi iletiyorum.

Tarsus Amerikan Koleji sevgi ve saygısıyla, nice güzel aktivitede buluşmak dilekleriyle.

Levent Soylu '76

OKULA her girişimde müthiş bir heyecan kaplar içimi, gözüm hemen okulun ortasındaki basketbol potalarını arar; maalesef artık yoklar, keşke en azından bir pota sembolik olarak kalsaydı diye içimden geçiririm... Bu yıl da öyle oldu... Arkasından sevgili arkadaşımız Füsun Özler'in anısına yeniden restore edilmiş Lounge'da sıcak bir karşılama... Pırl pırl heyecanlı gençler, koşturuyorlar, röportaj yapıyorlar, abi mi amca mı desinler bilemiyorlar... Cengiz abimi '72 ve Can'ı '79 görünce heyecanım daha da artıyor... Keşke tekrar okul yıllarına dönebilsem diyorum... Lounge duvarlarında yazan bombalaki tezahüratı ve anılarla ilgili cümle "Özlüyorum çok özlüyorum o eski anları, çekip alsam içinden eski dostlukları ECHO" yazısı çok hoşuma gidiyor... Çocuklar röportaj yapmak istiyorlar, Stickler altında bizim zamanımızdaki Lounge önünde soruları cevaplarken Korkut amcamın adını taşıyan kütüphaneyi görünce hüzünleniyorum, onu da saygıyla anıyorum... Gençler o an neler hissettiğimi soruyorlar, kafamı

kaldırdığımda karşımdaki ve arkamdaki her binada 1-2 yıl yattığımı, hepsinin yatahanem olduğunu hatırlıyorum... Ama basketbol sahasının yerinde olmadığını görmek yine üzüyor beni... Arkasından konuşmalar başlıyor, önce Cengiz abimi dinliyoruz, bol bol fotoğraf çektirip, anı biriktiriyoruz... Kariyerimde TAC'nin yerini gençlere anlatmak, onlarla hayat tecrübelerimi paylaşmak çok iyi geliyor bana... Ne kadar şanslı olduklarını düşünüyorum, keşke bizim zamanımızda da böyle organizasyonlar olsaymış diyorum... Bu arada aniden sınıfa baskın yapan gençler ECHO'nun en sevdiğim şarkısını soruyorlar, maalesef 69-70 döneminde, ben henüz Prep talebesiyken Milliyet yarışmasında ikinci olan şarkının ismini hatırlayamıyorum, ama orkestradaki 4 abimin adını Ayhan, Hamdi, Vecdi ve Semih diye ezbere sayıyorum... Halbu ki bizim zamanımızda abilerin adını bilmek mecburiyeti yoktu... Günün sonunda kuş gözü lahmacun, humus ve dürüm kebaplı kapanış çok iyi geliyor...

Çok güzel bir gündü çooooook... İyi ki varsın, iyi ki halen hayatımızdasın TAC...

Yusuf Erkmen '02

Çeyrek asırdır büyük bir özveriyle hazırlanan TAC Kariyer Günü bu sene de 20 Aralık 2022'de yuvamız TAC Kampüsü'nde gerçekleştirildi. Öğrencilerden toplanan bilgiler ışığında seçilen birbirinden çok farklı mesleklerden 22 mezunumuz kardeşlerine yaptıkları meslekler konusunda bilgiler verip hem meslekleri hem de hayat hakkında kardeşlerini aydınlattılar. En kıdemlisi 1972, en genci ise 2013 mezunu olan konuşmacı mezunlarımız gün boyu kardeşlerine hayata dair ince ipuçları

verdiler.

Sabahın erken saatlerinde okul kampüsündeki TAC Student Lounge'da buluşmaya başlayan konuklar heyecanlarını gizlemediler. Okullarına dönüp kardeşleri ile birlikte olmak onlar için hem büyük bir keyif hem de onları seneler öncesine götüren bir zaman tüneli gibiydi. Student Lounge'da birbirleri ile hasret gideren mezunlar, hem de görevli öğrenci kardeşleri ile tanışıp kaynaşma fırsatı buldular. Hemen arkasından Talas Kampüsü'ne geçildi ve de Cengiz Atalay'ın (TAC '1972) açılış konuşması ile gün resmi olarak başlamış oldu. Daha

sonra ilk oturuma giren konuşmacılar kardeşleri ile dolu dolu 40 dakika geçirdiler. Arkasından eski yıllardaki gibi okul yemekhanesinde öğrencilerle birlikte yemek yiyen mezunlarımız; peş peşe 3 oturuma daha girerek kardeşlerimizi aydınlatmaya devam ettiler.

Toplam 4 oturum sonrasında hem öğrenciler gelecekleri hakkında fikir sahibi olmuş oldular hem de 22 konuşmacı mezunumuz ile bire bir iletişime geçebilmek için iletişim bilgilerini kendilerinden tahsis etmiş oldular. Abla ve abileri ne zaman isterlerse arayabileceklerini, her konuda onlara

seve seve yardım edeceklerini belirterek kardeşleri ile vedalaştılar. Hemen arkasından kapanış törenine geçildi ve konuşmacılar uzun süre alkışlandı.

Kapanışın arkasından günün yoğun temposunu atmak üzere TAC Mezunlar Derneği tarafından organize edilen yemeğe geçildi. Bu yemekte konuşmacı mezunlarımız, okul yönetimimiz ve de organizasyonda emeği geçen hocalarımız yer aldı. Aylarca süren çalışma ve emeğin meyvelerini görmekten ötürü mutlu olan herkes yemek boyunca mavraya devam etti ve de bir sonraki "Kariyer Günü"nü planlamaya başladılar bile...

Av. Mehmet UYAR TAC'01

BİZE bu anlamlı etkinliğe katıldığımız için teşekkür edildi. Ancak asıl teşekkür borcu bende. Zira bu anlamlı ve çok özel günün koşturmacasını sırtlayan başta Başkanımız Mehmet ÖZEL ağbi olmak üzere dönem arkadaşım Gözde Kistak, Neslihan Abla ve de olmazsa olmazlarımız Nuran Abla ve tabi ki Betül Ablaya emekleri için teşekkür ederim. Gerçekten mezun olduktan sonra hala okuldan öte yuva olarak görülen ender bir yer TAC. Hak,hukuk ve Adalet kavramlarını anlatmak için zor bir gündü (Ekrem İmamoğlu'na verilen ve vicdan kanatan hapis cezasının hemen akabindeydi çünkü) Ama 20.12.2022

günü bir daha gördüm ki Ulu Önderimiz Gazi Mustafa Kemal ATATÜRK yine haklıydı ve bu Cumhuriyeti gençlere emanet etmesi boşuna değildi. Genç kardeşlerim adeta ateş gibiler kor gibi ve de gözleri çakmak çakmak ateş etmekte. Oturumlara katılımın da muhteşem olması (son oturum dışında :)) benim gelecek umutlarımı arttırdı. Son olarak bir teşekkür de Mrs. Sunderman hanımefendiye zira kendisinde bizim gördüğümüzden farklı bir Müdür portresi vardı ve güleryüzünü hiç esirgemedi sağ olsun. Aynı şekilde öğrenci kardeşlerimize ve öğretim kadrosuna da yaklaşıyorsa cidden başarı kaçınılmaz olacaktır. Yaşa varol TAC, her daim emrindeyiz birlikte.

Saygılarımla.

TAC '98 Murat Saracoğlu
(Makina Mühendisi)

TAC'88 döneminden Umut Abi beni telefonla arayıp Kariyer Günü'nde konuşmacı olarak "Makina Mühendisi" aradıklarını söylediğinde hemen kabul ettim. Liseli kardeşlerime anlatacaklarımı kafamda toparlamaya çalıştım, güzel bir sunumla ilgilerini çekebilecek konuları sıraladım. Kariyer Günü yaklaştıkça keyifle karışık heyecanım da artmaya başladı.

Sabahleyin yanıma yoldaş olarak

kendi dönemimden Selçuk Doğan'ı da alıp, okulun yolunu tuttuk. Geldiğimizde Lounge'da samimi bir ortam bizi karşıladı; abi ve ablalarımıza merhaba deyip, hâl hatırlarını sorduk. Genç liseliler harika enerjileriyle anında etrafımızı sardı, belli ki onlar da merakla bizleri bekliyormuş. Hemen kendi iş fikirlerinden, meslek seçimlerinden ve üniversite başvuru süreçlerinden bahsetmeye başlayıp, yorumlarımızı aldılar. TAC Live Club aralarda bizimle kısa kısa röportajlar yaptı. Daha sonra herkesle beraber Stickler'in

merdivenlerinde toplu fotoğrafımızı çekirttik.

SEV tarafındaki Talas Oditoryumu'nda açılış töreni çok renkliydi. Liseli kardeşlerimizin saz ve piyano resitallerinden sonra TAC'72 Rıza Cengiz Atalay abimiz ana konuşmacı olarak kürsüde yerini aldı. Talas ve Tarsus'taki anılarına değinirken bu bağlılığın dünyada benzerinin olmadığını ve zamanın su gibi akıp geçtiğini dile getirdi; bizim de duygularımıza adeta tercümanlık etti. Daha sonra tüm katılımcı mezunlar olarak sahnede kendimizi tanıttık ve sınıfların yolunu tuttuk.

Benim sınıfım Unity Hall'in ikinci katındaydı, binanın içinin bizim zamanımıza göre çok değişmiş olduğunu farkettim. Sınıfın dolmasını beklerken, prezentasyon set-up'ını benim yerime genç arkadaşlar biraz uğraşarak da olsa hallettiler. Sınıftaki gözlemci hocalarımız da hazırlık aşamalarında bize çok yardımcı oldular. İlk oturum açıkçası biraz çabuk geçti gibi geldi, fakat diğer 3 oturumu daha ustalaşmış olarak tamamladım. Öğrencilik ve iş hayatımdan, makina mühendisliği kavramlarından, mesleğin geleceğinden, acı-tatlı tecrübelerimden ve genç kardeşlerimin sonraki hayatlarında karşılaşılabilecekleri olası fırsat ve zorluklardan bahsettim. Genç kardeşlerimin meraklı soruları ve yorumları bu oturumları daha da değerli kıldı. Bana gelen soruların çoğunluğu 'Havacılık ve Uzay Mühendisliği' bölümü okumak isteyenler üzerinde yoğunlaştı.

Bu spesifik alanda uzmanlaşmak isteyenlere baz olarak lisansta makina mühendisliğini seçebileceklerini, daha sonra bu konu özelinde yüksek lisans yapmalarının daha uygun olacağını aktardım. Genç arkadaşlarımızın çoğunluğu yurt dışında okuyup, oralarda kalmak istediklerini ama duruma göre de dönebileceklerini dile getirdiler. Kariyer Günü teması olan 'bilişsel esneklik' konusuna değinirken; iş hayatında "problem çözmenin" ne kadar önemli olduğunu konuştuk. Sunumdan akılda kalmasını istediğim yegâne sonuç: felsefi açıdan "kendini bil"mek üzerineydi...

Talas Oditoryumu'ndaki kapanış töreninde günün anısına çok şık bir biblo hediye edildi. Lise son council başkanının kürsüdeki konuşması ise bana ortaokulda giydiğimiz bir TAC tişörtündeki sözleri çağrıştırdı: 'somethings never change, somethings never should'.....

"Kariyer Günü" benim için "paha biçilmez ve harika bir gün" olarak hafızamda yer edecek. Adeta kendimi lisedeki genç halime anlatmışım gibi paradoksal bir durum oluştu; her mezunun bunu deneyimlemesini isterim. Okul idaresi, Mezunlar Derneği, görev alan tüm liseliler ve emeği geçen herkese gönülden teşekkürler!

Son Söz: Stickler'in altında kesin bir manyetik alan var, ne yapıyor ediyor, bizi kendisine çekiyor...

YAŞA, VAR OL TAC !!!...

ADANA

TAC Mezunlar Derneği Adana Şube'nin organizasyonu ile 1976 Levent Soylu ve eşi Merih Soylu ev sahipliğinde dün akşam mezunlarımız bir araya geldi.

Harika geçen akşama ilkbaharda yeniden birlikte olma sözüyle son verilirken mezunumuza bu güzel daveti için teşekkür eder, sağlıklı ve mutlu günler dileriz.

ANKARA

MEZUNLARIMIZ Kasım ayında ailecek, halı sahada buluştu. 1968'den, 2022'ye uzun bir zaman aralığı bir arada idi. Organizasyon için sevgili Efe Kart'a TAC '13 teşekkürler.

ANKARA

Bir Cumartesi Öğlen Mavrası

Hüseyin Cenk Turhangil TAC '90

TAC/Talas Ankara mezunları olarak farklı yaş gruplarından mezunlarla Ankara Kepos balık evinde buluştuk. Her ayın 3. cumartesi öğleden sonra başlayan ve rakı balık eşliğinde yapılan güzel sohbetler ile geçmişten bugüne anıları canlandırdık. Angora caddesindeki Kepos Balıkevi'nde gelenekselleşen buluşmalara Ankara'daki ve Ankara'ya yolu düşen tüm mezunlarımızı bekliyoruz. Farklı zamanlarda aynı atmosferi solumuş ve artık farklı hayatların içerisinde

yoğrulan her bir mezunumuzun katılımıyla bağlarımızı güçlendiriyoruz.

Okul sevgimiz hiç bitmedi. Kaderin bizi bir araya getirdiğine seviniyoruz. Her ay olduğu gibi yine aynı sofrada toplandık. Tamamen farklı endişeler: iş, aile, çocuklar, ama daha önce olduğu gibi, tasasız harika anılarla birbirimize bağlıyız! Bu harika buluşma için herkese teşekkürler. Tüm yaş gruplarından mezunlarımızla yıllardır süren buluşmamız, dostluğumuzu ve dayanışmamızı anlatıyor! TAC/Talas sevgisi başka nasıl anlatılır ki!

ANKARA

ANKARA

Aylık Kebank Buluşması

İZMİR

Tam 18 kişi sınıfta kaldık

1981 mezunlarımızdan **Timur Gökmeral** ile yapılan röportajı sizlerle paylaşmak isteriz.

Röportaj: Tankut Dinçaslan '95

Timur Abi, kısaca kendinizden bahseder misiniz?

Evli ve 4 çocuk babasıyım. Mutluyum. Sporcu ruhluyum. Hala koşuyorum. Patika koşu yarışmalarını kovalıyorum yıl boyunca. Yelkencilik ve rüzgar sörfünde sürekli kendimi geliştirmeye çalışıyorum. Finans yöneticisiyim.

TAC ile karşılaşma hikâyeniz nasıl?

Şans eseri mi, bir tanıdık vasıtası ile mi? Mersin ve Adana çevresinde TAC'nin çok özel bir yeri olduğunu herkes bilir. Bugünlerde de aynı olduğunu düşünüyorum. O dönemde iyi bir eğitimi "garantilemek" için herhalde tek şansımızın TAC olduğunu ailem biliyordu ve beni sınava soktular. Okulu yedeklerin ilk sırasından kazanmıştım.

Okul döneminde neler yapardınız?

Standart bir okul gününüzü anlatabilir misiniz lütfen? Standart bir gün olduğunu

sanmıyorum. Günlerimizin hem yönetimden hem hocalarımızdan hem de abi ve arkadaşlarımızdan kaynaklı olumlu olumsuz sürprizlerle dolu olduğunu hatırlıyorum. Benim için tek istisna spordur. Her zaman spor günlük hayatımın parçasıydı. Hatta spor günün ağarmasıyla ders saati öncesi başlar, dersler bittikten sonra akşam yemeği saatine kadar devam

ederdi. Akşamları da etüt saatleri ders çalışmamız için gayet yeterliydi.

Döneminiz nasıl bir dönemdi? Nasıl özellikleri vardı?

Sanırım, her TAC'linin kendi dönemi unutulmazdır. Bizim dönem de öyle, unutulmaz ve şahaneydi. Bizim dönem derken hem '81'i hem de Tarsus'un ve okulun havasını soluduğumuz yetmişli yılları kastediyorum. Tarsus'ta yetmişli yıllar anlatılmaz, yaşanır. Eğitim, spor ve mavranın benzersiz kombinasyonu ile dopdolu yıllar. Basketbol takımındaydım. Dolayısıyla, o dönem benim için biraz da basket ile yatıp basket ile kalktığımız zamanlardı. Çok değerli hocaların yanı sıra, çok değerli abilerin de rahle-i tedrisatından geçtik; her zaman bire bir ilişkimiz olmasa da, aynı zamanı ve mekanı paylaşmanın keyfini yaşadık. Örneğin, "Necatilerin

dönemi" diye bilinen efsane '75 ile birkaç yıl geçirdik: Necati Güler, Yalçın Bürkev, Salim Erdem, Hakan Mutlutürk, Kubilay Keçelioğlu, Hasan Karamehmet, Engin Akış diye bir başlasam, oradan anılara sıçrasam, bana ayrılan yer yetmez.

Okuldan unutamadığınız anılarını paylaşır mısınız?

Birden fazla anıdan bahsedebilirsiniz. Bende anı değeri çok yüksek bir şeyden söz edeceğim. Hazırlıkta sınıfta kalışım. TAC'a 1973-74 döneminde başladım, yani normalde '80 mezunu olacaktım. Ve fakat, Tarsus'un klasik ayazı ve nefis baharı ile geçen o ilk ısınma yılında, ne olduğunu anlamadan, kendimi sınıfta kalmış olarak buldum. Bunun neresi ilginç (anı) diyeceksiniz, şurası: Benimle birlikte tam 18 kişi sınıfta kaldık, hem de ikmalsiz-mikmalsiz, doğrudan. Kaldık mı, bırakıldık

mı, orası muamma. Sanırım bazılarımız kaldı, bazılarımız bırakıldı (gülerek). Bu kadarla kalsa iyi, izleyen yıl, sadece kalanlardan müteşekkil bir sınıf oluşturuldu. Biz '81'ler, hazırlığı böyle okuduk yani: Bir yanda Prep A ve Prep B, yeni başlayanlar; öte yanda efsane Prep C, çift dikişler. Bilemiyorum, TAC tarihinde başka örneği var mıdır, "sadece kalanlardan" oluşan bir sınıfın. SEV yönetiminin ve/veya okul idaresinin neden böyle bir uygulamaya giriştiği, o gün bugün muammadır. Bir denemenin kurbanları mıydık, gerçekten ikmalsiz falan kesin kalmayı mı hak etmiştik, bilemiyoruz. Bildiğimiz şu: İyi ki kalmışız! Çünkü, her TAC'li şunu kolaylıkla tahmin

eder: Sadece sınıfta kalanlardan oluşan bir TAC Prep sınıfı, ister istemez, mavra tarihine altın harflerle yazılmaya adaydır. Nitekim öyle de oldu. Neden ve nasıl oluşturulduğu muamma olarak kalan o sınıf, zaten çok renkli ve çok şahane bir dönem olan 81'in benzersiz tarihine çok özel bir renk ve tat kattı.

Son seneniz (lise 3) nasıl geçti, keyifli bir son sene yaşadınız mı?

12 Eylül darbesinin hemen sonrası olmasına ve bu nedenle örneğin Yıllık çıkarmanın bile yasaklanmasına rağmen, yine şahane bir son yıl yaşadık elbette. TAC'de keyif almak için yol ve kapı her

zaman açıktır...

Tarsus bitti ve üniversite hayatınız başladı. Yüksek eğitim yıllarınız nasıl geçti?

Üniversite ile ilgili çok fazla anlatacağım şey yok aslında. Çok sıradan geçti diyebilirim. Boğaziçi'nde okudum ama aklım sürekli Tarsus'taydı, lise arkadaşlarımdaydı. Kendimi çok vermedim üniversiteye. Zira Tarsus'tan sonra bir boşluk, eksiklik, tatminsizlik hissettim. Elbette iyi bir eğitim aldım. Bu sayede de bir burs ile Amerika'da lisansüstü eğitim yapabildim. TAC'de öğrendiklerim ve iyi üniversite eğitimim sayesinde lisansüstü eğitimim sırasında ders ve sınavlara o kadar az çalıştım ki gezmek görmek için bana bol bol vakit kaldı.

Sonra iş hayatınız. Nasıl başladınız, istediğiniz gibi ilerledi mi?

Benim dönemimde bankacılığa çok yüksek ilgi vardı. Ben de çoğunluğa uyup bankacılığı denedim. İlk çalıştığım bankadan ayrılacağımı duyan Genel Müdür "Gittiğin yere senin için peynir ekmek göndereceğim" demişti. Çünkü gittiğim bankada alacağım maaş, ayrıldığım bankanın bana ödediğinin yarısı bile değildi. İnandığım, planladığım yolda sağa sola bakmadan verdiğim bir karardı. Aslında burada gençlere bir mesaj veriyorum. Hedef belirlemek ve yol boyunca cesur kararlar verebilmek çok önemli. Daha sonra Unilever'de hem Türkiye hem de Çekya'da toplam 12 yıl çalıştım. Mesleki olarak hemen hemen her şeyi orada öğrendim. Oradan ayrılırken de bana "sen delirmişsin"

dediler. Ama ben inandığım yolda sağa sola bakmadan ilerlemekte ısrar ettim. Mesleki birikimimi katkıya dönüştürdüğüm yer ise şu anda da çalışmaktan çok mutlu olduğum Türk Tuborg oldu. Genç kardeşlerime tavsiyem hedeflere ulaşmaya çalışırken mutlu ya da tatmin olunmayan yerden zamanı geldiğinde ya da uygun zamanı kollayıp uzaklaşmaları yönünde. Geriye döndüremeyeceğiniz tek şey zaman. Zaman çok hızlı ilerliyor.

Geçmiş baktığınızda Tarsus eğitiminin size nasıl katkıları olduğunu söyleyebilirsiniz?

En az çaba ile en yüksek verimliliğe ulaşmak. Tarsus'un bana birinci katkısı bu. En az çaba derken uyanıklık veya başkalarının sırtından geçinmeyi söylemiyorum elbet. Başta kişisel zamanımız ve enerjimiz olmak üzere, eldeki kaynakları en akılcı biçimde kullanmak anlamında söylüyorum. Şimdi bir yandan da gülümsüyorum, çünkü bu "En az çaba ile en çok sonuç" elde etmenin mavra bir yanı da var; o ayrı hikaye. TAC bize doğru düşünmeyi, doğru anlamayı ve anlamlandırmayı öğretti. Bunu öğrendiğin zaman, zaten işleri hem daha etkili hem daha keyifli planlıyorsun. Paylaşmak. Tarsus'un önemli bir katkısı da bu. Günümüzde, anlamının içi boşalmış kavramlardan biri belki ama yetmişli yılların Tarsus Amerikan Koleji'nde "paylaşmak" bildiğimiz tek yoldu.

Tecrübeli bir mezunumuz olarak, yeni mezunlarımıza ve okulda okuyan öğrenci kardeşlerimize önce okul, sonra iş hayatı ile ilgili ne önerileriniz olur? Nelere dikkat etmeliler?

Bizim zamanımızda TAC, kişiliğimizin gelişiminde ve bizleri hayata hazırlamada çok çok önemli bir yere sahipti, neredeyse biricikti. Hayat şimdilerde daha karmaşık ve sonsuz yönlü evet, ama eminim TAC her öğrenci için müthiş bir fırsat olmayı sürdürüyordur. Fırsat, ona hazır kişi için anlamlıdır, yoksa uçar gider. Bu nedenle, genç kardeşlerime ilk önerim, ellerindeki fırsatın farkında olmaları ve iyi şekilde değerlendirmeleridir. Kulağa küpe olsun diye, şunu ekleyeyim: "The way we spend time defines who we are". Biz Tarsus'ta her

şeye 'maksimum' zaman ayırırdık: Ders, spor, mavra başta olmak üzere. "Her şeye 'maksimum' zaman nasıl oluyor" denilebilir. TAC'de olur, TAC öğretir. Yaptığınız şeyler sizi tanımlar, biçim verir. TAC'de yapılabilecek çok şey vardı, biz yaptık. Genç kardeşlerime de önerim aynıdır, yapın. "Şimdi hayat daha karmaşık, zamanımız yok!" denilebilir, doğruluk payı da elbette vardır. O zaman, kulağa son küpe olarak şunu ekleyeyim: "Lack of time is actually lack of priorities". TAC'de öğrendim, öncelikleri doğru belirlemenin önemi. Genç kardeşlerime de öneriyorum, denemeye değer...

TAC '76 Mersin - Tarsus Buluşması

Ömer Tarım TAC '76

PANDEMI ve sağlık sorunlarım nedeniyle 3 yıldır gelemediğim sevgili okuluma nihayet kavuştum. Okulumun ilhamıyla aşağıdaki dizeleri yazdım. Buluşmayı mümkün kılan 76 mezunları pratik ve gönüllü bol arkadaşım Jozef Atat, katılan Baha Kerimoğlu, Sadık Yalçın, Mehmet Kireççi, Baran Bolkan'a ve beni yalnız bırakmayan abim Kemal Tarım'a '74 teşekkürler.

Mersin
Mersin, benim şehrim.
Doğduğum ev,
Çocukluğum, gençliğim.
Silifke anam,
Gökbelen yaylam,
Tarsuslu babam.
Beni ben yapan
Sevgili okulum
Tarsus Amerikan.
Anıyorum eski dostları,
Candan arkadaşları.
Kısacası,
Ömrümün yarısı.

TAC '82 Tarsus Buluşması

Kazım Apa TAC '82

1982 mezunları olarak Tarsus'ta düzenlenen festivale renk katalım dedik.

Hızlıca hatıraların üstünden geçmenin keyfini yaşamak, her seferinde aynı şakalara, anılara ilk kez duymuşçasına gülmek...

Bu bir TAC geleneği olsa gerek!
Fotoğraftaki
Fahri Nakiboğlu (82-83)
Ali Sinan İnan
Tamer Büyükyılmaz
M.Kazım Apa
Hasan Savatlı
Sinan Tansal
Mustafa Özünlü

1977 mezunlarımızdan Turhan Beriker ve TAC '91 Türker Oğuz Los Angeles'ta Magic Johnson ile bir araya geldiler.

#tacheryerde dedirten bu fotoğraf için Türker'e teşekkür eder, mezunlarımıza sağlıklı ve mutlu günler dileriz.

TAC Singapur buluşması

GEÇTİĞİMİZ hafta sonu, Singapur'da yaşayan mezunlarımız bir araya geldi.

Aslı Dizdar '97, Elçin Darendeli '97, Duygu Ersoy '97, Servet Nadirler '98, Oya Tuzcu Bakır '99, Alper Darendeli '01 ile eşi

ve Gülizar Hacıyakupoğlu '03 birlikte çok güzel vakit geçirdiler.

Camiamıza Singapur usulü sevgilerini gönderen mezunlarımızı sevgiyle kucaklar, Dünya'ya sığmayan bir okulun mezunları olduğumuzu hatırlattıkları için teşekkür ederiz.

Başarılı koşunun sırrı iyi hazırlanmak

119 kilometre koşan ilk TAC mezunu olan Can Erturan, Tekin Akpolat'ın '78 sorularını yanıtladı

RÖPORTAJI YAPAN Tekin Akpolat '78

Bize kısaca kendini tanıttirmisin?

Merhabalar, ben Can Erturan. TAC '99 mezunuyum. Adana'da yaşıyorum. Evliyim ve 3 çocuk babasıyım. Sporla her zaman iç içe olan biriyimdir. Günlük hayatımda koşunun yanında cross training olarak bisiklet ve crossfit yapıyorum.

Her sene kendi limitlerimi biraz daha yukarıya çekerek Türkiye'de ve yurt dışındaki belli başlı Ultramaraton yarış organizasyonlarına katılıyorum. Ve bu maceram hala büyük bir heyecanla ve keyifle artarak devam ediyor

Spora, özellikle uzun mesafe koşularına ilgin nasıl başladı?

TAC hayatımın orta 1 günlerinden itibaren mezun olana kadar basketbol takımlarında yer aldım. Okulda takım arkadaşlarım olan abilerim ve kardeşlerimle beraber yaptığımız antrenmanlar ve maçlar benim için unutulmazdır. Aslında o dönemde ilgimin yoğun bir şekilde basketbol olması sebebiyle ilk spor hayatım başladı diyebilirim.

Spor hayatına basketbolla başladığını vurgulayan Erturan, parkurların zorluklarıyla birlikte tecrübelerini aktardı

Koşudan bahsedecek olursam, 2016'da düzenli olarak koşuya başladım. İlk zamanlar 3K-5K arası koşular ile bolca vakit geçirdim. Sonrasında devamlılık ve düzenli antrenman programlarıyla koşu mesafelerim ve hızım gelişmeye başladı. Uzun mesafe ve Trail koşularıyla 2018 yılında İznik Ultra Maraton 35K yarışında koşarak

tanıştım. İznik Gölü'nün etrafında ormanın içinde koşarak dağ köylerinden geçmek ve doğanın tadını çıkarabilmek benim için bir ilk oldu.

Genelde outdoor ve doğa ile iç içe olmaktan keyif alıyorum. Bu yüzden de geçtiğimiz birkaç yıl içerisinde Dağ Maratonları ve Patika koşullarına ilgim başladı.

Yarış saat kaçta başladı, kaçta bitti? Ne kadar sürede bitirdin?

Yarış Cumartesi sabahı 07:00'de Ürgüp'te start aldı. 119K parkuru için bitirme süresi 24 saatti. Ben ise toplamda 21 saat 28 dakika sonra Pazar günü sabaha karşı 04:28'de finişe geldim.

Parkur nasıldı?

Cappadocia Ultra Trail Türkiye'nin patika koşuları (Trail Running) olarak en iyi hazırlanmış parkuru diyebilirim. Gün boyunca Kapadokya'nın o eşsiz doğal

manzarası size yol arkadaşlığı yapıyor. Sabahın ilk ışıklarıyla birlikte havadaki sıcak hava balonlarının görşel şöleni eşliğinde koşuya başlıyorsunuz. Ortamın büyüyle maraton sizi ilk birkaç kilometreden sonra içine çekiveriyor.

Parkur özellikleri olarak ilk 63k ve son 56k'yı iki ayrı parkur yapısı olarak değerlendirmek gerekli diye düşünüyorum.

İlk 63K'lık bölüm, size manzara ve ambiyans olarak Kapadokya hakkında tüm güzellikleri sunuyor. Bunda tabii ki koştuğunuz saatlerin gündüz saatlerine denk gelmesinin de payı oldukça fazla. Sayısız Peribacaları, vadiler, geçitler, tarihi mekanlar, seyir tepeleri, at çiftlikleri, tırmanışlar ve inişler ile dolu dolu bir parkur. Koşunun her anında yanınızda mutlaka birden fazla, hatta küçük gruplar halinde koşan yarışmacılar ile geçip giden eşsiz bir trail yarışı. Bu bölüm ikinci bölüme göre

görece olarak daha sert zeminde ilerliyor.

İkinci 56K'lık bölümü ise, gün boyu alışılmış koşucu ve destekçi kalabalığının bir anda azaldığı, güneşin giderek batması, hatta günün akşam ve geceye dönmesiyle soğuyan ve ıssızlaşan havada geçen, gece boyu kafa feneri ile yolunuzu aydınlatarak koşulan bir bölüm olarak açıklayabilirim. Zeminin büyük bir kısmının ilk bölüme kıyasla daha yumuşak olduğu (ki hatırı sayılır bir kısmı "Ay tozu" denilen kumların içinde geçen), ama aynı zamanda önemli teknik inişlerin bulunduğu ve ilk bölüme göre ister istemez koşu ve hareket hızınızın düştüğü bir bölüm olarak değerlendirilebilir.

Bildiğim kadarı ile 119 kilometre koşan ilk TAC mezunusun. Bu büyük bir başarı. Nasıl hazırlandın? Koşu nasıl geçti?

119 km ve +3.730 mt. tırmanış olan Salomon Cappadocia Ultra Trail koşu anlamında benim için çok iyi

geçti diyebilirim. Bu tarz uzun süren ultramaratonlarda bence performansı 3 ana kısımda değerlendirmek daha iyi olur. 1. Mental 2. Fiziksel 3. Beslenme... En azından ben kendimce bu şekilde kafamda konuyu daha iyi kurguluyor ve yönetebiliyorum.

Mental olarak her an çok iyiydim ve kendime inandım. Bu sene 4. defa Kapadokya yarışına katıldım. Daha önce 38k ve 63k parkurlarını koşmuştum ve orada kazandığım tecrübeyle beni 119K'da nelerin beklediğini az çok kurgulayabilmişim. Ama şunu söyleyebilirim ki; akşam uzun süre dağ tepelerinde yaklaşık 1.500 mt. rakımda kafa lambasıyla yolumu aydınlatarak sürekli in-çık şeklinde koşmanın (yaklaşık 9 saat) beni bu kadar zorlayabileceğini düşünmemiştim. Yarış saatimin sabah 04:28 olduğunu düşünürsek neredeyse tüm geceyi koşarak, yürüyerek, tırmanarak ve yürüyerek

geçirdim. Gece etabındaki bu zorlamayı bir kenara bırakırsak, tüm koşu boyunca son derece moralli ve istekliydim.

Fiziksel olarak, hazırlık sürecinde tahmin edebileceğiniz gibi bolca koşu vardı. Bunların bir kısmı haftalık rutin düz koşular, hatırı sayılır bir kısmı da patika ve yol koşularıydı. Hedeflediğim yarışlar dağ maratonları olduğu için, ben de antrenmanlarımın hafta sonu kısmına bolca Toroslar'ın eşsiz patikalarını ve orman yolu rotalarını ekledim.

Yarış esnasında ufak tefek geçici diyebileceğimiz kas ve eklem ağrıları yaşadım ama hiçbirini koşturamam veya performansımı etkilemedi. Esas korktuğum olay, mesafeyi tamamlayıp tamamlayamayacağım değildi, ama ayaklarımın kilometreler geçtikçe şişmesi ve teri atamamasından dolayı su toplaması ve baloncuklar yapması beni çok düşündürüyordu. Diğer yarışlarda bu

sorundan çok çekmişim ama bu sefer hiç sorun yaşamadım. Bu konuda doğru ayakkabı tercihi ve doğru zamanda bakımın çok faydasını gördüm. 60. kilometreden sonraki her kontrol ve dinlenme noktasında ayakkabılarımı çıkarıp çoraplarımı ya temizledim ya da temizleriyle değiştirdim. Gün batımından sonraki her molada vücut ısıyı korumak ve daha fazla üşümek için üzerimdeki terli kıyafetleri hep değiştirdim. Sonlara doğru giderek üzerimdeki katman sayısını artırdım. Mesafe olarak ilerleyip hızım düştükçe ben de kıyafetlerimi ona göre kalınlaştırdım. Böylece gece olunca koşu artık benim için fiziksel bir aktivite olmaktan çok mental bir dayanıklılık macerası haline kendiliğinden dönüşüverdi.

Beslenme ise açıkçası bana göre ultramaratonların en önemli konusudur. Çünkü eğer mide ve sindirim sisteminiz bu

şartlara uyum sağlamazsa çok uzaklara gitmeniz pek mümkün değil. Yol boyunca vücudumuzdan atılan ter ve harcanan kalorilerle birlikte tuz ve mineral kaybı da eklenince vücuttaki tüm dengeler değişebiliyor. Bunların bilincinde olarak ilk start anından itibaren su alımını hiç eksik etmedim. Düzenli olarak yol boyunca tuz tabletleri ve elektrolit takviyeleri yaptım. Kontrol ve destek noktalarında eğer çorba varsa kesin 1 kap içtim. Genelde tatlı besinlerden uzak durdum. Daha çok tuzlu beslendim.

Karanlıkta koşmak zor olmadı mı? Uykun gelmedi mi? Yolu nasıl buldun?

Gece boyu koşmak benim için bu yarışın en zorlayıcı noktasıydı. Daha önce hiç gece boyu kafa feneriyle tüm geceyi koşarak geçirmemişim. Görüş mesafeniz ister istemez çok düşüyor ve bu da hareket hızınızı çok etkiliyor. Ama konsantrasyon ve kararlılık o anda devreye girip sizi parkura bağlıyor. Belki de bu şekilde gece boyunca sürekli hareket halinde olduğum için uykum hiç gelmedi.

Parkur üzerinde rotayı gösterecek şekilde her 100-200 mt mesafelerde reflektörlü işaretlemeler konuluyor. Bu işaretlemeler kafa fenerinizin ışığı yardımıyla rahatlıkla seçilebiliyor ama tabii her an dikkat etmek gerekli, çünkü açık arazidesiniz ve kaybolmaya çok müsait bir durum.

Koşu boyunca kaç istirahat noktası var?

Start ve Finish arasında ortalama her 10-15 kilometreye denk gelecek şekilde konumlandırılmış kontrol ve destek noktaları var. 119K parkuru için bu sene

toplam 10 tane destek noktası vardı. Bu noktalarda hem koşu çipinizin okuması ve zamanlamanız takip ediliyor hem de size yiyecek-içecek imkanı sunuluyor. Her destek noktasında olası bir durumda müdahale için mutlaka sağlık ekibi de hazır bekliyor.

Bazı destek noktaları daha basit sayabileceğimiz beslenme ve takviye imkanları sunarken (su, soda, tuzlu ve tatlı atıştırma malzemeleri, meyve gibi), parkurdaki konumu gereği daha kritik sayılabilecek noktalarda ise içinde sıcak yemeklerin sunulduğu destek noktaları var. Bu noktalardaki beslenme ve ihtiyaçlarınızın karşılanması ve tamamlanması konusunda tüm inisiyatif sizde. Ancak etrafınızda size bu ihtiyaçlarınızı tamamlamanıza yardımcı olmak için canla başla çalışan görevli ve gönüllüler destek veriyor.

Tüm bunlara ek olarak bu destek noktalarından bir tanesinde “Drop bag” hizmeti veriliyor. Yani yarış başlamadan önce size yarış esnasında üzerinizde taşıyacağınız malzemelerinize ilave olarak bir çantaya yedek yapma imkanı sunuluyor ve o çanta belirlenmiş destek noktasına organizatör tarafından gün içerisinde transfer ediliyor. Bu da genellikle gündüzün geceye döndüğü veya yarışın ortalarına denk gelebilecek destek noktalarından bir tanesi oluyor. Burası doğal olarak yarışın en önemli destek noktası, çünkü başka hiçbir destek noktasında sırt çantanızda taşıdığınız malzemeler ve kıyafetlerinizden başka bir malzeme kullanmanıza izin verilmiyor. Buna ekstra çoraplar ve yedek piller de dahil.

Sırt çantanda ve değişim noktasında hangi malzemeler olması gerekir? Bu

malzemelerin önemi nedir?

Sırt çantanızda yarış sırasında bulundurmanız gereken belirli malzemeler var. Bunlar her yarıştan önce yarış organizatörleri tarafından size yazılı olarak bildiriliyor. Bu yarış için belirlenen zorunlu malzeme listesi şu şekildeydi:

- Toplamda en az bir litre kapasiteli su kabı (su torbası, şişe, matara vb.)
- Görülür biçimde vücuda iliştirilmiş göğüs numarası
- Powerbank (Minimum 6000 mah.)
- Acil durum battaniyesi (alüminyum)
- Elastik bandaj
- Döğük
- Yağmurluk
- Şapka, bere veya bandana
- Çalışır durumda kafa feneri ve yedek pilleri

- Bardak (ara noktalarda plastik bardak kullanmak yasak)

Yukardaki zorunlu listeye ek olarak, aşağıdaki malzemelerin de koşucuların kişisel ihtiyacına göre bulundurulması öneriliyordu:

- Yiyecek (örn. enerji jelleri veya barları)
- Uzun kollu üst veya içlik
- Eldiven
- Tozluk
- Baton

Tüm zorunlu malzemeler göğüs numaranız size teslim edilirken tek tek kontrol ediliyor ve koşu sırasında da herhangi bir kontrol noktasında göstermeniz istenebiliyor. Onun için yarış esnasında her daim üzerinizde bulundurmanız gerekiyor. Kontrol sonucunda zorunlu malzemelerden herhangi birisine sahip olmadığı belirlenen koşucular diskalifiye edilip koşuya devam etmesine izin verilmiyor.

Aynı ayakkabı ile mi bitirdin?

Yukarıda ayaklarımın yarış esnasında benim için öneminden bahsetmiştim. Bunda doğru ayakkabı tercihlerinin önemi tartışılmaz.

63. km Ürgüp Drop Bag noktasında parkur yapısının değişmesiyle birlikte ayakkabılarımı değiştirdim. İlk bölüm daha sert zeminde ve daha hızlı geçen bir bölüm olacağı için ayaklarımı daha iyi kavrayan ve zemine tutunmayı artıran bir ayakkabı tercih ettim.

İkinci bölümde ise hem zeminin daha yumuşak olacak olması hem de gece etabının başlayıp hızın düşüp sürenin uzayabileceğini düşünerek taban yastıklama desteği daha fazla olan ve ayağı biraz daha rahat ettiren bir model tercih ettim.

Bundan sonraki hedefin nedir?

Bundan sonrası için önümüzdeki dönemde yine verimli bir off-season hazırlık dönemi geçirebilirsem bir tane 100 mil (160 km) yarış tecrübesi yaşamayı hedefliyorum.

Türkiye’de ve Avrupa’da takip ettiğim ve katılmak istediğim birkaç yarış var, önümüzdeki yılın gidişatına göre benim de yarışma programım ilerleyen haftalarda daha belirgin olacak. Şimdiden tam olarak kestirebilmek çok zor benim için. Ama içerisinde bolca koşu ve bisiklet olacağı kesin.

Son olarak, birkaç senedir içinde bulunduğum ama ilk defa 2022’de aktif olarak Konya’da katılım yaptığım TAC Mater Atletizm takımımızla beraber yarışmaktan çok keyif almıştım. 2023’te de devamını getirip hep beraber bol koşulu ve bol mavralı bir sezon olmasını diliyorum.

Tekrar tebrikler.

TAC'de Yılbaşı ve Son Cuma Kutlamaları

Erdoğan Hoca '63

GEREK öğrenciliğim, gerekse öğretmenliğim yıllarında yılbaşı etkinlikleri TAC camiamızda heyecanla kutlanırdı.

Yılbaşında okul çalışanları aileleriyle, çoluk çocuk okulda (yemekhanede) ağırlanır, hep birlikte yemek yenilir, rahmetli Mr. Robeson Noel Baba kostümüyle elindeki çanla (Ho, ho diyerek) salona girerdi. Çok uzaklardan gelmiş de yorulmuş gibi sırtındaki Noel Baba torbası ile salonun merkezinde kendine hazırlanmış koltuğa otururdu. Çocukların çığlıkları ve alkışları dakikalarca sürerdi. Çünkü çocuklar bilirlerdi ki Noel Baba kendilerine hediyeler getirmiştir. Mikrofonu elinde çocukları birer birer çağırır, kucağına oturtur, kısa sohbet sonrası torbasından hediyesini çıkarıp çocuğu sevindirirdi. Hediyesini alan çocuk koşa koşa anne babasına doğru koşardı. Diğer çocuklar da heyecanla sırasını beklerdi... Her yıl tekrarlanan bu etkinlik TAC'mizin geleneği olarak sürdü. Yemekhane, büyüyen TAC ailesine dar gelmeye başlayınca spor salonunda yapılır oldu. Bu kutlamalar çalışanlarımızı, öğretmenlerimizi ve idarecilerimizi kaynaştırıcı oluyordu.

Yıllar geçti. Mezun oldum. ODTÜ'yü bitirdim.

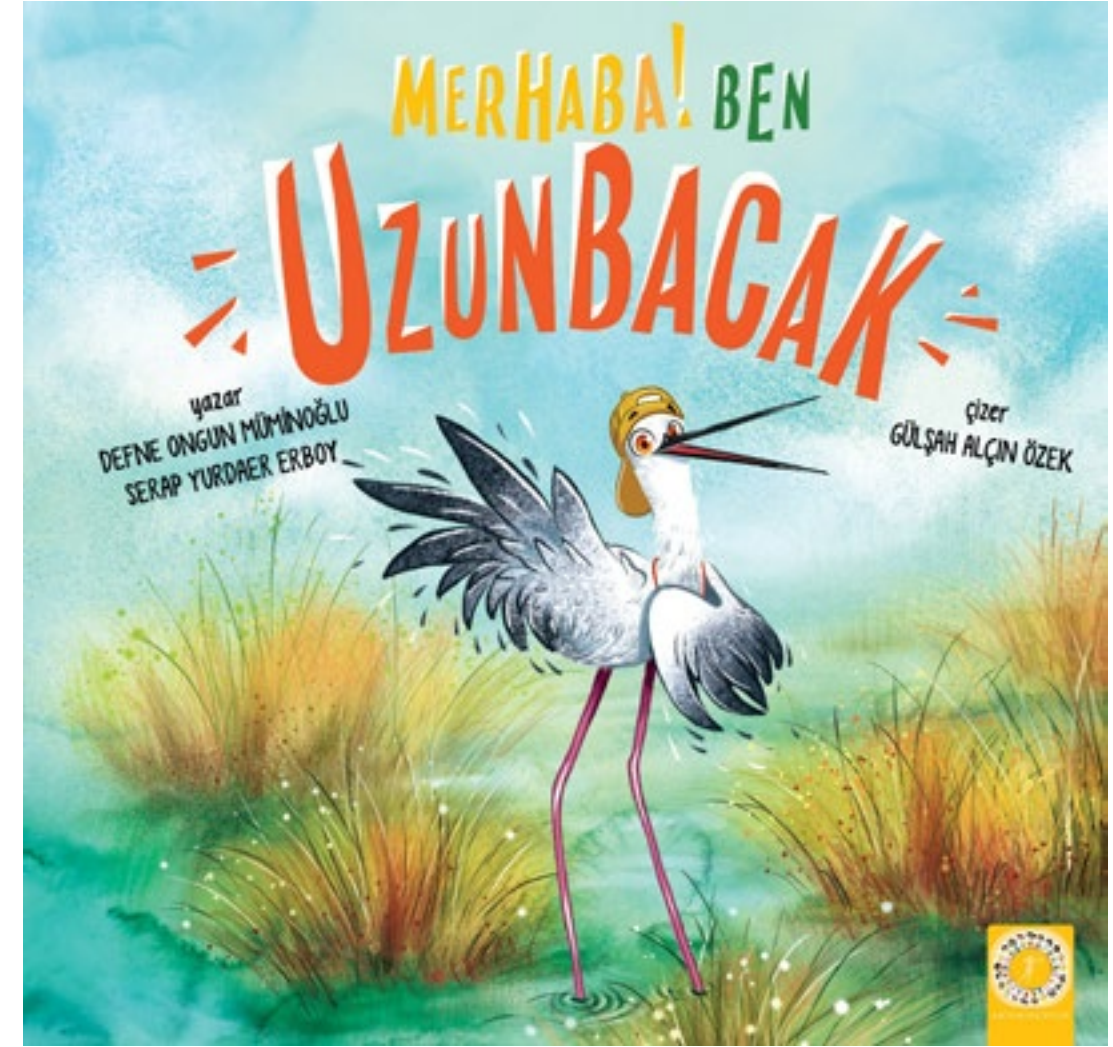
Öğretmenlik kariyerimde Zonguldak TED Koleji'nde eşimle birlikte çalıştık. 1979 yılında TAC'ye ilk kez kız öğrenci alınacağını öğrenince Mr. Kesselheim beni

TAC'ye çağırdı.

Canev kızım ile Tarsus'a geldik, giriş sınavına girildi. Sınavda başarılı olunca evi Tarsus'a taşıdık. Kimya öğretmeni olarak çalışmaya başladım. 28 yıl sürdü. Emekli oldum. TAC Mezunlar Derneğimiz beni göreve çağırdı. Bizletter editörlüğü görevim başladı. MERSİN Son Cuma organizasyonu yeni görevim oldu. Mezun ettiğimiz öğrencilerimle her ayın son cumasında Mersin Tenis Kulübü'nde bir araya geliyor, anılarımızı tazeliyorduk. TAC'nin yaşayan çınarlarını ağırlıyorduk. Eski mezunlarla yeni mezunlarımızı buluşturuyorduk.

Yılbaşı kutlamalarının daha renkli geçmesi için tombala çekilişleri düzenledik. Mersin'de oturan mezunlarımızdan hediyeler topladık çekilişe koymak için. Kıbrıs'a gidiş geliş uçak bileti, tatil yörelerinde turistik otellerde iki kişilik geceleme, kasa kasa limon, mandalina, kutu kutu Şamfıstıklı Okyay Helva ve kavanoz kavanoz bal, yatak örtüleri, Avşarlardan torba torba çerezler, Çetinkaya AVM'den gömlekler, kupalar, teneke teneke sızma zeytinyağı, Veli Efendi'den iki kişilik yemek.

TAC geleneklerinde Son Cuma etkinlikleri dünyanın ve ülkemizin farklı farklı şehirlerinde tekrarlanıyor. Pandemi süresinde aksamalar oldu ve oluyor maalesef.

“Merhaba! Ben Uzunbacak”

TAC '89 mezunumuz **Çocuk Kitapları** Yazarı **Defne Ongun Müminoğlu**'nun yeni kitabı raflarda yerini aldı. İçeriğin oluşumunda bağımsız ve tarafsız çevre platformu olan Alaçatı Kuşları - Birds of Alaçatı kurucusu Serap Yurdaer Erboy'un alandaki gözlemlerini çektiği kuş fotoğraflarıyla bütünleştirmesi en temel ilham kaynağı oldu.

Çocuklar kadar yetişkinlerin de beğenisine sunulan kitap, sulak alanlar ve içinde barındırdıkları yaşam döngüsünü tanımayı, bununla birlikte aksiyon dolu

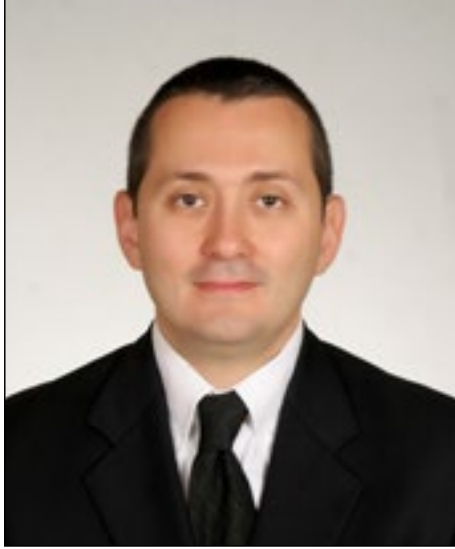
bir hikâyenin eşliğinde bu alanların karşı karşıya kaldığı tehlikeler konusunda okurları bilinçlendirmeyi hedefliyor.

“**Merhaba! Ben Uzunbacak**”, bu kapsamda Türkiye'de yayınlanan ilk çocuk kitabı olma niteliği taşıyor.

Okuyuculara sulak alan yolculuğunda eşlik eden Uzunbacak ve alandaki arkadaşları, Gülşah Alçın Özek'in gerçek kuş anatomilerinden sapmayıp bir o kadar da sevimlilikle betimlediği illüstrasyonlarıyla hayat buluyor.

Yayınevi: Artemis Çocuk

FÜZYON

Yazan: Osman Çetin '96

“Kupaların Kupası Dünya Kupası” sözleri ile programa başlıyordu merhum Halit Kıvanç Meksika '86 öncesi TRT'de yaptığı programda ve bu sözler o günlerde çocuk olan bizlerin beynine kazınıyordu. O dönemde uluslararası arenaya çıkmak için en önemli sahne Dünya Kupası idi çünkü Şampiyonlar Ligi yoktu ve büyük oyuncular ancak o şekilde, dört senede bir de olsa, kendilerini gösterebiliyorlardı.

O günden bugüne 36 sene geçti ve köprü'nün altından çok sular aktı. Dünya'da futbol endüstrisinin geldiği nokta o dönemlerde hayal bile edilemeyecek bir noktaya çıktı. Güzel oyun diye adlandırdığımız futbol teknik, taktik, fizyolojik, ekonomik ve sosyolojik olarak yükselerek başını arşa değdirdi ve diğer spor dalları ile arasındaki farkı drastik olarak açtı.

Bugün iyi bir lig ve takımda oynayan oyuncu yılda ortalama 60 maç oynuyor ve

bu artık normal bir frekans haline gelmeye başladı. 2020-2021 sezonunda Barcelona ve İspanya oyuncusu Pedri'nin çıktığı toplam maç Tokyo'daki Yaz Olimpiyatları esnasında 73'e ulaşmıştı ve bir ay içinde takımı yeni sezona başlıyordu.

Sözün özü bu kadar maç frekansının olduğu bir ortamda Dünya Kupası'nın cazibesi doğal olarak iniş trendine geçiyordu ve bu iniş aslında ulusal takımların karşılaşmalarında genel olarak son yıllarda yaşanan durağanlığın bir yansıması idi.

Kabul etmemiz gerekir ki CL organizasyonu futbolu ayrı bir seviyeye taşıdı. “Football without borders” (sınırlar ötesi futbol) mottosu ülkelerden çok kulüp takımları düzeyinde daha fazla kabul gördü ve oyuncular milliyetlerinden çok kulüpleri ile anılır oldular.

İşte bu ortamda gidilen Katar 2022 Dünya Kupası, şahsi kanaatimce, ulusal

takım futbolunun yeniden doğuşuna sahne oldu diyebiliriz. Kupanın neden Katar'da düzenlendiği tartışmaları yapıladursun, Kasım ayında oynanmasının bu turnuvanın ileride bu kadar sitayişle anılacak olmasındaki en önemli etken olduğunu düşünüyorum.

1990 yazından beri sistem, taktik, strateji üçgeninde boğulmuş olan milli takım futbolunun 2022 senesinin sonunda bu kadar keyif vermesindeki en önemli nedenlerden birisinin oyuncuların angarya olarak gördükleri haziran ayında değil de vücut olarak sezonun belki de en iyi döneminde oldukları Kasım-Aralık aylarında bu turnuvayı oynamış olmalarını gösterebiliriz. Yaz turnuvalarına göre en büyük fark bu organizasyon sonrasında bir yaz tatili değil de tüm hızıyla devam

edecek yerel ligler ve uluslararası kupaların varlığıdır ve turnuva akabinde yatmaya zaman olmaması oyuncuyu hazır tutma konusunda hocaların elini güçlendirmiştir.

İşte bu ortamda sahada oynanan futbolu analiz edecek olursak turnuvanın sonuna kadar gidebilen takımların ortaya koyduğu oyunun bir “füzyon” olduğunu belirtmem gerekiyor.

Öncelikle şunu belirtmeliyim ki, koyu bir La Masia ve tiki taka sevdalısı olarak bu oyuna biraz ara vermek gerektiğini kabullenmek gerekiyor. Ara vermek derken, yok etmek değil ama “upgraded (yükseltilmiş)” versiyonunu muntazam bir şekilde icra edinceye kadar bir kış uykusuna çekilmek ve üzerine kafa patlatmak gerekecek gibi duruyor.

Luis Enrique'nin sahada uygulamaya

koyduğu tercihlerinin günümüz oyun anlayışı karşısında büyük kısırlık yaşaması beni bu fikre iten en büyük sebeplerin başında gelmektedir. Bu işin üçüncü nesil uygulayıcısı ve bence Martin Luther'i olan Pep bile City'de saf tiki takayı bırakıp füzyona evrilirken İspanya'nın düştüğü durumu görmek gerçekten üzücü diyebiliriz. Zira Hollanda aromalı İspanya futbol kültürü, felsefi olarak, futbola derinlik katan bir numaralı disiplin olarak adlandırılmalı yeridir.

Bugün Rodri, Dünya Kupası rekorunu kırıp verdiği 215 pasın 204'ünü başarılı yapıyor olsa dahi takımı Japonya'ya kaybediyorsa burada bir sıkıntı var demektir. Sistemin krize girdiğini göstermektedir. Buna benzer bir durumu Barcelona, 2010 CL yarı finalinde Mourinho'nun Inter'i karşısında yaşamış

ve o eşleşme Mou'yu Real Madrid'e Barcelona futbolunun anti-dotu olarak taşıdı. Hatırlayanlar bilir o akşam Barcelona dakikalarca yan pas yapmış ve 1 gol ile final gelecekken kaleye bir tane düzgün şut atamadan maçı bitirmişlerdi. Fas maçını izlerken birebir dejavu yaşamış gibi oldum, pas pas pas ama elde var sıfır. Luis Enrique sonrası dönemde bu oyun kafasını upgrade etmeleri farzdan öte bir durum olacaktır, bu kesin. Zira salt tiki taka şu anda ekmek yiyemeyecek gibi gözüküyor.

Klopp'un, güncellenmiş hali ile dünya futboluna sunduğu "gegenpress" bu kupada "şimdilik" olmak kaydıyla egemenliğini ilan etti diyebiliriz. Daha doğrusu yukarıda füzyon adıyla tanımladığımız futbolun ana teması haline geldi. Bu Dünya Kupası'nda bariz

bir şekilde fark yaratan parametreler kaybedilen topu geri kazanma süresi ve spacing dediğimiz pozisyon alıp alan kapatma olarak ön plana çıktı.

Topu geri kazanma sürelerinin 6 saniye civarlarına inmesi ve 4-2-3-1 yerine 4-3-3 uygulanması sonucunda orta sahaya koyulan 1 fazla oyuncu ile alanların daha verimli kapatılarak pres gücünün artırılması bu kupanın önemli unsurlarından oldu.

Aslına bakarsanız topu geri alma hızı konusundaki takıntı Pep'in 2011 Barcelona takımı ile hayatımıza soktuğu bir olgu idi ama o takımın topu geri kazandıktan sonra çevirme hızı ve Busquets-Xavi-Iniesta-Messi quartetinin taktiksel know-how'ı saf tiki taka ile bugün aynı seviyeye çıkılmasını hem taktiksel hem de insan kaynağı açısından zor hale getirdi.

Arjantin'in oyununda gördüğümüz pres gücü tiki taka soslu olduğu için tam

anlamıyla füzyon kelimesinin karşılığı diyebiliriz. Orta sahadaki çete De Paul, Enzo ve McAllister hem koşup hem bozup hem de finaldeki ikinci gol öncesi minik bir İspanyol tiki takası örneği de sunabildiler. Bu açıdan Arjantin'e baktığımızda orta sahadaki çete "gegenpress"i temsil ederken Messi üzerine "tiki taka" sosunu döken aktör oldu.

Aklımın erdiği 1986 Dünya Kupası'ndan beri her Dünya Kupası'nın futbol kamuoyuna taktiksel ve dizilişsel olarak feyz verdiğini düşünürsek, önümüzdeki dönemden itibaren bu yeni anlayışın yeşil sahalara, özellikle baş ve baş altı takımlara hâkim olacağını düşünüyorum.

Bu anlayışın en önemli detayı fizik gücü ve kondisyon olacaktır. Zira Dünya Kupası'nda da görüldüğü üzere Arjantin iki kez 2-0'dan yakalandı ve ipten döndü. Bu oyun tarzı takımların 70'ten sonra sıkıntı

yaşamaya sebep olabilecek bir anlayış çünkü takımın en iyi bilmesi gereken şey presi yükseltip pası azaltıp direkt oyuna geçerek tempo yükseltme süresi ile top çevirme süresi arasındaki dengeyi ve geçişi ayarlama hususudur.

Futbolseverler için iyi olan nokta ise bu anlayış oturuncaya kadar bizlerin birçok defa “comeback (geri dönüş)” görecektir çünkü bu oyunu oynayan takımların karşısına Fas gibi solid ve compact oynayan takımlar illa ki çıkacak ve rakibin fiziki şarjının bitmesini bekleyerek öldürücü hamlesini yapacaklardır.

Fas bu turnuvada birçoklarına göre 2004 Yunanistan’ını sembolize etmiş gibi gözüktü ama bana kalırsa bu turnuvada Hırvatlar daha Yunan’dı. Her ne kadar

yarı finale kalan ilk Afrika takımı dence de bu durum sahra altı milletler tarafından pek kabul görmedi. Bunun sebebi Fas’ın aslında insan kaynağı ile küçük bir Fransacık, İspanyacık ya da Hollandacık olması idi.

Fas doğumlu oyuncu miktarının bir elin parmağını geçmediği bir ortamda bence Fas, orta seviye bir Avrupa takımı gibi savundu ve hücum etti. Taktik disiplini sadık kaldılar ve oyun içerisinde daha esnek ve reaktif bir görüntü sundular. Yarı finalde Fransa karşısında oyunun belli dönemlerinde sahaya koydukları hücum varyasyonları şüphesiz Deschamps’ı bayağı bir zorladı. Fas’ın oyununun da orta sınıf takımlar için bir feyz kaynağı olacağını düşünüyorum çünkü günümüz futbolunda

o seviye takımlar gol yemedikleri sürece oyuna ortaklar ve bu oyun tarzı da bunu vadediyor.

Günün sonunda sıkıcı başlayan ama aksiyon filmi seviyesinde biten bir kupaya tanıklık ettik. Turnuvanın saha içerisinde bize sunduğu bazı konuları dile getirmeye çalıştım. Tabi ki bu turnuvada görev yapan hakemler ve VAR uygulamaları hakkında konuşulacak birçok nokta var, onu da şimdilik sizlerin yorumuna bırakıyorum çünkü önümüzdeki günlerde başlayacak olan liglerde Katar’daki arbitrajı taklit etmeye çalışıp komik duruma düşen çok kimse olacağı için mutlaka gündemimize gelecektir.

3,5 sene sonra 48 takımla ve genel olarak Avrupa harici kıtaların duble kontenjan ile katılması öngörülen Kuzey

Amerika’daki Dünya Kupası’nın büyük sürprizlere gebe olacağı ve bence, yeniden doğan ulusal takım futbolunu daha da yukarıya taşıyacağı umudunu taşımalıyız. Özellikle son yıllarda yeni nesil teknolojiye kurban olan kontinental futbolun ABD gibi kendisine karşı en büyük bariyeri koymuş ülkenin merkezinde olduğu bir turnuvada bir kez daha rüştünü ispatlamasını izlemek mutlaka heyecanlı olacaktır.

Günümüzün en büyük sorunsalı olan 16 yaş altına futbol 90 dakika izlettirme ve bir futbol maçını shorts ya da reels videosu formatından öteye taşıma ihtiyacı 2026’da futbolun paydaşlarının en önemli görevi olacaktır.

Nice güzel dünya kupalarına tanıklık etme dileğiyle herkese sıhhat, akıl, huzur ve spor dolu günler diliyorum.

Chomar, Bootes, Fifty Fifty ve Bülent Baba...

Yazan: Ömer Karahan TAC '79

BÜLENT SANDAL, Tarsus Amerikan Koleji'ne başladığım 11 yaşında tanıştığım, bebek yüzü, keskin zekası, iyi kalbi, kibarlığı ile hemen kendini belli eden, benim gibi spora kabiliyeti kısıtlı olduğundan okulun basket ve futbol takımına girememiş, o sayede fazlaca boş kalan zamanını kütüphanede

dergi okuyup kendi deyimi ile “çöp bilgi biriktirerek”, sağa sola yardım kampanyaları düzenleyen okulun sosyal kulüplerinde görev alarak geçiren arkadaşım. Lise bitince Boğaziçi Makine'yi kazanması tabii ki tesadüf değildi. Çok başarılı bir iş adamı olup iyi para kazanması da...

Mezuniyet sonrası birbirimizi çok az görmüştük. O İstanbul'da, ben Ankara, Kayseri ve Diyarbakır'da okuduk, iş için İstanbul'a yerleştiğim de karşılaşma fırsatım olmadı. Yıllar içinde gelişen e-mail, internet ve facebook gibi teknolojik fırsatlar eski arkadaşları bir araya getirmeye başlayınca, Bülent ile birbirimizi tekrar bulduk. İki tatlı kızı, harika bir eşi vardı. Önce tüm sınıfı bir araya getiren yemeklerde, sık sık gruba yazdığımız maillerle, sonra da herkesten ayrı baş başa öğlen yemeklerinde, görüşemediğimiz geçmiş yılların acısını çıkartmaya başladık.

★ ★ ★

O sıralarda, mahalle berberim saçımı keserken hayatımı değiştirmeye karar vermiş ve yıllarımı verdiğim Acıbadem Grubu'ndan ayrılmıştım. 2-3 genel müdürün yapması gereken işi tek başıma yapmaya çalıştığım deli tempomda sürmenaj olmak üzere olduğumu Berber Cavit'in koltuğunda anladım. Kırt kırt saçımı keserken “Cavit niye saçımı yıkamadan kestin bu sefer?” dedim. Cavit bir adım geri atıp sustu. Onun ani hareketine berberdeki herkes susup baktı, derin sessizliği Cavit'in endişeli ses tonuyla “Abi sen ne kadardır tatil yapmıyorsun?” sorusu bozdu. “Niye? Ne oldu ki?” dedim. Cavit “Abi bak senin özel şampuanın orada. Saçına iki kere şampuan yaptım, duruladım, senin haberin yok mu gerçekten?” dedi... Evet. Haberim olmamıştı. İki kere lavaboya eğilip saçımın yıkandığını fark edemeyecek kadar doluydu kafam. Buna tıpta sur-manage yani, yönetebilme kapasitesinin üstünde çalışma dendiğini hayal meyal hatırlıyordum.

O gün karar verdim. 20 yıldır iyi giden ilişkilerimiz bozulmaya başlamıştı patronla. Beklentilerimi, daha doğrusu hak ettiğimden emin olduklarımı karşılamaya niyeti yoktu. Eskisi kadar bana ihtiyacı da kalmamıştı. İşine bile geldi ayrılmam bu inanılmaz emek sarf edip çok çalıştığım ve çok şey kazandırdığım kurumdun.

İlk iş olarak çok eski, epey yıpranmış 11 metre bir yelkenli aldım. 15 yaşında çalışmaya başlamış, okurken de her fırsatta çalışıp aileme az yük olmaya uğraşmıştım. Hayat boyunca en büyük hayalim ise Mersin Dağ Tenis Yelken Kulübü'nde tanıştığım yelkencilikle ömür boyu uğraşmaktı.

10'lu yaşlarda Cadet sınıfı ile başlayıp, kanalizasyonlu sularda yelken öğrenmiş, Türkiye çapında yarışlara bile girmiş hatta milli takım seçmelerine kadar katılmış ama doğru dürüst hoca ve rakiplerinki gibi kaliteli tekneler olmadığı için ciddi bir başarı yakalayamamıştım. Üniversiteyi Anadolu'da okuyunca yelkenden kopmuş ama Yelken Dünyası adlı dergiyi okumayı hiç bırakmamıştım. Yat yarışlarına, özellikle de Boğaz'daki yat yarışlarına çok heves ediyordum.

★ ★ ★

Teknenin adını koymak kolay olmuştu. Lisedeyken Amerika'dan yeni gelmiş bir hoca herkesin adını tek tek sorarken benim adımı anlamayınca harfleri tek tek söyletti, O – eM – i – aR dedim İngilizce, "ooh OMAAR" dediği anda arkadan biri, "noo ÇOMAAR" dedi ve takma adım Çomar kaldı. Köpeklere olan aşırı düşkünlüğümle bağdaşan lakabımı çok sevdim. E-maillerde Tarsus ekibi ile yazışıyorsak, o zamanlar yurt dışında olduğum ve klavyemde Türkçe harf olmadığından altına Chomar diye imza attım.

Teknenin adı da CHOMAR oldu.

Sıra geldi ofis bulmaya... Acıbadem öncesi ortaklarım Lübnanlı'larla yine bir işler yapacağız. Tek koşulum, ofis Kalamış'ta olacak. Oturduğum yerden teknemi görmem lazım. Tamam dediler, tuttuk şahane deniz ve marina manzaralı ofisi, koydum pencere kenarına masamı.

Her gün tekneye gidiyorum iş çıkışı. Çok bol vaktim var. Ailecek de sık sık çıkıyoruz, Maya daha üç yaşında, sağını solunu bilmiyor, sancak iskelesini biliyor. Kucağımda dümene oturup koca tekneyi benim komutlarımla marinadan çıkartıyor. Bülent Baba ile de o zaman başladık çok daha sık görüşmeye. Bende de, onda da vakit sıkıntısı yok. Her hafta Divan Kalamış'ta öğle yemeği yiyoruz mutlaka. Chomar ilk yarışına girecek, 5 sınıf arkadaşım ile katılıyoruz. Hemen hemen hepsinin ilk yarışı, çoğunun ilk tekne deneyimi. Gezgini sınıfında giriyoruz. Yani ciddiye alınacak bir sınıf değil, çoğu zamanını marina da geçiren yelkenli tekne sahipleri yarış keyfi yaşasın diye "Fasulyeden Sınıfı" yerine böyle koymuşlar adını. Fakat bir zevkli, bir zevkli, Bülent daha o gün yarış sırasında uzaktan gördüğü bir tekneyi

gözüne kestirmiş bile. "Ömer Baba bu iş çok harikaymış... Ben de aldım bir tekne" dedi telefonda birkaç gün sonra. "Ne? Ne teknesi oğlum? Var ya Chomar, ne gerek vardı?" "Ya yarış sırasında gördüm, çok hoşuma gitti, fiyatı da iyiydi, sana sormadan almış oldum" dedi. Haydaa... Kim bilir ne aldı. Hemen gittik baktık, evet fiyatına göre makul denebilecek tamamı ahşap, kamarası varla yok arası, ama yelken arması epey donanımlı, yarış için bir baba oğulun evlerinin bahçesinde yaptıkları 10 metrelik BOOTES adında bir tekne... "Oğlum bunu niye aldın? Markalı bir şey alsaydın ya. Nasıl satacaksın sonra?" diye söylendim. "Ya tipi çok hoşuma gitti. Suda çok çekici duruyordu" filan gibi bir şeyler söyledi. Boşuna değilmiş endişem. Yıllar sonra anladık acı bir şekilde.

Bootes de Chomar da sonraki bir yıl sık sık yarışlara katıldı. Bazen iki tekne aynı yarışa girdiğimiz de oldu. Birkaç kupa da kazanıldı

★ ★ ★

her ikisiyle de. Maksat kupadan çok bir araya gelmek, temiz havada adrenalinli bir ortamda muhabbet etmek olduğu için herkes mutlu... Bir öğle yemeğinde Bülent, "Ömer Baba biz bu işi sevdik... Gel elimizdekileri satıp ortak daha iyi bir tekne alalım, IRC sınıfında yarışalım" dedi. O sırada benim tekne zaten Tarsus'lu sınıf arkadaşlarımdan birinin daimi ikameti haline gelmişti. Hatta ikametini gelen fazla sayıda misafiri nedeni ile iskele komşuları homurdanmaya başlamıştı bile. Eşim Müge her seferinde söyleniyor, "Bu tekne orta malı oldu, ben buna binerken huzursuz oluyorum" diyordu. Bu plan, hem gönlünü kırmadan arkadaşımızın ayağını tekneden kesecek hem girdiği yarışların yarısında bir yerleri anzalanan, kınlan yaşlı kızımızı tamircilerin elinden kurtaracak hem de bizi bir üst lige taşıyacaktı...

Hemen iyi fiyata satıldı Beneteau Oceanis 350 marka Chomar o yaşına rağmen. Bootes satılamadı. Bülent Baba (BB demeye başlamıştık kısaca) dert etmedi. İzmir’de bir Beneteau First 40.7 bulduk hem yarış hem gezmek için mükemmel. 12 metre, zamanında bir sürü derece yapmış. Pazarlığımızı ettik, alıyoruz. İsmi ne olmalı derken, BB keskin zekası ile “Oğlum biz bu tekneyi yan yanya ortak alıyoruz, üstelik ikimiz de 50 yaşımızdayız, gel adı Fifty Fifty olsun” dedi. Bayıldım tabii bu müthiş isme.

Bize satan Tolga ertesi gün aradı, “Abi işlemler sırasında sahip değiştiği için yelken numaranızı da değiştirebiliyorsunuz, istersen dilekçe verelim, değişsin” dedi. Ben de “Yoo, ne Bülent’in ne benim öyle telefon numaramız havalı olsun, arabamızın plakası baş harflerimiz olsun diye dertlerimiz yoktur, hiç gerek yok” dedim. Sonra da merak edip sordum, ne ki şimdiki numarası diye; “Beş bin elli abi” dedi. Telefonda bir sessizlik oldu, “Sen dalga mı geçiyorsun Tolga? Bülent’le mi konuştun?” dedim. Tolga’da bir sessizlik bu sefer, belli ki tedirgin oldu ne diyor bu herif şimdi diye, “Yoo abi?” dedi. “Ya biz teknenin adını Fifty Fifty koyduk Tolga! Böyle tesadüf mü olur?” dememle şok sırası Tolga’ya geçti. “Tolga hemen kapat, Bülent’i aramam lazım” dedim. “Baba biliyor musun yelken numaramız kaç...” Okul numaralarımızı saydı. “Yok yok çok daha havalı... Beş bin elli oğlum!!!” Bülent sevinçten deliye döndü. Çok kismetli bu tekne, evren mesaj veriyor geyikleri yaptık uzun süre.

Tekneyi İzmir’den almaya yine Tarsus’tan sınıf arkadaşımız Can Taze, BB ve ben gideceğiz. Can deneyimli ve zaten bizim

Chomar’ın müdavimi. BB tutturdu yanımızda biri daha olsun, işlere yardım eder, toplar, sandviç hazırlar, çay yapar filan diye. Herhalde bana güvenemedi uzun yol diye, söyleyemiyor. Boğaz filan geçeceğiz, olabilir. Halbu ki ben patronun 27 metre teknesini getirmişim taa İtalya’dan. Neyse, tamam dedim alalım. Soruşturduk, Cenk Tekkaya var abi, acayip efendidir, sizinle o gelsin dediler. Cenk’le birkaç gün sonra Fifty Fifty’nin başında buluştuk İzmir’de. Gerçekten çok saygılı, efendi, tekneyi hazırlamış... Üçümüz paşalar gibi bindik. Yola çıktık, üç gün üç gece muhabbet muhabbet muhabbet... Bitmiyor lafımız. Cenk bizi dinliyor bir köşede sadece. Dümende bir ben, bir Can, bir BB, şarkılar türküler, arada içkiler filan büyük keyifle Kalamış’ta Chomar’dan boşalan yere bağlandık. İnerken Cenk’e teşekkür ettik, tam ayrılıyor, BB kulağıma, “Bu Cenk çok efendi çıktı ya, aylık bir paraya anlaştık da yelken değiştirme, temiz tutma, erzak tedariki işleri ile biz uğraşmasak nasıl olur?” dedi. Aslında bizim iskelede tam da bu işi yapan biri var ama çok gözüm tutmuyor adamı. Tamam dedim. Cenk’le

cüzi bir rakama anlaştık. Cenk bu hafta yarış yelkenini takalım, Cenk bu hafta Burgaz’a Ada Keyif’e gidiyoruz biraz buz, biraz bira lütfen... Cenk ikiletmeden her şeyi yapıyor. Tekne pırlı. Bu arada tekneye bir giydirme yaptırdık, gören bayılıyor. Balina kuyruğu iki F şeklinde, giydirme antrasit, yoğurt kabı gibi beyazlıktan kurtuldu, müthiş görünüyor. Tasarımı yaptırdığımız genç, bu çalışması ile ödül bile aldı.

Fifty Fifty efsane olacak ama bir türlü yarışlarda iyi kadro kurup başarı gösteremiyoruz. Artık amatör liginde değiliz, meğer bu yeni lig, sponsorla yarışılan, her yıl yüzbinlerce lira harcanan ve dümenerlerinde millilerin olduğu, ağır ve zor işleri profesyonel sporcuların yaptığı bir mecraymış. Biz kuş gibi düştük içlerine. Giydirmeyi gören bizi bir şirket zannediyor doğal olarak. Tüm büyük şirketlerin takımları var, içlerinde de olimpiyat görmüş ekipler... Biz zar zor üç az çok bilen bulup 5 de ağırlık yapsın diye arkadaş çağırıyoruz, her seferinde gerilerden deniz kestenesi topluyoruz.

Bir yılı böyle geçirdik. BB ile yine bir öğle yemeği, “Ya Ömer Baba, gel bu FF’yi satalım, biz beceremiyoruz 1. Lig’i.. Ben çok güzel bir tekneye aşık oldum” dedi. Ben de tam hayalimdeki aile teknesini bulmuştum o sırada. Maya büyüyor, onunla yelken yapma hayalim var. İtalya’dan Jeanneau 45 DS beni çağırıyor al diye... Hemen Sahibinden’e ilana koyuyoruz. Bir gün sonra Cenk beni arıyor “Ömer Abi, müsaadenle eşimle seni ofisinde ziyaret etmek istiyoruz.” Buyur ediyorum bu kibar genç ve ilk defa tanışacağım eşi Esra’yı. Hal hatır filan, Cenk “Ömer Abi, ben Bülent Abi ve senden çok şey öğrendim. İkinize de çok büyük saygı duyuyorum. Hayata

bakışınız, birbirinize olan sevginiz, güveniniz, ortaklık etiğiniz...” Anlatıyor da anlatıyor. Ben düşünüyorum kafamdan bu iş nereye gidiyor acaba diye. SGK yok, resmi bir şey yok, acaba tazminat mı isteyecek? E kansı niye burada? Kafamda deli sorular... “Ayrıca bu süreçte biz Esra ile FF’ye aşık olduk” diye devam ediyor. “Bütün hayalimiz bir yarış okulu açmak. Müsaade ederseniz, biz FF’yi almak istiyoruz.”

Haydaa... Bak bunu beklemiyordum. Çok az bir aylık para veriyoruz, bizim getir götür sök çıkar işini yapan adam yüzbinlerce liralık olduğu belli olan tekneyi nasıl alacak? Hem de yarış okulu diyor, yelken biliyormuş demek... ‘Ulan hiç sormamıştık yelken geçmişini adamın’ diye düşünceler uçuşuyor kafamda. “Çok şaşırdım, çok sevinirim Cenk ama fiyatı belli... Yani...” diye kekelerken Cenk lafı ağzımdan kapıyor, “Abi Esra’nın düğün takıları, artı babamdan şu kadar, sonra benim biriktirdiklerim...” diye başlıyor. “Bir de sponsor bulup yarış takımı kurunca ben kısa bir sürede tamamımlarım size borcumu” diyor. “Cenk, yarış filan diyorsun, çok güzel şeyler bunlar ama biz senin yarıştığını bilmiyorduk” diyorum doğrudan “Sen yelkenci miydin?” diye soramayacağım için. “Abi ben Kocaeli Yelken Kulübü’nde yıllardır yelken

antrenörüyüm. Bilmem kaç kere Pirat'ta milli oldum. Ayrıca uzun yol kaptanıyım" diyor ve bu laflar beynimde yankılanırken, keşke şu an yer yarılrsa da içine girsem diye dua ederken buluyorum kendimi. Üç gün bilmem kaç mil yol gelmişiz, kim bilir ne amatör hatalar yapmışızdır, bir kere laf etmedi. Üç gün yemiş içmiş yol arkadaşlığı yapmışız, yakından tanımaya zahmet etmemişiz. Sorduğumuz her şeye cevap vermiş, sohbet katılmış ama daha çok biz anlatmışız, o dinlemiş. Alelacele onları gönderip BB'yi arayıp durumu anlatıyorum. "Oha lan... Bu ayıp bize yeter, tekneyi verelim, para almayalım" diyor.

Sonuçta Cenk hemen bir peşinat ödüyor, gerisi için hiç sıkıştırmadığımız gibi, kısa sürede ikinci ve üçüncü teknesini alabilecek boyuta sponsorlar bulmasına yardımcı oluyoruz. Fifty Fifty hala IRC 1 ve 2'de Cenk Tekkaya Denizcilik olarak çeşitli sponsorlarla başandan başarıya koşuyor. Cenk yüzlerce münferit ve kurumsal müşterisini yarış için eğitirken, ilk olarak bu hikâyeyi anlatarak derse başlıyor.

★ ★ ★

Yıl 2016, günlerden 2 Ekim, yani 6 yıl önce bugün (bu yazıyı yazarken). Yine Tarsus'tan arkadaşım Sacit Erdem ve Dicle Tıp'tan sınıf arkadaşım Yavuz Turan ile İtalya'da 4-5 günlük motor turundan dönüyoruz, Roma'da havaalanındayız. Telefonum ısrarla çalıyor. Arayan Hasan Gez. "Bülent'i Bodrum Acıbadem'e kaldırmışlar, durum kötü, galiba kalp" diyor. Anında elim ayağım titremeye başlıyor. Zar zor telefonumdan adını bulup hastanenin direktörünü arıyorum, "Arzu bu benim kardeşim, aman ne olur..."

dememe kalmadan Arzu kötü haberi veriyor. Yetişememiş bile... Oracığa çöküyorum. Yavuz ve Saco'nun yardımı ile uçağa binebiliyorum ancak. Adını boşuna Fifty Fifty koymamışız teknenin. Meğer BB gidince benim de yarım gidiyormuş... Acısı tarifsiz. O güzel yüzü, şen kahkahaları, ince görüp lafı yapıştırmaları, büyük keyifle anlattığı anıları bir daha beni terk etmiyor. Hala rüyama haftada bir iki kere girer BB. Ofis zaten onun resimleri, bana hediyeleri, ortak tekmemizin kocaman resmi ile süslü. Daha ne planlarımız vardı halbu ki... Ne yarışlar, ne geziler yapacaktık. Maya ve Alp, Bülent amcaları ile klasik araba rallilerine katılacaktı... Tüm keyif planlarımız bir anda duvara çarpmış gibi durdu. Hiçbir şeyin eski tadı olmayacağı belli olmuştu işte...

★ ★ ★

Cenk, Bülent'in vefatından sonra FF ile katıldığı yarışlarda dümende benim olmamı istiyor. Cenk'in yaptırdığı "Bülent Sandal Kalbimizdesin" baskılı kıyafetlerle, yarış öncesi direğe yine "Bülent Sandal Kalbimizdesin" flaması ile çıkıyoruz. "Bu tekne Cenk Tekkaya Denizcilik'te olduğu sürece Bülent Sandal ve Ömer Karahan'ındır" diyor bu müthiş kadirşinas adam.

★ ★ ★

Bülent'in eşi Banu ile konuşuyoruz. Vefatından sonra bir iki kere çıktıkları Bootes'i Cenk ile bana emanet etmiş. Tekne bir türlü satılmıyor. Diri dursun diye her sene masraf yapıyoruz, Cenk elinden geleni yapıyor tekne yaşasın diye ama adamakıllı elden geçmesi

için ciddi harcama yapmak lazım. Banu diyor ki, kızlarla konuştuk, bu tekne satılmıyor, sen bunun kıymetini en iyi bilersin... Bu senin olsun... Bu zarif insanlar, benden çok daha fazla boşluğunu hissettikleri babalarının anısını yaşatmam için bana veriyorlar tekneyi... Bootes yaşayabilecek mi, yoksa edilecek masrafa rağmen kurtarılamayacak durumda mı onu bu hafta karaya çıkarıp detaylı bir incelemeden sonra öğreneceğiz.

Gelişmeler bakalım nereye götürecek Bülent'imizin yadigarını... Bootes hikayesi burada bitmemeli... Bakalım bir türlü doğru dürüst binemediğimiz, yürütemediğimiz BB'mizin yadigarı Bootes ikinci hayatını yaşayabilecek mi...

ATATÜRK'ÜN TARSUS'A GELİŞİNİN 100. YILI (17 MART 1923-17 MART 2023)

ERGÜL BAKAY TAC '63

BÜYÜK Zafer kazanılmış, ancak Lozan Antlaşması henüz imzalanmamıştır. GAZİ MUSTAFA KEMAL PAŞA ülkemizin Güney illerine bir gezi yapmaya karar verir. Kurtuluş Savaşı'na hazırlık yapılması düşüncesi Mustafa Kemal'in kafasında oluşmuş; Yıldırım Orduları Grup Komutanlığını Alman komutandan teslim alırken Adana'da,

"Bizi ilgilendiren savaş henüz bitmemiştir. Kendi istiklalimizin savaşı şimdi başlıyor" demiştir. Mustafa Kemal'in 1918 tarihindeki Adana ziyareti bu bakımdan bir dönüm noktası kabul edilebilir. Nitekim Fransızlar 17 Aralık 1918 günü Mersin'i, 19 Aralık günü Tarsus'u, 20 Aralık 1918 günü de Adana'yı işgal etmişlerdir. Mustafa Kemal

Adana'da iken Mersin'in ve Tarsus'un dağ köylerine silah ve cephane dağıttırması; beklenen işgal konusunda Çukurova'nın direniş kuvvetlerinin altyapısını oluşturmaya çalışmış ve daha sonra 11 Kasım 1918 günü İstanbul'a hareket etmiştir. Büyük devrimcinin Mersin ve Tarsus'a ilk kez geliş tarihi olan 17 Mart 1923 gününü bu çerçevede de değerlendirmek gerekir.

17 Mart günü öğleden sonra trenle Tarsus'a gelen Mustafa Kemal Paşa, eski tren istasyonundan şehir merkezine uzanan yol üzerinde hazır bulunan binlerce insanın coşkunu ve heyecanlı gösterileri ile karşılanmıştır. Bu karşılama coşkusu o tarihte 12 yaşında olan ve karşılamada bulunan teyzemden birkaç kez dinlemiştim. Bu karşılamada Paşa'nın ayaklarına kapanan Kara Fatma lakaplı Adile Çavuş'a hitaben, "Kahraman Türk kadını! Sen yerlerde sürünmeye değil omuzlar üzerinde yükselmeye layıksın" sözü Adile Çavuş'un kişiliğinde yurdun kurtuluşuna katkıda bulunan bütün Türk kadınlarını yüceltmeyi amaçlamıştır. Mustafa Kemal ve eşi Latife Hanım tam iki gün Tarsus'ta kalmışlar, 19 Mart günü Tarsus'tan ayrılırken, "Tarsuslular, sizleri hayatım boyunca gönlümde taşıyacağım" diyerek Tarsus ve halkını onurlandırmıştır.

17-19 Mart 1923 tarihlerinde Gazi Mustafa Kemal ve eşi Tarsus'ta Ali Tars beyin evinde ağırlanmış; Rasim Dokur Bey'in evinde yemeğe katılmış, belediyede resmi karşılama töreni yapılmış, muhtelif

Okullar ve Türk Ocağı ziyaret edilmiştir. Paşa'nın Trablusgarp Savaşı sırasında Libya'dan tanıdığı ve o sırada Tarsus'ta oturan Şeyh Sunusi bu ziyaretlerde hep hazır bulunmuştur. Şeyh Sunusi, Kurtuluş Savaşımıza destek ve moral veren Paşa'nın çok takdir ettiği bir din alimi ve liderdir.

Gazi Mustafa Kemal ve eşi bu tarihi ziyaretleri sırasında, ayrıca Tarsus'un tanınmış şalesini ziyaret etmişler; burada zeybek oynanmış, misafirlere Tarsus'un ünlü baklavası ve ayrıntı ikram edilmiştir.

Atatürk muhtelif tarihlerde 5 kez daha Tarsus'a gelmişlerdir. 20 Ocak 1925 tarihinde ikinci kez Tarsus ziyaretini gerçekleştirmiş, 1926'da üçüncü defa, 19 Kasım 1937 dördüncü, 23 Mayıs 1938'de ise son defa Tarsus'u ziyaret etmişlerdir. Son gelişinde Tarsus parkı ziyaret edilmiş, Atatürk burada halkla görüşmüş, bu görüşme adeta bir veda ziyareti havasında geçmiştir. Bu ziyaret Atatürk'ün hastalığının ilerlediği bir zamanda yapılmıştır. Atatürk bu sıralarda Hatay'ın anavatanına katılması için yoğun çaba sarf etmekte idi.

Bütün bu nedenlerle 100. yıl onuruna bu ziyaretin anılarını yeniden yaşatmak ve yeni nesillere aktarmak için Tarsus'a ve yöneticilerine büyük görev ve sorumluluk yüklenmektedir.

NOT: Bu yazının hazırlanmasında Tarsuslu değerli yazar Hikmet Öz'ün "Atatürk Tarsus'ta. 90. yılı anısına" isimli 2013 tarihli 4. baskı eserlerinden yararlanılmıştır.

Tarsus Amerikan'ın gücüyle “Narayana'nın Pusulası” serüveni

Mu Kıtası'ndan aldığı ilhamla hikayesini yazıya döken **Ece Aytan**, kitabının nasıl ortaya çıktığını ve TAC'nin ona kattıklarını Gaye (Ünal) Özpineci '94'ye anlattı

Röportajı yapan: Gaye (Ünal) Özpineci TAC '94

Sevgili Okuldaşlarım,
Bu sene yılbaşı kutlaması için TAC Mezunlar Derneği Ankara Şubesi'nin organize ettiği Son Cuma etkinliğine katılamadım ama bir TAC'li kardeşimizle; aramıza 2025'te mezun olarak katılacak olan Ece Aytan'la, geçtiğimiz aylarda basılarak satışa sunulan Narayana'nın Pusulası kitabı

hakkında Zoom üzerinden bir görüşme yaptım. Ece'yle söyleşmek, 2022'yi yolcu edip 2023'e merhaba derken; arkadaşlık, abilik-ablalık, çok yönlülük, öğrenciye bağımsız bir birey olarak değer verme, akran yardımlaşması gibi TAC'de eğitim görmenin ve TAC camiasının bir parçası olmanın bizlere kattığı değerleri yeniden

hatırlamamı sağladı. Ayrıca Ece gibi ne istediğini bilen, bunun için emek ve zaman harcamaktan çekinmeyen, öz güveni yüksek gençlerin camiamız içerisinde yetişiyor olduğunu görmekten dolayı gurur duydum. Aşağıdaki satırları okurken sizlerin de bu duyguları paylaşacağınıza inanıyor, dönem arkadaşlarım, sevgili dostlarım Hakan ve Pelin (Yıldırım) Aytan'ın kızları Ece ile sizi baş başa bırakıyorum.

Ece, bize biraz kendinden bahseder misin?

Adım Ece Aytan. 2 Eylül 2006'da doğdum. Tarsus Amerikan Koleji'nde 10. sınıf öğrencisiyim. Aslında sanatın her dalıyla ilgilenmeye çalışıyorum. Enstrüman çalıyorum; ECHO '25'te piyanistim. Resim çiziyorum. Yağlı boya yapıyorum. Olabildiğince yazıyorum. Kendimi her konuda geliştirmeye çalışıyorum. Daha önceden “Özgür Pencere”

öykü yarışmasında başarılarım oldu. Bunun yanında resim yarışmalarına katılıyorum.

Yazarlık hikayeni biraz anlatır mısın?

Liseye kadar aslında çok okuyordum. Her konuda, olabildiğince geniş bir camiadan kitaplar ediniyordum. Sanat okudum, felsefe okudum. Ancak liseye kadar birkaç öykü denemem dışında roman yazma girişimim olmadı. Bu doğrultuda bir düşüncem dahi yoktu. Sadece eski okulumda öykü yarışmaları için anonslar olduğunda bunlara katılıyordum. Prep yılında, Tarsus Amerikan'a geçmemle beraber Covid-19'dan dolayı bir kapanma oldu ve o muhteşem kampüsümüze gidemedik. Stickler'ı göremedik, kampüste ders işleyemedik. Bu bizi çok üzdü tabi ama yine de ben bu duruma faydacı yaklaşmaya çalıştım. Tam da o dönemde Hedonistik Yararcılık Felsefesi ile ilgili bir kitap okuyordum. Bu kitaptan aldıklarımın Covid dönemini atlatmamda faydası oldu. Ayrıca, Tarsus Amerikan'a başladığımda, o zamana kadar Türkçe diye aldığımız ders Türk Dili ve Edebiyatı'na dönüştü. Ve benim aslında okuduğum kitaplarda hissettiğim, gözlemlediğim anlatım tekniklerinin, söz sanatlarının zaten var olduğunu, bunların daha spesifik ele alındığını ve kategorileştirildiğini öğrendim. Daha önce okuduklarımın ötesine geçen düşüncelerimi paylaştığım ve tartışmaya çalıştığımda engel yaşadığım için Türkçe dersine küskün olan ben, Prep öğretmenim Özlem Özdemir'in de katkısıyla, fikirlerimin duyulduğunu ve anlaşıldığını hissettim. Özlem Hoca ile birlikte son derece interaktif ve iki tarafın da katkı verdiği bir öğrenme deneyimi yaşıyorduk. Yani online olmasına rağmen derslerimiz benim için çok faydalı geçti.

Gelelim kitabın Narayana'nın Pusulası'nın ortaya çıkışına... Bize biraz da kitabını yazmaya başladığın dönemden bahseder misin?

Prep yılında okuduğum kitaplardaki motifleri yakalayıp, teknik yaklaşıma başladım kitaplara. Yılın ortalarında ödev olarak bir hikâye yazmaya başladım. Bu hikayeyi “Zeynep Cemali” yarışmasına gönderecektik. Sonuçta yarışmanın gereklerini karşılayan üç sayfalık bir hikaye ortaya çıktı. Ama bunun sadece bir hikayeden fazlası olduğunu, olaydan çok karakter gelişimleri üzerine odaklanan bir konunun oluşmaya başladığını fark etmiştim. O dönem okuduğum felsefe kitaplarından da çok etkilenmiştim. Sürekli; insanın yaşama amacı nedir, insan zevk aldığı şeyi mi yapmalıdır yoksa prensipleri ne olmalıdır, nasıl evrimleşiyoruz, insanlar evrimde yozlaşıyor mu yoksa zamanla geri mi gidiyorlar gibi sorular kafamın içerisindeydi. İşte tam da o günlerde, derste, Mu Kıtası ile ilgili bir sohbet geçti. Mu gibi, Lemura diye de bir kıta var, Atlantis var, en bilinenleri. Bütün bu kıtalar bir anda tufanla suyun altına gömülüyor, yani üstün bilgiye sahip olduğu varsayılan bu bölgeler bir anda yeryüzünden siliniyor. Ve insanlık sanki bu devir hiç yaşanmamış gibi aynı ilkelikten yükselme basamaklarını tırmanmaya devam ediyor. Bunun üzerine düşünmek de benim kafamda sorular oluşturdu. Bu soruları Özlem Hoca'yla paylaştığımda yazdığım hikayede de bu soruların üzerine gidebileceğimizi keşfetmiştik. Sonuçta hikayemi gönderdiğim yarışmadan bir geri dönüş alamadım. Ama onun üzerinde düşünmeye ve yazmaya başladım. Başta yola çıktığım o sorular

giderek kafamda köklendi ve farklı hikaye ve karakterlere büründü.

Kitabın için sana neler ilham verdi?

O zamana kadar okuduğum tarihten dolayı bir birikimim vardı. Mu Kıtası ile ilgili James Churchward'ın ‘Kayıp Kıta Mu’ diye bir kitabını okudum. Atatürk'ün, Mu Kıtası ile ilgili araştırmalarını nasıl yönlendirdiği ile ilgili de kitaplar okudum. Bu kitaplar beni daha çok motive etti. Özellikle Atatürk'ün de katkıları nedeniyle Lemura ya da Atlantis'e değil, Mu'ya yöneldim. Böylece prep yılım boyunca hem okudum hem kitabımı yazdım hem de derslere katıldım. Derslerde duyduğum güzel kelimeleri kitabımda kullandım. Bu şekilde ilerledim.

Narayana'nın Pusulası'nın ortaya çıkışı ve kitap olarak basılması süreci nasıldı? Biraz da bu süreci anlatabilir misin?

Tahmin edebileceğiniz gibi benim için aslında çok zorlu bir süreç oldu. Çünkü ben romanı oluştururken basılı bir şekilde ortaya çıkarmak aklımda yoktu. Belki web üzerinden bir platformda yayınlatabileceğimi düşünüyordum. Ya da bir yarışmaya katılıp, kazandığım takdirde yayınevi desteği ile kazanan kitabın basılması şeklinde şansımı

deneyebileceğimi kurguluyordum. Fakat kitabımın bilim kurgu türünde olması, aslında var olmayan bir evreni anlatması ve aslında bir serinin ilk kitabı, bir giriş kitabı olması yayınevleri için de riskliydi. Türkiye’de bu türde kitapların okunma oranının düşük olması benim dezavantajımdı. Sonuçta yayınevlerinin bu türden kitaplara yaptıkları yatırım, satış oranları nedeniyle düşük olabilirdi. Ben de bu düşünceyle, ilk etapta, romanımı basılı hale getirmek için yazmıyordum. Kitabın bitmesine yakın, son ekleme-çıkarmaları yaparken, babam (Hakan Aytan '94) kitap nasıl basılır, nasıl çıkartılır, yayınevleri, vb. bir araştırmanın içine girdi. Her yazdığım bölümü heyecanla okuyordu ve ilk okuyucum da oydu zaten. İnternet üzerinden yayınevlerine iletilebildiğini öğrenince babam, “Bunu birkaç yayınevine gönderelim. Ne olacak, en kötü ne kaybedebiliriz ki?” dedi. O anın verdiği heyecanla İthaki, Sel gibi Türkiye’nin belli başlı yayınevlerine gönderelim bakalım ne oluyor diye yola çıktık. Tabi bu yayınevlerinden cevap gelmesi altı ay, bir yıl gibi süreler aldı. Ama benim acilen bunu basmam lazım gibi bir düşüncem olmadığından gönderdim ve bekledim. Sonra Sel yayınevinden bana bir cevap geldi. Kitabın dilini beğendiklerini, bana sonradan bir dönüş olacağını iletiler. Fakat daha sonra kitabın türünden ötürü, okuyucu kitlesinin beğenileri göz önünde bulundurulduğunda yayın sırasına alamayacaklarını belirttiler.

Bu durumda neler hissettin?

Bir yayınevi sizi dikkate alıp cevap yazdığında bunu olumlu bir işaret gibi görüyorsunuz. O yüzden sonra çok burukluk hissedebiliyorsunuz beklediğiniz gibi olmadığında. Ama bunun çok olağan bir

şey olduğunu fark ettim. Türkiye’de özellikle. Yurt dışında kitap bastırmak çok daha kolay çünkü okuyucu kitlesi, kitabın okunma oranı, türü ne olursa olsun daha fazla. Derken ben o yayınevi bu yayınevi derken birçok başka yayınevine de gönderdim kitabımı. Bir kısmından hala cevap gelmedi. Tabi ben o kadar bekleyemedim çünkü yayınevlerine gönderdikçe aslında basmayı düşünmediğim romanım hakkında, “Ya ben bu kitaba bu kadar emek harcadım ve yayınevlerinden de kitabın linguistik açıdan, kurgusu açısından iyi olduğuna dair geri bildirimler aldım. Kitabımı bastırabilirsem, basılı bir kitapla sonraki kitaplarımı bastırabilmek için daha fazla şansım olur” diye düşündüm.

Sonra ne yaptın?

Babamın arkadaşı ve kendine has bir okuyucu kitlesine de sahip olan yazar Taylan Kara'nın da ilk kitabını nasıl bastığına ilişkin deneyimlerinden faydalanarak bir başka yayınevine kitabımı ilettim. Fakat onlar da kitapla ilgili bütün her şeyi bize bırakıyordu. Bir kitap basmak oldukça masraflı bir süreç. Reklam, grafiker, editör, kâğıt parası. O yüzden o yoldan gitmemeyi tercih ettik. Yazar olarak benim üzerimdeki masrafları biraz daha üstlenebilecek bir yayınevi aramaya devam ettik. Artık yavaş yavaş karamsarlığa kapılmaya başladığım, yeni baştan internette yayınlamaya karar verip, Covid döneminde beni oyaladı diye avunduğum sırada Tilki yayıneviyle karşılaştık. Küçük ama sistemli çalışan, üzerimizdeki maddi yükü üstlenebilecek bir yayıneviydi. Kitabı gönderdiğimde olumlu bir geri dönüş aldım, hem de kitabımdaki karakterler, olaylar üzerinde detaylarıyla durulmuş bir şekilde yorumlarını iletmişlerdi. Sonuçta onlarla

ilerlemeye karar verdik.

Kitabın yayılması, reklamı konusunda beklentilerin neydi?

Yayınevi belli başlı dağıtıcılarla anlaşmalıydı. Ayrıca kitabım basıldıktan sonra Tarsus Amerikan'da okumamın da benim arkamda büyük bir güç olacağını biliyordum. Okul arkadaşlarımın, kardeşlerimin arkamda duracaklarını biliyordum. Bu güven ile kitabımın kolaylıkla yayılabileceğini düşündüm. Belki başka bir okulda olsaydım, başka bir camianın parçası olsaydım kitabımın yayılması konusunda bu kadar umutlu olmayabilirdim.

Hazır konu açılmışken, Tarsus Amerikan senin için ne ifade ediyor?

Geçtiğimiz günlerde bu konuda Mezunlar Derneği'nde de bir konuşma oldu. Herkes; huzur, aile dedi ve hepsi haklı. Bence TAC'nin kişiye en büyük katkısı güç. Çünkü sen nerede, ne yapıyor olursan ol senin arkanda her zaman seni destekleyecek, yanında duracak kişiler var. Ve bu kişiler aynı ortamı, aynı kültürü paylaştığın, dolayısıyla birbirinizi anlayabildiğiniz, bağ kurabildiğiniz insanlar. Tarsus Amerikan aynı kafada, böyle bir topluluk yaratıyor, siz de bu topluluğun içerisinde eğitim görüyorsunuz.

Kitaba dönecek olursak...

Kitabın basılması inanılmaz uzun sürdü. Okumacılar, sayfa numaraları, yazı türü... Haftalarca sürdü diyebilirim. Kitabın kapağına çok ilgi gösterdik çünkü kitabın ruhunu yansıtmasını istiyordum. O da hazır olunca ben kitabımın yayılması için çalışmaya başladım. Zaten okulda hemen herkes benim kitabımın hikayesini biliyordu: yayınevlerine

gönderdiğimi, cevap geldiğini, basılıyor olduğunu... Herkes çıkmasını bekliyordu, almak için.

Arkadaşlarından nasıl tepkiler aldın?

Kitabım ilk çıktığında kapağını kimse görmemişti. En iyi arkadaşlarım Göksu ve Eylül, onlara hemen gönderdim. Onlar da benim kadar heyecanlıydılar. Hemen almak istedi. O dönem kitabın basılı versiyonu benim elimde bile yoktu. Ben de kitabımı ilk internetten sipariş ettim. Sonra kitabı alan herkes geldi, imza istedi. İnternette sipariş edilince yayılım oranı artıyor, bunun için bütün arkadaşlarıma bu durumu ilettim. Whatsapp ve sosyal medyada paylaşmaları için arkadaşlarımdan, iletişimde olduğum abi ve ablalarımdan yardım istedim. Sınıf sınıf dolaştım. Fakat teneffüsler yeterli olmuyordu. En son dedim ki bu işi benim counsel abilerim halleder. Şu anki counsel başkanımız Umut Abi'ye kitabımı hediye ettim. "Yardım edebilir misiniz?" dedim, onlar da ettiler sağ olsunlar.

Ailenin senin ilgi alanlarının oluşmasında ne gibi katkıları oldu? Hem annenin (Pelin Yıldırım Aytaç '94) hem babanın TAC'li olmasının etkileri nedir?

Anne ve babamın bana karşı olan yaklaşımları aile içerisinde gerçek birey olarak hissetmemi sağladı. Bazen çok spontan kararlar verebiliyorum çünkü birçok ilgi alanım ve bu ilgi alanlarına dair yapmak istediğim çok şey var. Olduğum yerde durmak yerine sürekli bir devinim, değişim içerisinde olmalıyım ki kendimi gerçekleştirebileyim diye düşünüyorum. Yanlarına gidip; ben bir kitap yazdım, ben bir resim yaptım tuval üzerinde ve bunu internete girip satacağım deyince

annem ve babam beni çok ciddiye alıyorlar. Mesela babama bir roman yazıyorum dediğimde son derece detaylı ve dikkatli bir şekilde bölüm bölüm okudu yazdıklarımı ve bana geri bildirim verdi. Benim hem annem hem babam doktordur. Ne ressam ne de yazarlar, bir edebiyat öğretmeni de değil ama çok okuyan kişiler. Kendilerince bir bakış açıları var, edindikleri bir dünya görüşü var ve bunun üzerine benim ortaya koyduğum şeyleri değerlendiriyorlar, eleştiriyorlar. Nasıl daha iyi olabilir, nasıl kendimi geliştirebilirim, beni yönlendiriyorlar. Bu konuda da hep lise yıllarına atıfta bulunuyorlar. Ta lise yıllarında okudukları Chinua Achebe'nin Things Fall Apart kitabını mesela bir iki yıl önce bana da okumam için tavsiye etmişlerdi. Bütün koşuşturmalarının içerisinde hem geçmişte hem de bugün onların edebi anlamda bir birikim oluşturabildiklerini görüyorum. Okumakta olduğum okulun annem ve babam üzerindeki izlerini görmek beni de motive ediyor okurken. Çünkü ben de ileride bu şekilde hatırlayacağım Tarsus Amerikan'ı. Bende bıraktığı izler de okulumun bu kadar derin ve sağlam olacak.

Peki bundan sonraki hedeflerin nelerdir?

Planlı, programlı bir insanım. Hayatta beni ne mutlu ediyor, ne yapmak istiyorum diye düşünüyorum. Öncelikle, kitapla alakalı; Narayana'nın Pusulası'nın devam kitapları gelecek. Zaten ikinci kitabın yazma aşaması neredeyse bitti. Resim konusunda atölye eğitimi alıyorum. Çünkü gelecekte istediğim kariyer Game Art. Bu konuda Amerika'da iyi bir üniversite var. Görsel efekt, filmler; bu camiada çalışmak istiyorum. Bu işin içerisinde hikaye oluşturma kısımları da

var. Bunlar benim zaten çok haşır neşir olduğum şeyler; örneğin; karakter yaratmak, dünya yaratmak, hikaye yazmak gibi. Bu doğrultuda bir sanat portfolyosu oluşturmaya çalışıyorum. Gelecek planları bunlar. Tabi müzik aktivitelerine de zaman ayırıyorum.

Son olarak bizimle paylaşmak istediğin başka bir şeyler var mı?

Her ne kadar tasvip etmesem de içinde yaşadığımız düzende, sanki eğitim hayatımızın sonuna kadar, liseyi ya da üniversiteyi bitirinceye kadar ya da üniversiteyi okuduktan sonra, bir mesleğe atılincaya kadar sanki yaşamamışız, hayatımız o zaman başlayacakmış gibi oluyor. Fakat ben şu an da yaşıyorum, güneşli bir günde çıkıp bisiklete binmekten büyük keyif alıyorum, yaşadığımı hissediyorum. İleride bir sistemin parçası olarak da olsa sevdiğim ve keyif aldığım bir şeyi yapmayı, ilgi duyduğum alana yönelmeyi istiyorum. Eğer istediklerin, ideallerin çok güçlüyse, ilgi alanlarını besliyorsan, gelecek için bir altyapı oluşturduğunu düşünüyorsan okuldaki derslerin de bundan besleniyorlar. Biyoloji, matematik, edebiyat bir süre sonra birbiriyle bağlanmaya başlıyor. Matematikte kullandığımı biyolojide kullanıyorum. Mesela biyolojide bir video izletiyor Berrin Hocam, bir yaprakla başlayıp atomlara nötronlara kadar iniyor sonra yapraktan ağaca, ormana, ülkeye, dünyaya, sonra bir sürü gezegene kadar gidiyoruz. Yaşam ve içerisinde bulunduğumuz evren o kadar fevkalade, o kadar mükemmel bir düzen içerisinde yaratılmış ki zaten her şeyin içerisinde sanat var, güzellik var, estetik var. Görmek isteyen her kavramda, her ortamda sanatı görebilir diye düşünüyorum.

ANKARA / KASIM

Mehmet Cüneyt Üvey TAC '85

Ayrı geçen koca 3 seneden sonra, başta:

A) Aslanlar gibi bizlere her daim hayat dersleri veren ve neşesinden pay alabilmenin mutluluğunu hep yaşatan Tuncer ağabeyimin ellerinden öpebilmek,
B) Başkanım Hale, kıymetli ağabeylerim ve tüm genç kardeşlerimle kucaklaşmak ve sohbet edebilmenin tarifsiz ayrıcalığını yaşayabilmek,

C) Çok uzun yıllardır denk gelip de görüşemediğim kardeşlerimle karşılaşmak, yenileriyle tanışmak,

D) Bıraktığımız yerden hiç zaman geçmemiş gibi bir nefeste devam etmek,

E) Noter huzurunda yapılan çekiliş heyecanını yaşamak ve hediye almanın keyfini yaşamak, hele ki bizler için manevi değeri tarif edilemez TAC hediyelerini alabilmek, anılara yeni anılar eklemek,

harika bir yeni yılın geleceğinin de müjdecisi diye düşünüyorum...

Hep Son Cuma ve dünkü Son'suz Cuma tadında nice yıllar olsun...
Güzellikler dilerim!

Hülya Koçak Küçükoğlu TAC '88

Alp abinin ('73) ismini verdiği ve TAC Ankara'yla özdeşleşen Son Cuma'ların, Son'suz olması dileğiyle isimlendirdiğimiz 2022'nin Yeni Yıl Özel Son Cuma'sını güzel bir katılım ve keyifli bir geceyle kutladık.

Genç mezunlarımızın katılımının yüksek olması, Son Cuma'ların Son'suz olması dileğimizin gerçek olacağını işaret eder gibiydi.

Başkanımızın büyük bir incelikle hazırladığı ve katılan herkese takdim edilen birbirinden güzel hediyeler, çekilişler, sevgili Deniz'in ('94) doğum günü, geceye getirdiği enfes 2023 pastasıyla tatlandıran Gözde '86, ABD'den MCU '85 ve İstanbul'dan Tanay Oğuz '74, çok sevgili dönem arkadaşım Füsün Yıldırım '88 gelen misafirler, hele de hepimizin kıymetlisi Tuncer Abinin '56 gelişi, bu geceyi eşsiz hale getirdi.

Bu Son Cuma'yı en ince detayına kadar planlayan ve geceyi unutulmaz hale getiren başkanımıza sonsuz teşekkürler.

23 ARALIK CUMA günü TAC Mezunlar Derneği İstanbul Şube tarafından Piola'da düzenlenen etkinlik yaklaşık 35 mezunumuzun katılımıyla gerçekleştirildi. 1974 mezunumuzdan 2022 mezunlarımıza kadar neredeyse yarım asırlık zengin bir katılımcı yelpazesine sahip olan gecede mezunlar hem hasret giderdi hem de bol bol mavra attı. Tecrübeli mezunlarımızın kurduğu "Staj Masası"na uğrayan üniversiteli genç mezunlar, hem kariyer planlamaları konusunda abi ablalarından fikir aldı hem de okudukları bölümlere ve kendi planlarına uygun staj yapabilecekleri

şirketleri öğrendi. Kariyer yolculuklarının henüz başında olan genç mezunlar, abi ablalarının yol göstericiliğinden faydalanıp yaşlılarına göre hayata bir adım önde başlamış oldu. Daha sonra birlikte yemek yiyen mezunlarımız çeşitli oyunlar oynayarak geceye devam etti. 19.30'da başlayan bu etkinlik gece geç saatlere kadar devam etti. Mutlu şekilde geceden ayrılan mezunlarımız bir sonraki etkinliği ipe çektiklerini ifade etti.

TAC Mezunlar Derneği İstanbul Şube

TAC MEMORIES'ten

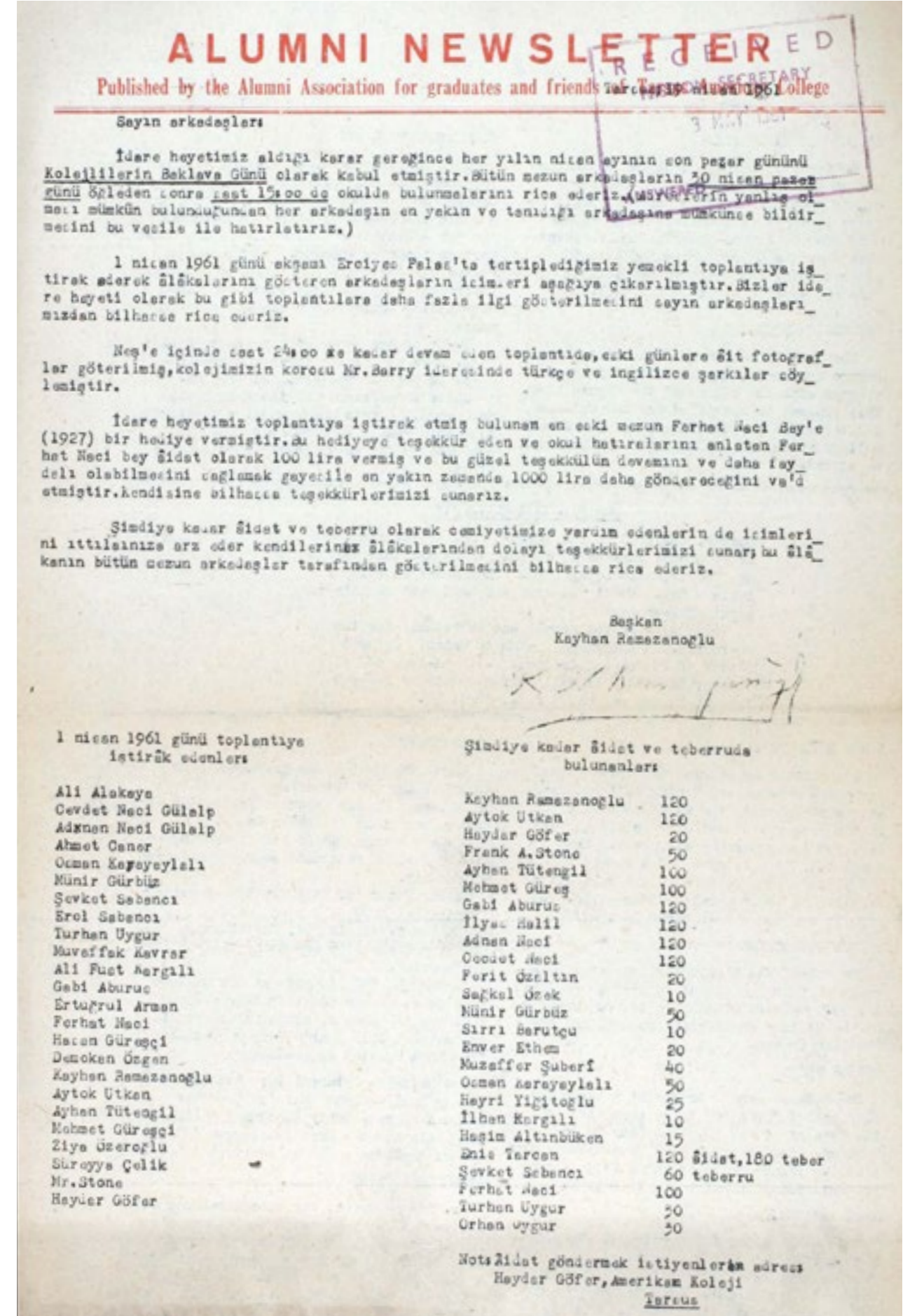
Tac Mezunlar Derneği dijital anıevi www.tacmemories.org 'dan alınmış farklı görseller ile bu sayımızda karşınızdayız.

Önce 1978 Lise Basketbol Takımı'nın bir güzel fotoğrafı. Nejat Hoca yönetiminde gururlu bir yansıması TAC ruhunun. Bu fotoğraf anıevimizde "Nejat Hoca'nın Salonunda" yer alıyor. Paylaşım ve katkısı için değerli mezunumuz Levent Soylu'ya '76 teşekkür ediyoruz.

Bir diğer görselimiz ise TAC'nin efsane duvar gazetesi "Biz" ile ilgili. Bir mektup. Yazan, değerli hocalarımızdan Öcal Altınay. Muhatabı değerli mezunumuz Göksan Arman '74, o günkü "Biz" editörü. TAC'de

basın özgürlüğüne çok güzel bir örnek. Katılmadığı yayın politikasını eleştiriyor Öcal Bey, ama sansür ve önceden kontrole de ne kadar karşı olduğunu söylüyor. Bir okul, gazete ve fikir özgürlüğü örneği. Bu arada elimizde BİZ gazetesi ile çok örnek yok, değerli mezunlarımız. Elinde bulunan varsa görselleri Mezunlar Derneğimiz ile paylaşırsanız çok mutlu oluruz. Tarihe de not düşmüş oluruz. Bu görsel TAC Basın Tarihi salonunda yer alıyor; paylaşım için değerli mezunumuz Göksan Arman'a '74 teşekkürler.

Son görselimiz ise elimizdeki en kıdemli dönem panosu. 1955 dönemine ait.

Malum 2000'lerin başına kadar TAC'de mezun olan dönemin, bir dönem panosu hazırlaması geleneği vardır. Bu dönem panoları yıllara meydan okuyan fiziki varlıkları ve görselleri ile TAC'mizin önemli bir değeri. Bu 1955 panosu elimizdeki en kıdemli dönem panosu, en son yapılan ise 2016 dönemine ait, ama 2000'li yıllardan çok da pano yok okulumuzda. Tüm dönem panolarını www.tacmemories.org dönem panoları salonunda görüntüleyebilirsiniz.

Dikkat ederseniz sayfamızda iki ayrı görsel de var. Bunlar da yakında anı evimizin TAC Basın Tarihi Salonu'nda yerlerini alacak. Yaklaşık 60 yıl öncenin TAC Mezunlar Derneği bülteni. Gelenekten geleceğe yürüyüşümüzün güzel bir örneği. Katkısı için değerli mezunumuz

Nihat Taner'e '68 teşekkür ediyoruz.

Bir dahaki sayıda anıevimizden farklı görsellerde buluşmak dileğiyle.

Saygılarımızla

TAC Mezunlar Derneği

Volume Three, Number Two

April 1961

ALUMNI DINNER IN ADANA

On April 1, thirty-eight TAC graduates met at the Eroiyas Palas in Adana for a dinner meeting. After a pleasant meal, the group listened to a brief talk by Kayhan Ramazanoğlu, Alumni Association President. Then the Lise Chorus presented a music program which was followed by pictures of "the old days" projected on a wall.

MAY MUSIC PROGRAM

The final appearance of the Lise Chorus before commencement will be in a joint program with the chorus of the Mersin Lise. This program is scheduled for the College auditorium on the evening of May 6. Please call or write for an invitation if you wish to attend.

COMMENCEMENT ON MAY 20.

This year thirty-eight seniors will be launched into adult life at the Annual Commencement. This program will bring to a close the 73rd year of Tarsus College. Your Alumni Association has an important part in these ceremonies. Continuing a custom started three years ago, gifts will be presented by the Association to three outstanding seniors. To qualify these boys must:

1. Be on the Honor Roll throughout Lise.
 2. Have excellent discipline records.
 3. Be popular well-rounded persons.
- Gifts from friends of the school will make possible caps and gowns for the first time this year. We hope many graduates can come on May 20 to share in this happy event.

OUR FAMOUS BAKLAVA DAY

Sunday, April 30 is the day. 3 P.M. is the time. Every school must have its traditions and this year a new tradition is being born. The Annual Alumni Baklava Day. Won't you come and be a part of this very first Baklava Day?

There will be volleyball and basketball for the energetic. A basketball match to watch. Colored slides of Turkey and America. . . . A-N-D, of course, BAKLAVA. It will be fun. Hope to see you there. At the school, 3 P.M., April 30.

A NEW BUILDING PLANNED

A committee is working to evolve plans for a new science and dining hall building. As now envisioned, the building will stand in the area now occupied by an old physics lab. and the geography classroom. When completed, it will give TAC a modern kitchen and dining room, better student recreation facilities, and top-rate science labs. We hope to lay the corner stone in 1962!

SCHOOL INSPECTION

The school was thoroughly inspected by a group of four government inspectors on April 14, 15. We were pleased to be complimented on the Village Bookmobile project, and the new Lise Chorus.

SENIOR PLAY

The seniors are preparing a three act play called "Kamp 17" to be presented on the evening of May 19. The play is in Turkish. Some tickets will be available for alumni. Please write or phone (71) if you are interested in attending this play.

YEAR IN AMERICA

This will be the fifth year TAC students have participated in the American Field Service program of a year in an American home and high school. Five Lise One boys have been nominated to be sent. TAC has been host to an American student, Albert Cutler, this year, as part of our means of reciprocating for our boys who have studied in the States.

ALUMNISCOPE

Engin Unsal '55, was graduated from Istanbul Law and now a Tank Yedek Subayı in Ankara. Tuncer Karamustafaoğlu '55 is now an assistant at Ankara Law P.

Turhan Dikmen '48 is now in Washington, D.C. and plans to attend George Washington University.

Yaşar Tüzer '60 is a civil engineering freshman at METU

Tahsin Çabanoğlu '54, Nafi Kurttegi '55, and Sait Rezaki '55 are doing their military service.

Among the 284 students at the College this year, we can identify thirty-seven that are the sons or close relatives of graduates. This year's senior class has five boys related to graduates:

Gazne Soysal - Ertugrul Tars '45 (nephew)
Tuncay İnal - Osman İnal '59 (brother)
Orhan Aksoğan - Bekir Aksoğan '59 (brother)
Oray Balasaygun - Eray Balasaygun '59 ("")
Ödhan Danişman - Tarhan Danişman '56 ("")

AMONG THE STAFF

Mr. Dan Horiuchi, our sports teacher for the past three years will be returning to America in June. Mr. Louis Wilkins has agreed to continue for two more years at TAC. He plans a trip to the States this summer but will be back for the fall opening of school.

İbrahim Akış and Haydar Gâfer are excitedly watching the walls of their houses rise. They plan to move in by September!

TAC SK 2022 Yılı Ardından...

İsmail H. Aytekin '90
TAC Spor Kulübü Yönetim Kurulu Başkanı

Değerli TAC Ailesi,

TAC Spor Kulübü olarak bir yılın sonuna geldik. Heyecanın hiç azalmadığı, zorluklarla dolu, bir yandan da güzel bir yılı geride bıraktık.

Basketbol şubemizde yılın ilk çeyreğinde Basketbol Gençler Ligi (BGL) heyecanı devam etti. Maalesef küçük farklarla kaybettiğimiz birkaç maç yüzünden bir üst tura çıkamadık. Yeni yönetimin vizyonu çerçevesinde TAC öğrencileri ağırlıklı oluşan takımımız, geçtiğimiz sezonda, Anadolu Efes ve Galatasaray karşılaşmaları dahil çok yakın skorlarla kaybettiği maçların ardından tüm basketbol camiasının dikkatini çekti. Takımımızın ikinci kaptanı Emir Ali Göktürk kiralık olarak sezonun devamında gittiği

Gaziantep Basketbol ile şampiyonluk kupası aldı ve BGL Finali MVP'si oldu.

2022-2023 sezonu için farklı bir yol çizen Türkiye Basketbol Federasyonu, ülkemizdeki ekonomik koşullar çerçevesinde BGL wild-card takımları için maddi desteğini neredeyse tamamen kaldırdı. Yeni sezon wild-card elemeleri Eylül ayında Ankara'da yapıldı ve hem ekonomik koşullar dolayısı ile arzu ettiğimiz transferleri yapamamanın eksikliği hem de elemelerden önce takım kaptanımız Umut'un sakatlanması ile iki maçımızı da kaybederek bu sene BGL'ye katılma hakkını elde edemedik.

Basketbol şubesinde geçtiğimiz yıl birçok gelişme oldu. İki kardeşimiz, Mehmet Alp Uyan TAC '26 ve Anıl Alyanak TAC '26 kendi yaş gruplarında Milli

Takımlara çağrılarak bizleri gururlandırdı. Bunun dışında Lise Erkek Basketbol takımımız (hem 2021-2022 hem de 2022-2023 sezonlarında) ve U16 Erkek Basketbol takımımız Mersin İl Birincisi olarak bölge turnuvalarına katılmaya hak kazandı. Ayrıca Lise Kız Basketbol takımımız da bölge turnuvasına katılmaya hak kazandı. Uzun bir aradan sonra kız basketbolunda ilk defa böyle bir başarı elde ettik.

BGL'ye verilen mola ile altyapıya daha fazla eğilme fırsatı bulduk. 2022-2023 sezonu basketbol kulüp müsabakaları halen devam ediyor ve şu anda U14, U16 ve U18 yaş kategorilerinde üç takımımız da Mersin birincisi olmaya çok yakın. İnşallah yolları açık olur, daha iyi neticeler elde edebiliriz ve tekrar BGL'ye dönme planımızı gerçekleştirebiliriz.

Diğer bir taraftan Lise Kız Voleybol takımımız 2022 yılı içerisinde Türkiye Yarı Finallerine katılma hakkı kazandı. Bu başarı TAC kız voleybol tarihinde şimdiye kadar elde edilmiş en iyi sonuç oldu. Yine içinde bulunduğumuz sezonda Lise Kız Voleybol takımımız il ikincisi olarak

bölge turnuvalarına katılacak. Ayrıca kulüp yıldız ve genç takımlarımız Mersin birincisi olmaya çok yakın, onlara da bol şans diliyoruz. Bunun dışında Voleybol Kız A takımımız Bölgesel Lig'de mücadele edecek.

Master Atletizm kategorisinde Türkiye Şampiyonası ve Balkan Şampiyonlarına katıldık ve çok güzel sonuçlar aldık, göğsümüz kabardı. Selanik'te düzenlenen Balkan Şampiyonası'na Ali Cerrahoğlu '78, Tekin Akpolat '78 ve Evren Can '95 ile katıldık. Ali Cerrahoğlu yüksek atlamada altın madalya, Evren Can 110 m engellide gümüş madalya kazanırken 4x100 m'de takım halinde 3. olarak bronz madalya kazandık. Tekin Akpolat '78 5 bin metre yürüyüşte kendi derecesini geliştirerek dördüncü oldu.

Konya'da yapılan Türkiye Şampiyonası'na Ali Cerrahoğlu '78, Tekin Akpolat '78, Erdinç Ertürk, Ahmet Uyan '81, Alihan Irmakkesen '81, Timur Gökmeral '81, Nuran Baykal, Evren Can '95, Mehmet Akkaya, Hasancan Kara ve Can Erturan'dan '99 oluşan takımımız ile katıldık. Ekibimiz hem bireysel branşlarda

SEV Orta Okul (U14)

TAC Lise Hentbol Küçük Erkek Takımı

Lise Kız Voleybol Takımı

Güner Baykal

hem de takım halinde koşulan bayrak yarışlarında yaptıkları dereceler ve aldıkları madalyalar ile bizleri gururlandırdı.

2022 senesi Mayıs ayında merhum Güner Baykal abimizin anısına düzenlenen U15 Basketbol Turnuvasının 19.'sünü gerçekleştirdik. Türkiye'nin en başarılı kulüplerinden oluşan toplam 8 takımın katıldığı turnuva, federasyon tarafından da büyük ilgi gördü ve kendi yaş kategorisinde ülkemizin en önemli turnuvalarından birisi oldu. Galatasaray NEF'in birinci olduğu turnuvada takımımız yedinci sırayı aldı.

Yine bu yıl SEV okulları arasında düzenlenen turnuvalarda Lise Kız Voleybol takımımız ve Lise Kız Basketbol takımımız ikinci, Lise Erkek Basketbol takımımız birinci oldu.

Hentbol branşında da bu sene tekrar yapılanmaya başladık. Lise Erkek takımımız kulüp yıldızlar ve kulüp küçükler kategorilerinde mücadeleye başladı.

2023 yılı, mezunlarımızdan gelen veteran yüzme ve bisiklet kategorilerinde yarışma konusundaki talepleri de hayata geçirmeye çalışacağımız bir yıl olacak.

2021'in son günlerinde gerçekleşen seçim sonucunda TAC SK delegemiz ve '83 mezunumuz Dr. Mehmet Serhan Antalyalı, Türkiye Basketbol Federasyonu Genel Sekreteri oldu ve bizleri gururlandırdı.

Yine bu sene içerisinde NEF ile bir süre ara verilen sponsorluk çalışmaları tekrar hayata geçti. Şu anda takımlarımız TAC-NEF adıyla müsabakalara katılıyor.

2022 yılını böylece geride bırakırken 2023 yılı ile ilgili yoğun bir gündem ve faaliyetler var, bunun doğal sonucu olarak maddi zorluklar da bizi bekliyor. Basketbol ve voleybolda neredeyse kesin olan turnuvalar ve BGL'ye tekrar dahil olma mücadelesi derken mevcut ekonomik

TAC NEF Kız Voleybol Takımı

koşullar bizleri zorlamaya devam edecek. Bizler de vizyonumuz ve misyonumuz çerçevesinde; TAC kültürünün önemli bir parçası olan sporla yetişmiş gençleri hedef alarak; spor yapan TAC'li öğrenci sayısını artırmak, müsabık olan öğrencilere ülke çapında mücadele edebilecekleri takım ortamlarını sağlamak ve sınırlı sayıda da olsa okulumuz öğrencisi olmayan bölgemiz gençlerine spor imkânı sağlamak

amacıyla çalışmalarımızı sürdüreceğiz.

Akademik başarıları ile okulumuzda öğrenim görmeye hak kazanmış ve sporda öne çıkan öğrencilere mezunlarımızın katkısı ile burs desteği sağlamak amacıyla yürütmekte olduğumuz çalışmalarla okulumuza başarılı sporcular kazandırmaya devam ediyoruz.

Bu faaliyetlerimiz neticesinde bir kısmı spor alışkanlığı edinmiş sağlıklı gençler,

Master Atletizm

TAC NEF BGL

bir kısmı erken yaşta takım ve bireysel sporlarla sorumluluk alan ve sporcu disiplini edinmiş bireyler, bir kısmı Türkiye çapında sporcular yetişmesi kulübümüzün en önemli kazanımıdır. TAC'nin spor kültürü bu şekilde başarılı sporcular yetiştirdiği gibi sporculuk alışkanlıkları ile

yetişmiş ve kariyerinde çok başarılı olmuş birçok tıp insanı, mühendis, iş insanını da hayata kazandırmıştır; bu geleneği devam ettirmek için elimizden geleni yapmaya devam edeceğiz.

Bunu yaparken de her zaman olduğu gibi sizlerin desteğine ihtiyacımız var.

TAC Lise Kız Basketbol

LİSE ERKEK BASKETBOL TAKIMI ŞAMPİYON

Ülkemizin içinde bulunduğu ekonomik koşullar ve yüksek enflasyon sınırlı kaynaklarımızı çok çabuk tüketiyor. Her sene hazırlanan bütçemiz çerçevesinde maliyetlerimizi çok yakından takip ediyoruz. Kulüpte görev yapan birçok antrenör ve hocamız aldıkları sorumluluklara göre çok mütevazı ücretlerle görev yapıyorlar. Transferleri minimuma indirdik, dolayısı ile masrafları da azalttık. Diğer yandan artan faaliyetler ve gelen başarılarla ihtiyaçlar artıyor.

Şu an kulübümüzün gelirleri arasında

NEF'ten gelen sponsorluk bedeli, spor okulları bağışları, Mezunlar Derneğimizden gelen aylık katkı, Groseri ile yürüttüğümüz "Groseri Kart Projesi" katkısı sayılabilir. Bu gelirlerin tamamı toplam bütçemizin ancak %60'ına denk gelmektedir. Dolayısı ile mezunlarımızın bağış ve destekleri geçmişte olduğu gibi şimdi de çok kıymetli ve gereklidir.

Maddi durumdan bahsetmiş iken 2022 yılında yönetimimizin uygulamaya geçirdiği diğer bir konu da kulübe bağlı bir iktisadi işletme kurulmasıdır. Bu sayede bağış

Mehmet Alp Uyan - Anıl Alyanak

ve destekçilerimize fatura kesebilmekte, hesaplarımızı daha şeffaf ve mali kurallara uygun bir şekilde tutabilmekteyiz.

Bu bölümde kendi özel ve iş hayatlarından fedakârlık ederek sabırla, kulüple ilgili faaliyetleri yürüten tüm yönetim kurulu üyesi abi ve kardeşlerim Ercan Acımiş '90 (2. Başkan), Alp Erdem '02 (Genel Sekreter), Mustafa Özyiğit '83 (Sayman), Tibet Kağızman '87, Mazhar Özsoy '95, Ali Cerrahoğlu '78, Ahmet Uyan '81, Osman Çetin '96, Ali Özyürekoğlu, Yiğitcan Karanfil '04, Alper Burat '92, Alper Taşdelen '92, Evren Levent'e '95 çok teşekkür etmek istiyorum. Özellikle Ercan Acımiş '90 ve Alp Erdem'in '02 bitmek bilmeyen enerji ve gayretleri ile kulüp yönetimine katkıları, kulübümüz kurucu başkanı Ali Cerrahoğlu abinin destek ve yönlendirmeleri gerçekten çok kıymetliydi.

Ayrıca okulumuzun yetiştirdiği en başarılı sporculardan Necati Güler abimize bizimle birlikte bu sene verdiği mücadelen dolayı

teşekkür ederim. Necati Abi gerek saha içinde gerek saha dışında tek tek tüm branştaki sporculara abilik ve mentorluk yaparak hem çocuklara hem kulübümüze büyük katkılarda bulunmaktadır. Yine 2000 mezunumuz Erden Timur'a ve NEF'e, kulübümüze verdiği desteklerden dolayı şükranlarımı sunarım. Her ihtiyacımızda yardımımıza koşan Ankara Mezunlar Derneği Şubesi ve Başkanı Hale Kundak Soylu '86 nezdinde bizlerden maddi veya manevi desteğini esirgemeyen tek tek ismini yazmadığım tüm mezunlarımıza da ayrıca teşekkür etmek istiyorum, iyi varsınız!

Son olarak da Nejat Güngör, TAC '89 Suphi Arıer, TAC '90 Spor ve Merit Bursları bağışçılarına, TAC Mezunlar Derneği, okulumuz yönetimi ve SEV Vakfı'na destekleri için teşekkür ediyoruz. Yeni dönemde daha fazla iş birliği ve destek rica ediyoruz.

Cumhuriyetimizin 100. yılında sağlıklı, mutlu, spor ve TAC dolu günler dileğiyle.

TAC SK'den HABERLER

MAÇ SONUCU LİSE ERKEK BASKETBOL

TARSUS AMERİKAN KOLEJİ 74 - 61 MEV TOROS KOLEJİ

TAC Lise Erkek Basketbol Takımı, Mersin Finali'nde karşılaştığı MEV Toros Koleji'ni 74-61 mağlup ederek Mersin Birincisi oldu. Takımımızı tebrik ediyor ve 07-11 Şubat 2023 tarihlerinde katılacakları Bölge Şampiyonası'nda başarılar diliyoruz.

MAÇ SONUCU

LİSE KIZ VOLEYBOL

TARSUS
AMERİKAN
KOLEJİ

0 - 3

EVRENŞEL
KÜLTÜR
KOLEJİ

TAC Lise Kız Voleybol Takımı, Mersin Finali'nde karşılaştığı Evrensel Kültür Koleji'ne mağlup olarak turnuvayı Mersin ikincisi olarak kapattı. Takımımızı tebrik ediyoruz.

MAÇ SONUCU

YILDIZ KIZ VOLEYBOL

TAC
NEF

3 - 0

ERDEMLİ
S.K.

TAC NEF Yıldız Kız Voleybol Takımı, karşılaştığı Erdemli SK'yi 3-0 mağlup ederek final grubuna katılmaya hak kazandı. Önümüzdeki günlerde çift devreli lig usulü oynanacak gruplarda birinci olması durumunda takımımız Bölge Şampiyonası'na katılmaya hak kazanacak.

TAC NEF U14 Erkek Basketbol Takımı, İnanç SK'yi 71-68 mağlup ederek Bölge Şampiyonası'na katılmaya hak kazandı. Takımımızı tebrik ediyor ve 07-09 Şubat 2023 tarihlerinde katılacakları Bölge Şampiyonası'nda başarılar diliyoruz.

TAC NEF Genç Kız Voleybol Takımı, final grubuna katılmaya hak kazandı. Önümüzdeki günlerde çift devreli lig usulü oynanacak gruplarda birinci olması durumunda takımımız Bölge Şampiyonası'na katılmaya hak kazanacak.

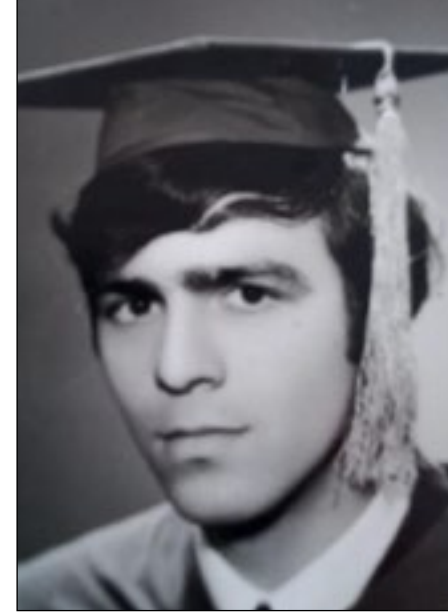
Mezunlarımız

TAC '62 Gazi Türkyılmaz

TAC '56 Dr. Özcan Özbaşoğlu

**TAO '64 - TAC '67
Ulu Mustafa Güvenli**

TAC '90 Dr. Hakan Palamut

TAC '73 Mehmet Tarık Sabah

TAC '56 Hasan Güleşçi

TAO '59 Emin Zereycan

TAC '61 Mengü Altınordu

Mezun Yakınlarımız

TAC '88 Balkız İnal Sümerler'in babası, '87 Ufuk Sümerler'in kayınpederi Cengiz İnal

TAC '93 Yeşim Kurt'un annesi, '19 Tibet Kurt'un babaannesi, '80 Reşit Ökten'in kayıinvalidesi, '15 Alp Ökten'in anneannesi Meral Kurt

TAC '89 Özer Bener'in babası avukat Ergun Bener

TAC '85 Eren Galioğlu ile '88 Ersin Galioğlu'nun babaları, '86 Evren İnankur Galioğlu'nun kayınpederi Lütfü Galioğlu

TAC '81 Utku Nisanoğlu'nun babası, TAC'77 Selim Nurlu'nun kayınpederi, TAC 12.sınıf Efe Berk Nisanoğlu'nun dedesi Süleyman Sırrı Nisanoğlu vefat etmiştir.

TAC '85 Şenol Yüksel'in annesi Belkis Yüksel

TAC '90 mezunumuz Tarık Mughisuddin'un babası Prof. Dr. Mohammed Mughisuddin

TAC '89 Burak Özbaşıoğlu'nun babası, '81 Süleyman Özbaşıoğlu'nun amcası 1956 mezunumuz Dr. Özcan Özbaşıoğlu

TAC '93 Muhittin Eser ve TAC'95 Ahmet Eser'in anneleri Meral Eser

TAC '90 mezunumuz rahmetli Murat Akray'ın babası Nizamettin Akray

TAC '89 Orhun Kutevu'nun babası Ayhan Kutevu

TAC '13 Barış Yıldırım ile TAC'17 Buket Yıldırım'ın babaanneleri Sevim Yıldırım

TAC '79 Halil Yüksel'in annesi Zeynep Yüksel

TAC hazırlık sınıf Nedim Palamut'un babası, TAC 12. sınıf Naci Kerem Heybeli ile Tarsus SEV 8 sınıf Nil Heybeli'nin dayıları 1990 mezunumuz Dr. Hakan Palamut

TAC '78 Bülent Yalman'ın annesi, TAC '05 Deniz ile TAC'11 Ece'nin babaanneleri Ayten Yalman

TAC '57 Akon Burdуроğlu ile TAC'63 Akar Burdуроğlu'nun abileri Kurtuluş Doğan Burdуроğlu

TAC '98 mezunumuz Evren Yarkın'ın babası Barbaros Yarkın

TAC '94 Mehmet Karamollaoğlu ile TAC '95 Metehan Karamollaoğlu'nun babaları Yaman Karamollaoğlu

TAC '88 Dilek Atmaca'nın abisi, TAC'88 Gürkan Atmaca'nın kuzeni, Cengiz Atmaca

TAC '64 mezunumuz Serhan Altınordu ile TAC '68 döneminden Süphan Altınordu'nun abileri 196 Mengü Altınordu

TAC '64 Penyamin Çatal'ın eşi Hatun Çatal

TAC '82 Günhan Ünal'ın eşi İrena Ünal

TAC '86 Hakan Toker'in babası Hasan Toker

MENGÜ ALTINORDU'NUN ARDINDAN

Taylan Dericioğlu '68

BEN 1960-61 döneminde Hazırlık Sınıfı'na yatılı olarak başladığımda rahmetli Mengü Ağabey son sınıftaydı.

63 yıl kadar öncesine uzanan belleğimdeki anılarımı tazelemeye çalıştığımda; onun hep ağırbaşlı, son derece efendi ve küçüklerine karşı hem korumacı hem de yönlendirici kişiliğini görürüm. Okulda bir yıl kadar bir yatılı dönem beraberliğimiz olduğu halde, benim üzerimdeki olumlu etkilerini tüm TAC eğitimim sırasında hissetmiş olduğumu söyleyemem hiç de yanlış olmayacaktır.

O dönemin üst kuşak önder ağabeylerimiz arasında TAC'da kardeşi öğrenci olan ağabeylerimizin yeri gerçekten bir başkaydı. Onlar TAC eğitim sürecimizde, hocalarımızın hemen yanı başında yer alan,, birer destek eğitim aktörleri idiler. Mengü Ağabeyin Serhan ağabeyimizin ve Süphan kardeşimizin de ağabeyi olması, onlara yaptığı ağabeyliği bizlerden de esirgememiş olması, onu sevgiyle anmamızın temel nedenidir.

O kuşakta Mustafa ve Mehmet ağabeylerimize de ağabeylik eden Günhan Danışman'ın yanı sıra, Ali kardeşimizin ağabeyi olan Mehmet Artun ağabeyimizin, ayrıca Mehmet kardeşimizin ağabeyi olan Zafer Ecevit ağabeyimizin, hatta yatılıların dışında olmak üzere Ali, Semih ve Melih kardeşlerimizin ağabeyi olan Zıyanur Bilgin ağabeyimizin örnek kişilikleri; TAC'da gördüğümüz pedagojinin birer parçası olarak hep gözümüzün önündedir. Kısa anımsama sırasında atlamış olduğum isimler de olabilir, bağışlamanızı dilerim.

Onlar herhalde bizler için "abilerin abisi" deyimine en çok yakışan kişiliklerdir.

Kaybetmiş olduğumuz "abilerin abisi"nden biri olan Mengü Ağabeyimize rahmet ve geride bıraktıklarına da başsağlığı diler, kişiliğini ve öğretisini saygıyla anarım.

Neden aidat vermeliyim?

Sevgili TAC,

Aidat bağışları
Dernek faaliyetlerini
yürütebilmemiz için
gereken en önemli
güç kaynağıdır.
Şimdiki ve gelecekteki
hizmetlerimizin temel
kaynağı aidatlardır.

2023 YILI AİDATIMIZ

Aidat 750 TL + Üniversite Bursu 150 TL
olarak belirlenmiştir.